

# รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๔ (วิสามัญ สมัยที่สอง)

วันศุกร์ที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๒๔

## ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๔ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๕๘ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกละมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เนื่องจากในระหว่างปิดสมัยประชุมแห่งรัฐสภา ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . ได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะกรรมการมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินกิจการนอกสมัยประชุม เพื่อพิจารณาเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากสภาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว จึงขออนุญาตดำเนินกิจการนอกสมัยประชุม ผมได้อนุญาตให้คณะกรรมการดังกล่าวดำเนินกิจการนอกสมัยประชุมได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๑ จึงขอเรียนให้สภาทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุม ตามกฎข้อบังคับดังกล่าวจะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันจันทร์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๔ ครั้งที่ ๔/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๒๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๔ ครั้งที่ ๗/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๒๔ ครั้งที่ ๘/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดูตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน

๒๕๒๔ แล้วท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมบันทึกการประชุมดังกล่าวแล้วบ้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกท่านใดขอแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาทั้ง ๗ ครั้งดังกล่าวแล้ว

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วนครับ คือการพิจารณาพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝากแห่งประเทศไทย พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ แต่เรื่องนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทน

(นายประเทือง คำประกอบ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : เอ้า ว่าอย่างไรครับ

นายประเทือง คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายประเทือง คำประกอบ ส.ส. นครสวรรค์ พรรคเกษตรสังคม ไคร้ขอเรียนปรึกษาหารือท่านเป็นเรื่องด่วน ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๑) ครับ เรื่องที่กระผม ไคร้ขอหารือกับท่านประธานรัฐสภา คือ ขณะนี้เรามาถึงประชุมกันขณะนี้ เป็นรัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเปรม ชูชาติ ๓ กระผมไคร้อยากจะให้รัฐบาลของ ฯพณฯ นาย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเปรม ชูชาติ ๓ นี้แถลงนโยบายการที่จะบริหารราชการแผ่นดินต่อไปในโอกาสข้างหน้าให้ รัฐสภาทราบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๑ ครับ เพราะว่ากระผมแถลงนโยบายครั้งที่แล้ว เมื่อประมาณ ๒ ปีมานี้ เป็นนโยบายที่กระผมว่ามันไม่ทันสมัยเสียแล้วครับ เหตุการณ์ทั้งหลายก็ได้เปลี่ยนแปลงไป ตัวบุคคลของรัฐมนตรีก็ได้เปลี่ยนแปลงไปหลายกระทรวง นโยบายซึ่งเมื่อเปรม ๑ ได้ดำเนินการมา นโยบายก็ขัดกันระหว่างรัฐมนตรีร่วมคณะด้วยกัน ฉะนั้นเพื่อความเรียบร้อยและความถูกต้องที่จะบริหารราชการแผ่นดินต่อไป กระผมอยากจะให้รัฐบาลแถลงนโยบายใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ เพราะว่านโยบายทั้งหลายก็ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว ตัวบุคคลก็ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วโดยเฉพาะมีคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ เข้ามา นโยบายจะเป็นอย่างไรก็ไม่ทราบ เพราะรัฐมนตรีที่เคยเข้ามา ก็เคยว่ารัฐบาล และ ก็ขัดกัน ทะเลาะกันไปแล้วออกไป นโยบายก็ขัดกันอยู่แล้ว เมื่อเข้ามาใหม่ กระผมก็ไม่

แน่ใจว่านโยบายของรัฐบาลจะเป็นอย่างไร ฉะนั้นกระผมในฐานะเป็นผู้แทน ก็อยากที่จะมาถามนโยบายของรัฐบาล ก็อยากจะทำทราบว่านโยบายของรัฐบาลต่อไปจะเป็นอย่างไร การแถลงนโยบายใหม่นี้ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นวันนี้แน่ครับ เป็นโอกาสประชุมคราวหน้าก็ได้ อยากจะให้รัฐบาลแถลงนโยบายให้แน่ชัดว่าการเกษตรควรเดือดร้อนเดี๋ยวนี้รัฐบาลมีนโยบายอย่างไร จะแก้ไขปัญหาอย่างไร เงินเพื่อ เงินฟูบ จะแก้ปัญหาอย่างไร อาชญากรเกิดขึ้นมากมาย รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไร กระผมในฐานะผู้แทน ก็ได้ติดตามผลงานของรัฐบาล เพื่อจะช่วยเหลือประคับประคองรัฐบาลนี้ให้อยู่ตลอดรอดฝั่งไปจนครบเทอมนะครับ กระผมก็เรียนเสนอมายังประธานรัฐสภา แล้วแต่ท่านประธานจะแจ้งให้รัฐบาลทราบ แล้วก็เรียนกับท่านสมาชิกว่าสมควรหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ผมขอเรียนว่า ตามปกติการแถลงนโยบายใหม่ก็จะแถลงต่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐบาล แต่ว่าตอนนี้ พวกฯ นายกรัฐมนตรีก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงเป็นคณะเดิมนั่นเอง คือถ้าเปลี่ยนแปลงแล้วผมต้องเซ็นรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งกันใหม่ครับ ตอนนั้นก็เป็นแต่เพียงปรับปรุงบางท่านเท่านั้น แต่ว่าข้อเสนอก็น่ารับฟัง ผมก็ฝากคณะรัฐบาลไว้เผื่อจะมีโอกาสจะชี้แจงให้สมาชิกทราบเมื่อไรก็ได้ชี้แจงให้ทราบครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พานิช สัมภวคุปต์ ส.ส. เพชรบุรี พรรคชาติประชาธิปไตย กระผมขอกราบเรียนสนับสนุนความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้มีเจตนาเสนอต่อสภาที่จะให้รัฐมนตรีชุดเปรม ๓ นี้ ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา คืบเขตฯตามมาตรา ๑๕๑ นั้นขอให้ท่านฟังตัวบทแห่งรัฐธรรมนูญว่า “คณะรัฐมนตรีที่จะบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภาโดยไม่มีการลงมติความไว้วางใจ” เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ท่านประธานรัฐสภากล่าวเมื่อสักครู่นี้ว่า เปรม ๑ ได้แถลงแล้ว เปรม ๒ ก็ไม่ได้แถลงครบไต่ที่ยังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลก็ไม่ต้องแถลง กระผมไม่เห็นเป็นเช่นนั้นถ้าตีความโดยรัฐธรรมนูญแล้ว และเจตนาของรัฐธรรมนูญแล้ว กระผมคิดว่าในฐานะที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ที่จะบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนก็สมควร

ที่จะต้องแถลงนโยบายเราจะเห็นได้ว่าเปรม ๑ นั้นได้แถลง เปรม ๒ ไม่ได้แถลง เปรม ๓ นั้นก็ยังไม่ได้แถลงเพราะฉะนั้นไม่มีคำจำกัดใด ๆ ที่ว่าจะไม่ต้องแถลง ในนี้ใช้คำว่า "คณะรัฐมนตรี" คณะรัฐมนตรีนั้นหมายความว่านอกเหนือจากตัวนายกรัฐมนตรีแล้วก็ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกระผมจึงมองเห็นว่าน่าจะต้องแถลงนโยบาย และอีกประการหนึ่ง เหตุผลก็คือว่าในขณะที่บ้านเมืองของเราประสบกับภาวะวิกฤตทางด้านเศรษฐกิจ เช่นนี้ก็สมควรอย่างยิ่งว่ารัฐบาลใหม่นี้ควรจะแถลงว่าจะเดินทางไปทิศทางอย่างไรให้แจ่มชัดแล้วจะได้ฟังความเห็นของผู้แทนปวงชนทั้งหลายที่หวังดีต่อประชาชนให้ความคิดเห็นว่าควรจะไปในทิศทางนั้นทิศทางใด ขาดตกบกพร่องอะไรเราจะได้แนะนำ นี่เป็นการที่ปรึกษาหารือกันเพื่อบ้านเพื่อเมือง กระผมจึงขอยืนยันความคิดเห็นเมื่อสักนี้ว่าควรจะได้มีการแถลงนโยบายครับ

ประธานรัฐสภา : ขอบพระคุณครับ ถ้ามีการเปลี่ยนรัฐมนตรีกันก็แสดงกันที่เห็นจะต้องป้อยหน่อยครับ เพราะว่าถ้าคุณกฤษฎิกเฮลิคอปเตอร์ตายเปลี่ยนไปคนหนึ่งก็ต้องแถลงอีก คุณวีระลาออกไปสมัครผู้แทน ก็ต้องแถลงอีก อย่างนี้ก็ป้อยไปหน่อยนะครับ แต่ผมก็ฝากให้คณะรัฐมนตรีไว้พิจารณา ขอว่าตามระเบียบวาระการประชุมไปก่อนครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝากแห่งประเทศไทยนี้ ท่านรองนายกรัฐมนตรีในนามของนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งมาว่า คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรแก้ไขร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงได้ลงมติให้ขอลอนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจากรัฐสภามาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมไปแล้วตามข้อบังคับ ข้อ ๔๐ จะลอนได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากที่ประชุม ผมก็ขอทราบเรียนถามที่ประชุมว่า จะยินยอมให้รัฐบาลลอนออกไปก่อนหรือไม่ จะมีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่จะให้รัฐบาลลอนออกไป เชิญครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมว่าจะทำอะไรต้องมีเหตุผลก่อนครับ กระผมอยากจะทราบจากรัฐบาลว่า ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการที่จะขอลอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป แล้วกระผมจะได้อภิปรายว่า สมควรหรือไม่

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีตอบข้อข้องใจครับ

นายสมหมาย ยุนตะกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความประสงค์ที่จะตั้งสถาบันเพื่อประกันเงินฝาก ความจริงถ้าทวนระลึกถึงเหตุการณ์ที่แล้วมาในปี ๒๕๒๒ ต่อ ๒๕๒๓ ท่านคงระลึกได้ว่าในระยะนั้นมีเหตุการณ์ผันผวนเกี่ยวกับสถาบันการเงินบางประเภท ซึ่งเป็นเหตุสำคัญอันหนึ่งให้มีการร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝากฉบับนี้ขึ้น ความจริงวิกฤติการณ์เหตุผันผวนในระยะนั้นก็ได้ผ่านมา ในขณะที่สภาการณได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วเป็นอันมาก และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มีการร่างในระย่ที่กล่าวเมื่อปรับเข้ากับสภาการณขณะนี้จึงมีข้อกำหนด บทบัญญัติหลายอย่างหลายประการด้วยกันที่อาจจะไม่เหมาะสม และทางรัฐบาลเห็นว่าควรจะได้รับทราบเพื่อความรอบคอบ หากจำเป็นที่จะมีสถาบันเช่นนี้ขึ้นก็ควรจะให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่สำหรับส่วนรวม โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ฝากเงินต่อสถาบันการเงินต่าง ๆ ของประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าการเพื่อความรอบคอบเห็นเป็นความจำเป็นจึงขอถอนไปเพื่อทบทวนและนำเสนออีกทีถ้าหากมีความจำเป็น

นายปิยะนัฐ วัชราภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมได้ฟังเหตุผลของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังขึ้นมาซึ่งแจ้งว่า กฎหมายฉบับนี้นั้นจำเป็นจะต้องไปทบทวน ก็มีความรู้สึกไม่สบายใจที่เหตุว่ากฎหมายฉบับนี้ก็เสนอโดยรัฐบาลชุดนี้ละครับ ท่านก็ไม่ได้พิจารณาให้รอบคอบถี่ถ้วน แล้วก็เสนอเข้ามาถึงเวลาก็ขอลอนออกไป นี่คือเหตุผลหนึ่งที่สมาชิกรัฐสภาอยากจะทราบ ว่านโยบายที่แน่นอนของรัฐบาลนั้นเป็นอย่างไร สืบสนไปหมดละครับเพราะฉะนั้นที่สมาชิกเสนอให้รัฐบาลแถลงนโยบายนั้นสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมาแถลงว่า แนวทางที่รัฐบาลจะดำเนินการปฏิบัติงานต่อไปนั้นจะอย่างไร ท่านทำงานกันไม่รอบคอบอย่างนี้ละครับเพราะฉะนั้นกระผมถึงว่าถ้าหากว่าท่านไม่แถลงนโยบายกันวันหนึ่งก็จะต้องไม่ไว้วางใจรัฐบาล ที่ทำงานกันไม่รอบคอบละครับ กระผมไม่ขัดข้องหรือครับสำหรับรัฐบาลที่ไม่รอบคอบอย่างนี้

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรยินยอมให้รัฐบาลถอนไปได้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่ยินยอม โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ยินยอมให้รัฐบาลออกไปได้ อย่างไรก็ตามรับคุณธานี

พันเอก ธานี เสนีวงศ์ ณ อยุธยา สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่เคารพ กระผม พันเอก ธานี เสนีวงศ์ ณ อยุธยา วุฒิสมาชิก กระผมได้ดูระเบียบวาระการประชุมแล้ว เรื่องด่วนในลำดับที่ ๒ จะเป็นการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม กระผมมีความเห็นว่าจำเป็นต้องใช้เวลาของสภานี้พอสมควร และจะต้องมีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางตลอดจนในการลงมติในวาระแรกจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และในเรื่องด่วนเช่นเดียวกัน ในลำดับที่ ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ เป็นการพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนด รวม ๕ ฉบับด้วยกัน ซึ่งน่าจะใช้เวลาไม่มากนัก ตลอดจนในวาระที่ ๖ หน้า ๓ เรื่องอื่น ๆ เป็นการเลือกตั้งซ่อมกรรมการกึ่งน้ำจะใช้เวลาเพียงเล็กน้อย เพื่อให้มีผลงานของสภาปรากฏออกไป กระผมขอเสนอเป็นผู้ตัดสินนี้ ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยให้วาระระเบียบวาระเรื่องด่วน ในลำดับที่ ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ ขึ้นมาพิจารณาก่อน และต่อด้วยวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ การเลือกตั้งซ่อมกรรมการหลังจากนั้นก็ขอให้พิจารณาไปตามระเบียบวาระเดิม คือเริ่มตั้งแต่เรื่องด่วนในลำดับที่ ๒ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกระผมกรุณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พันเอก ธานี เสนีวงศ์ ณ อยุธยา สมาชิกวุฒิสภา : ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณธานีขอเสนอให้เปลี่ยนระเบียบวาระตามที่ได้กล่าวมาแล้ว มีผู้รับรองตามข้อบังคับนี้ครบ ซึ่งก็อาจจะเสนอได้ตามข้อบังคับที่ ๓๒ (๒) ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

## สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๑

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรให้เปลี่ยนระเบียบวาระ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าท่านสมาชิกเห็นสมควรให้เปลี่ยนระเบียบวาระได้ตามที่คุณธานิเสนขอ ก็ขอการพิจารณาของรัฐธรรมนูญไปก่อน นี่เกิน ๑๐ โมงแล้ว รลสิบลี้อยังไม่มาหรือครับ

ถ้าอย่างนั้นต่อไปก็เป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓ นะครับ ตามที่คุณธานิเสนขอคือการพิจารณอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เนื่องจากได้มีพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ ใช้บังคับตั้งเช่นพระราชบัญญัติไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๔ และคณะรัฐมนตรี ได้เสนอพระราชกำหนดฉบับนี้ต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณอนุมัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๓ (๔)



คววมมา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๑๐๐๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๗ ตุลาคม ๒๕๒๔

เรื่อง พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประกาศใช้พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นกฎหมายแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๔

จึงกราบเรียนมา เพื่อขอได้โปรดนำพระราชกำหนดดังกล่าวเข้าพิจารณาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามนัยมาตรา ๒๐๓ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี ประมาณ อติเวกสาร

(ประมาณ อติเวกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(สำเนา)

ที่ สร. ๐๒๐๓/๒๒๐๒๘

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

เรื่อง พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔

เรียน เลขาธิการวิรูสภา

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๐๒๐๓/๒๑๐๐๓ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๒๔

และหนังสือที่ สร. ๐๒๐๓/๒๑๐๐๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๒๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๑๘๕ ลงวันที่ ๕

พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๒๔ รวม ๘๐๐ เล่ม

ตามที่ ได้ส่งราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๑๘๕ ลงวันที่ ๕  
๒๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๔ ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

เนื่องจากได้มีการพิมพ์ผิดพลาดในบรรทัดที่ ๑๑ ของหน้า ๕ ซึ่งได้มีการแก้ไข  
คำผิดในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๑๘๕ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน  
พุทธศักราช ๒๕๒๔ หน้า ๒๐ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม.

โทร. ๒๘๑๐๐๐๗



## พระราชกำหนด

ควบคุมสินค้าตามชายแดน

พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่มีความจำเป็นจะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดน เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำอันกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยตามชายแดน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓. บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชกำหนดนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้แทน

มาตรา ๔. ในพระราชกำหนดนี้

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค สารเคมี อาวุธ ยานพาหนะ และสิ่งของอื่นใด

“เขตควบคุม” หมายความว่า เขตที่รัฐมนตรีประกาศเป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดนี้

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย แลกเปลี่ยน ให้ โอนสิทธิหรือโอนการครอบครองให้แก่บุคคลอื่น

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการควบคุมสินค้าในเขตควบคุม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕. พระราชกำหนดนี้มีให้ใช้บังคับแก่สถาบันระหว่างประเทศหรือสถาบันของต่างประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๖. เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดน เพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือปราบปรามการแทรกซึมม็อนทำลาย ป้องกันหรือปราบปรามการกระทำอันกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐหรือความสงบเรียบร้อยตามชายแดน หรือเพื่อมิให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นจะเป็นภัยต่อประเทศ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ท้องที่หนึ่งท้องที่ใดตามชายแดน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดในน่านน้ำของประเทศไทยเป็นเขตควบคุมได้

มาตรา ๗ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมตามมาตรา ๖ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าใดเป็นสินค้าควบคุมในเขตควบคุมนั้น

(๒) แต่งตั้งนายทหารยศตั้งแต่พลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรีขึ้นไป หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการ

การกำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าควบคุมตาม (๑) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดมาตรการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๙ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้าควบคุมซึ่งบุคคล จะมีไว้ในครอบครอง หรือมีไว้เพื่อใช้หรือจำหน่ายได้ตามความจำเป็น และจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดด้วยก็ได้

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่าย การเก็บรักษา และการขนย้ายสินค้าควบคุม

(๓) ดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าควบคุม เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) ให้ทำเป็นประกาศปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการตำบล และที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเขตควบคุมอยู่ในท้องที่ประกาศนั้น เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคสี่แล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๙ ในแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตควบคุม ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด ผู้กำกับผลการตำรวจภูธร นายอำเภอแห่งท้องที่ที่เกี่ยวข้อง พาณิชยจังหวัด และผู้บังคับหน่วยทหารซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา ที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบในการป้องกันในพื้นที่ชายแดน เป็นกรรมการ

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการ ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

มาตรา ๑๐. ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจแต่งตั้งนายทหารสัญญาบัตร ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

มาตรา ๑๑. ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒. เมื่อได้มีการประกาศกำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้าควบคุมตาม มาตรา ๘ (๑) แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครองเกินจำนวนหรือปริมาณดังกล่าวแล้ว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครองเกินจำนวน หรือปริมาณที่กำหนดในวันที่มีประกาศตามมาตรา ๘ (๑) ต้องขออนุญาตต่อผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายภายในระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้มีประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๓. ห้ามมิให้บุคคลใดนำสินค้าควบคุมเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา ๑๔. การขออนุญาตและการอนุญาตตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด และให้นำมาตรา ๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การประกาศในกรณีนี้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๕. ในเขตควบคุมซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ให้ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปตรวจค้นในเคหะสถาน สถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ได้ทุกเวลา เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

(๒) ตรวจค้นบุคคลใด ๆ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

(๓) ตรวจค้นยานพาหนะที่จะเข้ามาในหรือออกนอกเขตควบคุมได้ตลอดเวลาและ  
 เจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุด จอด หรือนำยานพาหนะไปยังที่หนึ่งใดเพื่อ  
 ตรวจค้นและสั่งการตามที่เห็นสมควร

(๔) สั่งบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่น  
 เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ถ้อยคำ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวจะมีประโยชน์  
 แก่การดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้

(๕) ยึดหรืออายัดสินค้า เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะหรือสิ่งของใด ๆ ที่  
 เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

(๖) จับ ควบคุม และสอบสวน หรือส่งผู้ต้องหาตามพระราชกำหนดนี้ ไปยัง  
 พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไปได้

การสั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุด จอด หรือนำยานพาหนะไปยัง  
 ที่หนึ่งใดตาม (๓) ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หรือกฎหมายเกี่ยวกับการ  
 เติมน้ำมัน หรือกฎหมายอื่นว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ บรรดาคดีที่มีข้อหาว่ากระทำความผิดต่อพระราชกำหนดนี้ เว้นแต่  
 ความผิดตามมาตรา ๒๒ ไม่ว่าจะมิข้อหาว่ากระทำความผิดต่อกฎหมายอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม  
 ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน ควบคุมผู้ต้องหาไว้เพื่อทำการ  
 สอบสวนได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ต้องหาถูกจับ

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ต้องหาไว้เกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเพื่อให้  
 การสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวน แล้ว  
 แต่กรณี ส่งตัวผู้ต้องหาศาล และให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน

หรือพนักงานอัยการประจำท้องที่ ที่อยู่ในเขตควบคุมนั้นยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายขังผู้-  
 ดังทานั้นไว้ ในการนี้ให้ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกิน  
 สิบห้าวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเป็นผู้ส่งสำนวนและมีความเห็นควรส่งฟ้อง  
 ไปยังพนักงานอัยการ การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธี  
 พิจารณาความอาญา ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการ  
 จังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ สิ่งของที่ยึดไว้ ถ้าไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองในขณะที่ยึด  
 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศหาตัวเจ้าของภายในสิบห้าวันนับแต่วันยึด หากไม่มี  
 เจ้าของมาแสดงตัวขอรับคืนภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ ถ้ามีค่าสิ่งเด็ดขาดไม่พียงคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้รับ และ  
 ผู้เป็นเจ้าของมิได้ขอรับคืนภายในสามสิบวัน นับแต่วันมีคำสั่งเด็ดขาดไม่พียงคดี หรือวัน  
 ที่คำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ถ้าเป็นของเสียหายหรือถ้าเก็บรักษา  
 ไว้ จะเป็นการเสียความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเกินสมควร ให้  
 พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบัญชีไว้แล้วจัดการขายทอดตลาดหรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสม-  
 ควรก็ได้ เงินที่ได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแล้ว ให้ยึดไว้แทนสิ่งของ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา ๘ หรือเงื่อนไขที่ผู้  
 อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน  
 หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ  
 ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ  
 ไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่  
 ผู้ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๕ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับ  
 ไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ ในกรณี ที่นิติบุคคลเป็น ผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้  
 กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ  
 ความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุภานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็น  
 รีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศและความมั่นคงของรัฐ รัฐบาลจึงต้อง  
 ควบคุมสินค้าบางชนิดหรือบางประเภทในเขตท้องที่บางแห่งตามบริเวณชายแดนเพื่อมิให้  
 สินค้าเหล่านั้นตกไปอยู่กับบุคคลที่เป็นภัยต่อประเทศเพื่อนำไป ใช้ประโยชน์ ในการดำเนิน  
 การแทรกซึมบ่อนทำลายความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ ในการนี้จำเป็นต้อง  
 กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมสินค้าเหล่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

### แก้คำผิด

พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งลงประกาศใน  
 ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๑๗๔ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๔ หน้า ๔  
 บรรทัดที่ ๑๑ คำว่า “ประกาศนั้นเมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคสี่แล้ว ให้ใช้บังคับได้” ให้แก้เป็น  
 “ประกาศนั้นเมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคสองแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีแถลงเหตุผลครับ

พลอากาศเอก พระเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :  
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอพระราชกำหนด  
ควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ ต่อรัฐสภา เพื่อพิจารณานุมัติตามความในมาตรา  
๑๕๗ ประกอบกับมาตรา ๒๐๓ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับความจำเป็น ที่จะต้องตราพระราชกำหนด ควบคุมสินค้า ตามชายแดน  
พ.ศ. ๒๕๒๔ ขึ้นใช้บังคับนั้น ก็เนื่องจากปรากฏว่าได้มีสินค้าบางชนิดหรือบางประเภทที่  
จำหน่ายในเขตท้องที่ตามชายแดน ตกไปอยู่ในมือของบุคคลที่จะเป็นภัยต่อประเทศหรือตก  
อยู่กับกองกำลังต่างชาติ ซึ่งนับว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติเป็นอย่างยิ่ง ในเรื่องนี้เดิม  
รัฐบาลได้พยายามแก้ไขโดยอาศัยอำนาจของกฎหมายที่มีอยู่ในขณะนั้น คือกฎอัยการศึก  
พ.ศ. ๒๔๘๗ และพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ แต่  
จากผลที่ปฏิบัติไปแล้ว ปรากฏว่าไม่ได้ผลเพียงพอแก่การป้องกันมิให้สินค้าเหล่านั้น โดย  
เฉพาะสินค้าประเภททุบปรังจยตกไปเป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่เป็นภัยต่อประเทศชาติ หรือ  
ตกไปอยู่ในมือของกองกำลังต่างชาติได้ รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าเพื่อที่จะรักษาความปลอดภัย  
และความมั่นคงของรัฐอย่างรีบด่วนและทันต่อเหตุการณ์ จึงจำเป็นต้องใช้มาตรการทาง  
กฎหมายควบคุมสินค้าบางชนิด บางประเภทในเขตท้องที่บางแห่งตามชายแดน ทั้งนี้เพื่อ  
มิให้สินค้าเหล่านั้นตกไปอยู่กับบุคคลที่เป็นภัยต่อประเทศนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนิน  
การแทรกซึมบ่อนทำลายความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ จึงได้ตราพระราช  
กำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ ขึ้นใช้บังคับดังกล่าว

ด้วยเหตุผลดังได้กราบเรียนมาแล้ว รัฐบาลจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสภาอันทรง  
เกียรติแห่งนั้น คงจะได้กรุณานุมัติให้พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ.  
๒๕๒๔ ฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นพระราชบัญญัติต่อไป

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกท่านใดจะซักถามใหม่ครับ เชิญครับ ขอเชิญ  
ท่านข้างหลังก่อนครับ

จำสืบเอก อุดม โสภาศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธาน  
 รัฐสภาที่เคารพ ผม จำสืบเอก อุดม โสภาศรี กิจสังคม ชลบุรี ตามที่ร่างพระราชกำหนด  
 ฉบับนี้ที่ออกมามักก็เห็นด้วย เพราะว่่ายุทธปัจจัยต่าง ๆ ในด้านการค้าตามชายแดนซึ่งมี  
 เหตุการณ์ใกล้ชิดกับประเทศไทยนั้น ได้ดำเนินการผิดพลาดและเกิดความไม่มั่นคงต่อรัฐบาล  
 ทางทหารก็ได้ไปสอดแทรกและทำการรักษาความมั่นคงอยู่ชายแดน ก็ไม่ได้รับความ  
 สะดวกนานาประการ และขณะนั้นเท่าที่ทราบมาก็คือทางทหารนั้นได้ดำเนินการในการจับกุม  
 อย่างเฉียบขาดและลงโทษในมาตราการต่างๆ ประสิทธิภาพก็ได้ผลตามที่เราได้ทราบข่าวตาม  
 หนังสือพิมพ์ แต่ปรากฏว่าหลังจากเมื่อเร็ว ๆ ชาวไร่ฝ้ายจากปรจเงินบุรีและจันทบุรีได้มา  
 ร้องเรียนรัฐบาลในเรื่องราคาพืชไร่ตกต่ำ และหลังจากนั้นเมื่อรัฐบาลได้คลี่คลายกับชาวไร่  
 ไปแล้ว ก็ปรากฏว่ามีมติ ค.ร.ม. ได้ประชุมว่าให้มีการสนับสนุนการขายสินค้าทางด้าน  
 ชายแดนเข้าไปอีกครึ่งหนึ่ง ซึ่งผมก็ไม่ทราบว่าจะเป็นการขัดกับพระราชกำหนดฉบับนี้  
 หรือเปล่าซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว สำหรับพระราชกำหนดฉบับนี้ผมเห็นด้วย แต่อยากจะ  
 เวียนถามท่านประธานผ่านไปทางคณะรัฐมนตรีว่า จะมีการขัดกันกับพระราชกำหนดฉบับ  
 นี้หรือไม่ ในการที่ทราบข่าวหนังสือพิมพ์ว่ามติคณะรัฐมนตรี โดยท่านโฆษกรัฐบาลได้  
 แถลงไปนั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดข้องใจอีก จะได้ให้รัฐมนตรีรวมตอบเสียพร้อมกัน  
 เลย เชิญครับ

นายเสนาะ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) : ประธาน  
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสนาะ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร  
 จังหวัดปราจีนบุรี ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอทำความเข้าใจกับพระราชกำหนดฉบับนี้ ที่จะไป  
 ใช้บังคับกับประชาชนในเขตชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดปราจีนบุรีในขณะนี้คือ  
 อำเภอวัฒนานคร อำเภอวิบูลย์ประเทศ และอำเภอตาพระยา ก่อนที่ท่านสมาชิกผู้ทรง  
 เกียรติจะได้พิจารณา และรับกฎหมายฉบับนี้เพื่อไปใช้กับประชาชนนั้น กระผมใคร่จะ  
 แถลงข้อเท็จจริงให้กับสภาอันทรงเกียรตินี้ ได้ทราบ เพื่อจะเป็นบรรทัดฐานในการที่จะ  
 พิจารณาว่าเราจะรับหรือไม่รับ ท่านประธานที่เคารพครับ นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม

๒๕๒๕ รัฐบาลนี้ก็ ได้ประกาศพระราชกำหนดควบคุมสินค้าชายแดน และได้กำหนดพื้นที่ใน ๓ อำเภอดังกล่าวที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ได้สร้างความสะดวกขึ้นให้กับประชาชนเป็นอย่างดี กระผมจะไม่กล่าวถึงละครับว่า พ่อค้าที่ไปทำการค้ากอบโกยผลประโยชน์จากชายแดนนั้น เขาได้มีประโยชน์กันแค่ไหนเพียงไร แต่ว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ ได้เผอิทธิพลให้อาณานิคมบุคคลที่จะใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือรังแกประชาชนอย่างที่ได้รับความลำบากยากแค้นในขณะนี้ กล่าวคือเมื่อนานนี้เองละครับ ได้แห่มาพบกระผมประมาณ ๓-๔ คันรถ ประมาณ ๕๐๐ ถึง ๕๐๐ คน ๓-๔ วัน กระผมไม่ต้องทำอะไรประชาชนแห่กันมา อย่างกระผมจะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบดังต่อไปนี้ในละครับ การควบคุมสินค้าชายแดนในขณะนี้ ตามบัญชีที่ผู้อำนวยการผู้รักษากฎหมายฉบับนี้ได้ตราออกไป อย่างเช่นเครื่องอุปโภคบริโภค จะถือว่าเป็นยุทธปัจจัยได้อย่างไรละครับ อย่างข้าวสารต่อหัวต่อคน กำหนดให้คนละ ๑๕ กิโล จะมีครอบครัวไว้ได้แค่ ๑๕ กิโล ในทางปฏิบัติกฎหมายฉบับนี้ประชาชนนี้ยากต่อการปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคืออย่างเกษตรกรที่เขาทำนา เมื่อได้ข้าวเขาก็ขายให้โรงสี ให้กับพ่อค้าส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็มาฝากโรงสีเพื่อจะสีเอาไปอุปโภคบริโภคจะต้องไปเก็บเอาไว้ ระยะทางก็ไกล รถราที่ไม่มีที่จะขน เขาก็มาฝากไว้อย่างเกวียนหนึ่งมาให้ โรงสีสี โรงสีก็ไปส่งให้ ๖ กระสอบ ครอบครัวใหญ่ ๆ ก็เอามาสี ๒ เกวียนได้ข้าวไป ๑๒ กระสอบ อย่างนี้เป็นต้น และมาตรวจการที่ผู้อำนวยการได้ประกาศออกไป ผู้อำนวยการที่รับผิดชอบในความคุมสินค้านี้ได้ใช้มาตรการออกไปว่าอย่างไรละครับ ให้อย่างดี ๑๕ กิโลต่อคนต่อหัว แล้วเขาจะปฏิบัติการอย่างไรละครับ จะต้องมาขออนุญาตจากผู้อำนวยการแต่ผู้เดียว หรือว่าขออนุญาตจากผู้อำนวยการที่ผู้อำนวยการมอบหมายก็คือ ท่าน ผบ.พล แต่ผู้เดียว ผู้ว่าราชการจังหวัดกิติ นายอำเภอกิติ ซึ่งเป็นพ่อบ้านพ่อเมืองของเขา ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องไปอนุมัติให้ได้ อย่างนี้ละครับและอีกอย่างเครื่องกระป๋องอย่างนี้ละครับในบัญชีนี้ละครับ อยู่ในมือของกระผมเครื่องกระป๋องละครับ คนหนึ่งจะมีได้แค่กระป๋องเดียว นี่เป็นไปได้อย่างไรละครับ ขณะนี้ละครับ จับกันเต็มทีโรงพัก จนไม่มีที่หลับที่นอนกัน จับใครละครับ จับประชาชนตาดี ๆ ของเราทั้งนั้นในขณะนี้ และกระผมอยากที่จะกล่าวว่า ในขณะนี้ละครับ และกบฏก๊กกันมาตั้งหลายปีต่อเนื่องกันมา สินค้าตลาดมืดไปได้อย่างไรละครับ มีแต่ค่ายทหารทั้งนั้นเป็นแกวยาวเหยียด

ตลาดมีจุดตลาดมีมืออยู่นิดเดียวเท่านั้นเอง มีอยู่ ๓, ๔, ๕, หมู่บ้านเท่านั้น ทำไมถึงบ๊องกันกันไม่ได้ครับ และมันเล็ดลอดไปได้อย่างไร อันนี้กระผมก็ใครจะเวียนถามท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีด้วยว่า กฎหมายฉบับนี้คลอดออกมาได้อย่างไรครับ ก่อนที่จะใช้กฎหมายฉบับนี้ไปตราบาปให้กับในชายแดนต่าง ๆ ต่อไป กระผมใครขอให้สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ได้โปรดพิจารณาโดยถ่องแท้ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิเศษไปสืบเสาะหาข้อเท็จจริงกันเสียก่อนครับ ก่อนที่จะตราบาปให้แก่ประชาชน กระผมเองได้ร่วมกับท่านประธานมา ๓ สภาแล้ว กระผมก็ไม่ใช่ว่าเป็นผู้แทนคนตั้งอะไรหรอกครับ เพราะกระผมไม่ค่อยอยากจะพูด แต่ก่อนนี้กระผมเคยร่วมกับทางฝ่ายทหารทาง ป.จ.ว. กับประชาชนสร้างมวลชนไว้ เคียวนี้เป็นอย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพ ไม่มีเหลือแม้แต่น้อย ดิตลบ ผ่าตัดทหารลูกเดียว เมื่อไรญวนจะบุกเข้ามา จะได้เสียกันเสียทีหนึ่ง ดีกว่าที่จะมาถูกคนไทยด้วยกันรังแกข่มเหงกันแบบนี้ กลางคากลางคินนะครับ ท่านประธานที่เคารพ เวลานั้นนะครับ ตามชายแดนตามตลาดนะครับ ซึ่งไม่ได้ทำการค้าขาย เวลานั้นเขาคันกันอย่างไรครับ ดิกดั้นค้ำคิน ตี ๑ ตี ๒ อยากจะไปค้นบ้านใครก็ได้ ไปปลุกเอมาค้นกัน เข้าของเอารถไปจอดไปเทียบโยนขึ้นรถไม่รู้เอาไปที่ไหน อยางดีครับ มีนแผ่นดินนี้เป็นของใครครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมพูดแล้วก็ไม่อยากจะใส่อารมณ์นะครับ ความจริงเป็นอย่างนี้จริง ๆ ครับ ท่านผู้หลักผู้ใหญ่ผู้รับผิดชอบประเทศชาติ กระผมไม่คิดว่ารัฐบาลของประชาชนคณะนี้จะได้ตราบาปให้กับประชาชนอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ มีอีกมากมายอยู่ในบัญชีของกระผม ถ้าผู้หลักผู้ใหญ่ที่รับผิดชอบประเทศชาติอยากจะดู ไปดูได้เลยครับ อย่างแห อวน ตาข่าย คนหนึ่งจะมีได้ชนิดเดียวจะเอาแหแหงแหดีไปหาปลาไม่ได้ มีได้อันเดียว อย่างนี้อยู่กับได้ อยางไรครับบ้านเมือง อยู่กันไม่ได้ครับ แล้วใครจะเป็นผู้รับผิดชอบละครับ เศรษฐกิจต่าง ๆ พังพินาศหมด คนที่ไปกอบโกย ร่ำรวยส่วนใหญ่จะไม่ใช่นพื้นที่ ต่างห้องที่ออกไปก็มีการชูเอี้ยกันนะครับ คนที่อยู่จริง ๆ อยู่ชายแดน ไม่ได้ค้าขายอะไรหรอกครับ คนเป็นแสน ๆ แต่ว่าคนกลุ่มน้อยซึ่งไปจากที่อื่นนะครับ ไปตราบาปให้กับเขา และผู้หลักผู้ใหญ่ไม่ได้รู้ข้อเท็จจริงไม่ได้ดูอะไร ฟังแต่รายงานแต่ข้างล่างนี้มาสวยหรูก็ตราพระราชกำหนดฉบับนี้ออกไป ในพื้นที่ ๓ อำเภอเป็น

พื้นที่ยากจน ท่านประธานที่เคารพ ในหลวงท่านก็ได้ทรงกรุณาไปสร้างโครงการพระราชดำริส่วยหุขขึ้นมานะครับ ไม่รู้จักสิบโครงการใช้เงินเป็น ๑๐๐ ล้าน ๑,๐๐๐ ล้าน แต่ว่ารัฐบาลนั้นก็กลับมาใช้พระราชกำหนด ประชาชนเขาพูดอย่างไรครับ อ้อ ท่านมาสร้างโครงการพระราชดำริให้พวกเราส่วยหุขเลยนะครับ แต่ว่าในทางตรงกันข้าม ขณะนี้ท่านออกพระราชกำหนดออกมาตราบาปให้กับพวกเรา จะไปไหนมาไหนก็ไม่ได้ ต่อไปนะครับจะแต่งงานลูกงานหลานก็ต้องมาขออนุญาตกองพล จะบวชลูกบวชหลานก็มาขออนุญาตกองพล ฝ่ายทหารทั้งนั้นครับ เวลาที่เกิดการแตกแยกทุกเสียงคนละเกลียวหมด ประชาชนนะครับส่วนใหญ่ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี นายอำเภอพวกปลัดอำเภอฝ่ายปกครองนี้เดี๋ยวนี้ขาดความเชื่อถือจากประชาชนทั้งหมด เพราะว่าอะไรครับท่านประธาน พระราชกำหนดในการที่ออกมาเนี่ยแม้กระทั่งข้าราชการด้วยกันทุกฝ่ายครับไปประชุมก็ยังพูดกันไม่รู้เรื่อง นายอำเภอไปประชุมชาวบ้านบอกว่า ใครมีสินค้าใด ๆ อยู่ในครอบครองก็ให้ไปแจ้งจะมีสักร้อยชิ้น แสนชิ้นก็ได้ที่เก็บจากบัญชี อันนี้ก็ให้ไปแจ้งเสีย เขาก็แทกกันไปแจ้งอำเภอ แต่ว่ากำหนดว่าวันที่ ๑๘ นี้เป็นวันสิ้นสุดในการที่จะมาแจ้ง แต่ทางทหารตีความบอกว่า วันที่ ๑๘ นี้ทุกคนจะต้องได้รับอนุญาตจากฝ่ายทหารแล้ว มันอะไรกันครับ ในลักษณะอย่างนี้ตีความกฎหมายตีความไปประชุมกันมาเอง แต่ว่าอีกฝ่ายหนึ่งไปประชุมกับชาวบ้าน พูดอย่างหนึ่ง อีกฝ่ายปฏิบัติปฏิบัติอีกอย่างหนึ่ง อย่างนี้ครับ และถ้าหากว่ามีเกินนั้น ผู้อำนวยการผู้ทรงอำนาจนั้นจะอนุญาตก็ได้ ไม่อนุญาตก็ได้ อย่างนั้นนะครับมีหลายอย่างหลายประการอย่างหัวเทียนนี้บุคคลธรรมดาจะมีรถอยู่ในครอบครองสักคันหรือ ๒ คัน กระทบจะมีหัวเทียนไว้ในครอบครองของกระทบอันหนึ่งก็ได้ ตามบัญชีนี้ครับ อย่างซื้อมันนะครับอย่างผักกำหนดให้ ๒ ชิ้น กระทบจะซื้อกางเกงในตัวหนึ่ง เสื้อยืดตัวหนึ่ง แต่กางเกงนอกเสื้อนอกซื้อไม่ได้หรือครับ นี้ในบัญชีนี้ครับ ถ้าท่านผู้หลักผู้ใหญ่ที่พอจะรับผิดชอบประเทศชาติร่วมกันก็ได้โปรด ได้เอาไปดูและก็ได้วินิจฉัยให้ดีกว่าที่ท่านผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ กระทบคิดว่าท่านก็มีจิตใจที่จะรักผืนแผ่นดินนี้ รักประชาชน ถ้ารักผืนแผ่นดินนี้ก็เท่ากับรักประชาชนละครับ ก่อนที่จะตราบาปให้กับประชาชนโดยพระราชกำหนดฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้กระทบก็ขอให้สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ได้โปรดพิจารณา ส่วนจะรับหรือไม่

รับนั้นก็แล้วแต่เอะครับ กระผมก็คิดว่าประเทศชาติก็ไม่ใช่ว่าของกระผมคนเดียว กระผมก็  
ฝากไว้แค่นี้แหละครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายตำรวจ มหิทธิบริพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) : ท่าน  
ประธานรัฐสภาที่เคารพยิ่ง ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายตำรวจ มหิทธิบริพันธ์  
ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี พรรคชาติประชาธิปไตย ตามที่คุณเสนอ เที่ยงทอง  
ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี ได้กล่าวรายงานให้ที่ประชุมได้ทราบนั้นเป็นความจริงทุก  
ประการ กระผมเองเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรีและมีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภออรัญ-  
ประเทศ หลายปีมาแล้วที่กระผมต้องทนอดทนตั้งใจเกี่ยวกับการประพุดกับการปฏิบัติของ  
คนที่อยู่ชายแดนนั้น ไม่ว่าจะเป็นทั้งเจ้าหน้าที่หรือประชาชนได้สร้างความวุ่นวายให้เกิดขึ้น  
สิ่งที่กระผมหวัดวิตกที่สุดนั้นก็คือ การประหัดประหารกันเองคือคนไทยฆ่าคนไทยกันเอง  
ยังไม่ทันที่จะต้องไปต่อสู้กับภยานอก หรือศึกภยานอกประเทศก็กลับต้องมาประหัด  
ประหารกันก็ โดยที่มันมีผลประโยชน์อยู่ที่ชายแดนนั้นก็คือตัวเขมร เขมรซึ่งมาเกาะอยู่  
ชายแดนนับเป็นจำนวนล้านอยู่ที่นั่นและก็ได้เฉพาะที่ตำบลโคกสูง โนนท่อมซึ่งเคย  
มีวิกรรมเกิดขึ้นที่นั่น หนองเสม็ดที่อำเภอตาพระยาและทางด้านใต้ของอำเภออรัญประเทศ  
ก็ที่ตำบลทับพริก ตำบลคลองน้ำใส ที่นี้ก็มักจะมีเหตุการณ์อยู่เสมอ ฟัน้องประชาชน  
คนไทยของเราต้องสูญเสียชีวิตด้วยน้ำมือของคนไทยด้วยกันเองบ้าง ด้วยน้ำมือของเขมร  
บ้าง แล้วเราก็โยนบาปไปให้ว่าญวนนี้ได้กระทำกรอย่างนั้นอย่างนี้เข้ามา นี่เป็นความ  
จริงที่กระผมอยู่ที่นั่น แล้วก็ไม่ทราบว่าอะไรจะประบายให้ใครที่ไหน เมื่อกระผมไประบาย  
ให้กับนายทหารชั้นผู้ใหญ่ท่านกับอกมันต้องทำอย่างนี้เพื่อความมั่นคงของชาติ จังหวัด  
ปราจีนบุรีของเรา อำเภอที่จะเรียกว่าแควะที่ร้ายที่สุดก็อาจจะเป็นทางด้านเขต ๒ ของ  
จังหวัดปราจีนบุรี คือตั้งแต่อำเภอสระแก้ว วังน้ำเย็น วัฒนานคร อรัญประเทศ และ  
ตาพระยาที่นั่นเราต้องถูกกฎหมายถึง ๓ ฉบับเข้าไปครอบคลุม นั่นก็คือกฎอัยการศึก  
กฎหมายการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ แล้วก็ยังมีพระราชกำหนดที่กำหนดการควบคุม  
สินค้าตามชายแดนเข้ามาอีก กระผมเห็นว่าวันนี้ถึงแม้ว่ากระผมจะกราบเรียนด้วยความจริง  
และกระผมจะคัดค้านประการใดก็ตาม ก็คิดว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ก็คงจะต้องออกไป

เพราะได้ประกาศออกไปแล้ว แต่สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมจากผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรีที่กล่าวไปแล้วนั้นก็คือ ความทุกข์ยากของประชาชนที่เห็นอยู่ในขณะนั้น เช่นมีการจับกุมคนไทยด้วยกันนี้เข้าไปขังอยู่ในลวดตึงสิงเป็นทิวแถว จักรลี้เจ้ากรมาย ช่างกันไว้ แล้วก็นอกจากนี้เมื่อ ๒-๓ วันนั้นก็ได้รับตัดลาอำเภอรัญประเทศ กวาดล้าง สิ้นค้าออกมาของพะเนินอยู่ในหอประชุมของอำเภอ มีใครที่จะรับผิดชอบ ก็อ้างกันแต่ว่า เพื่อความมั่นคงของชาติบ้านเมือง ประชาชนที่หนึ่งได้รับความเดือดร้อนมาหาผู้แทนจะเดิน ขบวนกันมา กระผมก็ยังไม่เข้าใจ บอกว่าอย่าไปเลยพี่น้อง ถ้าเราไปทำอย่างนั้นมิแต่ทาง เสีย และก็โดยเฉพาะเราต้องเคารพกฎหมาย กฎอัยการศึก กฎหมายการกระทำอันเป็น คอมมิวนิสต์อย่างนี้เราต้องเคารพ เราจะไปทำอย่างนั้นไม่ได้ กระผมก็ขะเขาไว้ เขาก็บอก ผู้แทนนี้ไม่มีหน้าเลยไม่เห็นจะทำอะไรช่วยบ้านช่วยเมืองช่วยประชาชนได้ นี่เป็นสิ่งที่ กระผมอดอันตันใจมาตลอดเวลา วันนี้เมื่อมีโอกาสกระผมจึงต้องขอกราบเรียนในที่ประชุม ของรัฐสภาแห่งนี้ว่าพี่น้องคนไทยของเราที่อยู่ชายแดนนี้มีความเดือดร้อนขนาดไหน จริง อยู่ครบพระราชกำหนดที่กำหนดออกมาอันนี้ มีเจตนาหรือจุดมุ่งหมายที่จะไม่ให้สินค้าที่เป็น ยุทธปัจจัยเข้าไปถึงมือของฝ่ายตรงข้ามหรือศัตรูของเราได้ แต่ว่าเดี๋ยวนี้ไม่เป็นอย่างนั้น เสียแล้วครับ ท่านผู้แทนปราจีนบุรีได้ขยับขยายละเอียดขึ้นมาอันนี้เป็นความจริงมัน หมุมหมิ่นไปตลอดแม้แต่พี่น้องที่เอาแดงไม่ไป ๒ ลูกหัวตอกแตกจะเข้าไปในบ้านไปเลี้ยงลูก เลี้ยงหลานก็ต้องถูกยึดแดงโม อันนั้นลงไป กะบี น้ำปลาจิปาดะถูกยึดเอาไปกองกันเป็น พะเนิน นี่หรือครับความสงบสุขหรือความสุขความผาสุกที่จะให้กับราษฎร กระผมก็มอง ไปแล้วก็มีฝ่ายต่าง ๆ ได้พูดกันว่าไม่นานหรือครบประเทศไทยเราไม่นานเกินรอเราจะต้อง เป็นเช่นเขมร ญวน ลาว เป็นแน่ ถ้าสภาพการอันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้กระผม จึงขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพอย่างยิ่ง และก็คณะรัฐบาลได้โปรดพิจารณาให้จง หนักว่าชายแดนของเรานั้นมันวุ่นวายแค่ไหน มันสงบสุขแค่ไหน แล้วก็มีแนวร่วม เข้าไปอยู่ขุนตไหนด สิ่งเหล่านี้ครับ กระผมขอกราบคณะรัฐบาลไว้ด้วย แล้วก็สิ่งที่ กระผมวิตกที่สุดก็คือฝ่ายทหาร มีทหารบางท่านพูดว่าทหารจะฆ่าใครก็ได้โดยไม่มีความคิด

อันนี้ครับกระผมรู้สึกว่าการพำนักของทหารเราจะเสียไปมากที่สุดทีเดียว กระผมจึงขอกราบไว้  
ในสภานี้ ขอบพระคุณครับ

นายวุฒินันท์ หลอดทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กราบเรียน  
ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวุฒินันท์ หลอดทอง  
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคสยามประชาธิปไตย มาพูดถึงพระราชกำหนด  
กฎหมายที่จะออกไปสู่ชายแดนในขณะนั้นนั้น กระผมอยากจะขอฝากข้อสังเกตให้รัฐบาล  
ที่แรกกระผมจะเสนอญัตติด่วนเข้าสภา แต่เห็นญัตติด่วนหลายพรรคเข้าไปก่อนแล้วกระ  
ผมจึงยับยั้งอันนี้ไว้ กรณีพระราชกำหนดที่จะออกไปสู่ กฎหมายนี้จะไปสู่ชายแดนนั้น  
กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตเสนอไปถึงรัฐบาลชุดนี้ว่า การกระทำของทหารชายแดนนั้น  
ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎร ทั้งนี้กระผมได้ ไปเยี่ยมราษฎรชายแดนเพิ่งกลับมาเมื่อ ๕-  
๕ วันนี่เองว่าทหารได้ขับไล่ราษฎรบ้านประนะแะซึ่งมีการร้องเรียน ๑๐ กว่าหมู่บ้านกระ  
ราษฎรบ้านประนะแะนี้มีประมาณ ๕๐๐ กว่าหลังคาเรือน มีราษฎรกว่า ๓,๐๐๐ คน ได้ทำ  
มาหากินปลูกเรือนที่อยู่อาศัยมาแล้วประมาณ ๓๐ ปี แต่ว่าเวลานี้ทหาร ฉ.ก. ๒๓๑ ซึ่งอยู่  
ในพื้นที่ของเขตกองทัพภาคที่ ๒ ได้ทำการขับไล่ราษฎรให้ออกจากพื้นที่นี้ด้วยเหตุผล  
ประการใดกระผมก็ไม่ทราบ กระผมฝากข้อสังเกตรัฐบาลให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นไป  
พิจารณาสอบสวนด้วย กระผมจะไม่เสนอญัตติ

ประการที่ ๒ รัฐบาลได้กำหนดอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไปแล้วเมื่อก  
นี้ว่าข้าวสารให้กินได้ครอบครัวหนึ่งไม่เกิน ๑ ถึง เครื่องกระป๋องไม่เกินวันละกระป๋อง ยิ่ง  
ร้ายไปกว่านั้นทหารทำการค้ากับฝ่ายตรงข้ามเอง กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตรัฐบาลนี้ให้  
ได้แก่ให้จุดนี้ละครับที่ราษฎรยังไม่เข้าใจว่าเมื่อราษฎรค้ากันไม่ได้ ทำไมทหารจึงค้ากันได้  
กระผมอยากจะเอาหลักฐานส่วนนี้ขึ้นมาพูดสักนิดหนึ่ง เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ทหารตา  
พระยาเอารติ ยี่เอ็มซี ของทหารกองทัพภาคที่ ๑ ม. พัน. ๙ ตาพระยา นำบุหรี ๑๕๒ กล้อง  
เป็นจำนวนเงินกล้องละ ๔,๕๐๐ บาทโดยร่วมกับราษฎรส่วนหนึ่งทหารส่วนนี้มากโทษราษฎ  
รว่าให้รวบรวมเงินคนละเท่าไรก็ไม่จำกัดให้ได้จำนวน มากเท่าไรยิ่งดี และทหาร จะนำเงิน  
ส่วนนี้ไปซื้อบุหรี และไปทำการค้ากับฝ่ายตรงข้าม เมื่อราษฎรในหมู่บ้านโนนดินแดง

ซึ่งเขตบุรีรัมย์ซึ่งกระผมอยู่ที่นั่นได้รวบรวมเงินทั้งสิ้นได้ประมาณ ๖๘๑,๕๐๐ บาท ก็ได้ร่วมกับทหารโดยมีจำสิบเอก สัมพันธ์ จันดี จำสิบเอก มณเฑียร ได้นำรถ ยีเอ็มซี จากที่กระผมได้กล่าวไปเมื่อก่อนมาจากกองทัพภาคที่ ๑ ม. พน. ๙ ตาพระยา ซึ่งจำสิบเอก สัมพันธ์ จันดี และจำสิบเอก มณเฑียร ไม่ทราบนามสกุล ๒ ท่านนี้ได้มารวบรวมเงินจากชาวบ้านไปทั้งหมด ๖๘๑,๕๐๐ บาทได้ไปซื้อบุหรีที่นครราชสีมาเป็นจำนวนบุหรีทั้งหมด ๑๕๒ กล้อง กล่องละ ๔,๕๐๐ บาทได้ผ่านด่านคลองโป่งต่อมาทหาร จก. ๒๓๑ ซึ่งมีร้อยตรี ขวลิต กับพวกได้ทำการจับกุม อันนี้จะเป็นแผนของทหาร กระผมก็ไม่ทราบ เมื่อจับกุมแล้ววิฑูให้ทางฝ่ายทหารดาพระยารัตน ยีเอ็มซี นี้ไป แล้วบุหรีนั้นยึดอยู่ที่ จก. ๒๓๑ ผู้ที่นำบุหรีไปในรถนั้นก็มึนงง วันนอก นายสมศักดิ์ เพียรราช นายเฉลิมชัย จันลำโพง นายชนา แซ่ตั้ง นายสมเกียรติ บุญปัญญา และนายนิรันทร อินทร์สมบูรณ์ ถูกจับทั้งหมดอยู่ที่อำเภอละหานทราย เมื่อถูกจับแล้วรอดส่วนนี้คิดให้ บุหรียึดเอาไปขาย เขาว่าอย่างนั้นนะครับ กระผมจึงอยากจะฝากข้อสังเกตให้รัฐบาลว่า ราษฎรจะค้าค้าไม่ได้ นี่ทหารมานำราษฎรไปค้า ค้าแล้วถูกจับ จับแล้ว ทหารเอาบุหรีนี้ไปขายนี้จะคิดว่าจะอย่างไรรับท่านประธานสภา กระผมคิดว่าราษฎรไม่ทำผิดหรือครับ แต่ทางฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายทหารนี้มาร่วมกับราษฎรให้กระทำผิด หรือจะวางเป็นหมากเป็นกลอย่างไรกระผมก็ไม่ทราบแต่จับกุมไปแล้ว บุหรีเอาไปขายกันแล้ว รอดคืนให้ไปแล้ว คนก็เอาผิดไม่ได้ บุหรีนี้กระผมทราบว่ายขายอยู่ที่ จก. ๒๓๑ นี้แหละครับ รวมทั้งหมดเป็นเงิน ๖๘๑,๕๐๐ บาทและยังร้ายไปกว่านั้นทหารในพื้นที่ จก. ๒๓๑ นั้นยังทำการค้าไม่เดือน จะเห็นได้ปัจจุบันนี้ท่านลองไปดูละอะครับ กระผมได้เป็น ส.ส. แต่อยู่กับคนละเขต กระผมอยู่เขต ๒ ลำปลายมาศ ส่วนเขต ๓ นั้น เป็นเขตในท้องที่บุรีรัมย์เหมือนกัน เป็น ส.ส. อีกส่วนหนึ่ง ซึ่งท่านก็ไปมาหาสู่เสมอ เขาก็ร้องเรียนท่านมาร้องเรียนกับกระผม และกระผมก็เดินไปดู และกระผมในฐานะเป็นกรรมการการทหารก็ได้ไปดูสิ่งนี้ ไปสอบสวนสิ่งนั้นมันเป็นความจริงขึ้นมา กระผมจึงจะนำเรื่องนี้เป็นผู้ตัดสินแล้วเข้าเมื่อวานนี้ แต่แล้วเห็นผู้ตัดสินหลายผู้ตัดสิน กระผมจึงมาขอพูดในที่นี้แหละครับ ทั้งหมดนี้ กระผมจะฝากกราบเรียนรัฐบาลเป็นข้อสังเกต ซึ่งกระผมเองก็สนับสนุนรัฐบาลชุดนี้ ถึงแม้กลุ่มกระผมไม่ได้เป็นรัฐมนตรีสักท่าน กระผม

ก็ภูมิใจและกตัญญูที่มี พหลฯ พลเอก เปรม เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ในปัจจุบันนี้ กระผมสนับสนุนครับ รัฐบาลชุดนี้ แต่ทำให้ดีสนับสนุน ทำให้ดีกระผมก็ค้านเป็นธรรมดา สิ่งนี้กระผมไม่เห็นด้วย กรณีขับไล่ราษฎรบ้านประแนะ ๕๐๐ กว่าหลังคาเรือนประมาณ ๓,๐๐๐ คนออกจากพื้นที่ รัฐบาลพยายามหวังดีไม่ให้ราษฎรเข้าไปอยู่ใหม่ และจะให้ราษฎรเก่าอยู่กันมา ๓๐ กว่าปีแล้วจะให้ถอนออกมา นี่ประการหนึ่ง ประการที่ ๒ ทหารทำการค้ากันเองโดยนำราษฎรทำการค้าและหาว่าราษฎรผิด ไม่ถูกนะครับ ผ่ากรบเรียนแล้วครับผม ขอบพระคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อับลราชธานี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี ท่านผู้เป็นประธานครับ เมื่อกระผมได้มาพิจารณาพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอเข้ามาสู่รัฐสภาแห่งนี้ กระผมอยากจะทราบที่ทราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า โดยหลักการแล้วก็ได้กำหนดหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเอาไว้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับผู้อำนวยความสะดวก ก็กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ชายแดนได้เป็นประธานคณะกรรมการและก็ได้สามารถแต่งตั้งนายทหารในพื้นที่เข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย กระผมเห็นว่าก็จะเป็นการกำจัดเหตุร้ายที่เกิดขึ้นในชายแดนได้เป็นอย่างดี ท่านผู้เป็นประธานครับ ก่อนอื่นกระผมอยากจะเรียนด้วยความสุจริตใจว่า กระผมเองก็เป็นผู้แทนราษฎรในจังหวัดชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตเลือกตั้งของกระผมนั้นมีอำเภออยู่ในเขตชายแดนอยู่ถึง ๕ อำเภอ คือ อำเภอโขงเจียม อำเภอภูพาน อำเภอหนองบัวและอำเภอน้ำยืน พุทธการณต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ที่ฝ่ายปกครองก็ ฝ่ายทหารก็ได้ปฏิบัติกรกับประชาชนในเขตชายแดนนั้นเป็นไปตามหน้าที่ที่มีเกียรติจากจังหวัดปราจีนบุรี ๒ ท่านและจากบุรีรัมย์ ๑ ท่าน ได้อภิปรายข้อข้อเท็จจริงให้สภาได้ฟังเมื่อถึง ซึ่งเขตชายแดน ๕ อำเภอก็ประสบปัญหาเช่นนั้น แต่กระผมก็อยากจะเรียนว่าในพระราชกำหนดฉบับนี้ได้มีข้อที่ทางรัฐบาลจะต้องพิจารณาอยู่ ๒ มาตรา คือมาตราที่หนึ่ง มาตราที่ ๑๕ สำหรับมาตรานี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะบทบัญญัติกฎหมายขึ้นมาขัดกับกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๑๕ (๑) นั้น ท่านผู้เป็น

ประธานได้กำหนดเอาไว้ว่า ถ้าหากจะเข้าไปตรวจค้นในเคหะสถาน สถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ได้ตลอดเวลา เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ถ้าหากเราพิจารณาอย่างถ่วงน้ำหนักตามบทบัญญัติใน (๑) นี้จะเห็นได้ชัดว่า ในการตรวจค้นและเหตุสงสัยจะกระทำได้ไม่เลือกว่าจะเป็นเวลาวิกาล ซึ่งกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่นซึ่งให้อำนาจเจ้าหน้าที่ค้นเคหะสถานบุคคลอื่นจะกระทำได้ก็แต่เพียงระยะเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นกับพระอาทิตย์ตก ก็จะค้นในเวลากลางวันคือไม่ได้ นอกจากนี้จะมีเหตุค้นในเวลากลางวันแล้ว แต่ค้นไม่เสร็จมีเหตุจะค้นต่อไปก็ให้ยึดเยื้อไปในเวลาวิกาลได้อันนี้ก็เป็นการล่วงละเมิดขัดกับกฎหมายหลักเห็นได้ชัด ซึ่งเป็นกาวติดกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญด้วย อันนี้คือข้อที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาในอันดับแรก ส่วนอีกมาตราหนึ่งท่านผู้เป็นประธานครับ ก็คือ มาตรา ๑๖ สำหรับมาตรา ๑๖ นั้นครับ ใต้บัญญัติไว้อย่างแจ่มชัดว่า ในการซึ่งตามวรรคสอง มาตรา ๑๖ ก็ให้เจ้าพนักงานซึ่งได้หลายครั้งติด ๆ กันโดยไม่มีการจำกัดครั้งซึ่ง แล้วครั้งหนึ่ง ๆ ก็เป็นเวลาถึง ๑๕ วัน ทั้ง ๆ ที่มาตรา ๑๖ นี้วรรคแรก ท่านผู้เป็นประธาน ก็กำหนดจำกัดสิทธิ์ประชาชนในระหว่างสอบสวนเอาไว้ไม่เกิน ๓๐ วัน ซึ่งเป็นเวลามากพอสมควรในการกักขังทรมานเหนี่ยวบุคคลอื่นตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๗ ก็บอกไว้ชัดว่า ถ้าหากพ้นระยะเวลาอำนาจการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแล้ว ถ้าพนักงานสอบสวนสอบสวนไม่เสร็จก็มีอำนาจที่จะไปฝากขังผู้ต้องหาต่อศาลได้อีกครั้งละ ๑๒ วัน ถ้าเป็นคดีความผิดเกิน ๑๐ ปี หรือ ๕ ปี ก็จะขังติดต่อกันได้เป็นเวลาไม่เกิน ๘๔ วัน คือ ๗ ครั้ง เมื่อมาดูกฎหมายฉบับนี้ซึ่งเป็นพระราชกำหนด ท่านผู้เป็นประธานครับ ซึ่งไม่มีระยะเวลากำหนด คือไม่มีกำหนดครั้ง แล้วครั้งหนึ่ง ๑๕ วันด้วย มันขัดกับวิธีพิจารณาความอาญา เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอฝากทางรัฐบาลผู้เสนอร่างนี้เข้ามา ได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า การออกกฎหมายนี้ก็ควรจะให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่นบ้าง ทั้งนี้ก็เพื่อให้ประโยชน์กับผู้ต้องกระทำความผิด นี่เป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เพื่อให้เกิดความสะดวกกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย แล้วกระผมอยากจะขอฝากเป็นประการสุดท้ายว่า กฎหมายฉบับนี้ไปซ้ำซ้อนกับ กฎหมายการให้อำนาจ ทหารเรือ ปรายปราม สิ้นค้า บ้างอย่าง

ทางทะเล เพราะกฎหมายฉบับนี้ทางสภาผู้แทนราษฎรก็ได้มีมติให้ผ่านไปเมื่อวานนี้เอง เพราะมาตรา ๑๕ นี้ก็ได้ให้อำนาจในการเข้าไปตรวจค้นบุคคลใด ๆ ตรวจค้นยานพาหนะส่งบุคคลใด ๆ มาให้ล้อยค่า ยึดหรืออายัดสินค้า จับควบคุมสอบสวน แล้วส่งเจ้าของหรือการควบคุมยานพาหนะให้หยุดให้จอดก็จะเป็นคณะกรรมการอีกคณะหนึ่ง ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดและทหารร่วมด้วย เพราะกฎหมายฉบับนี้ควบคุมถึงกฎหมายอื่น คือกฎหมายทางทะเล กฎหมายจรรยา กฎหมายเกี่ยวกับการเดินเรือด้วย เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ จะเห็นได้ชัดว่ากฎหมายฉบับนี้แหละจะเป็นกฎหมายที่ทำให้คณะฝ่ายบริหารกับทหารเกิดการผิดใจกันขึ้นกับทหารเรือ อาจเกิดผิดใจกันขึ้นกับตำรวจอีกครึ่งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นกฎหมายสร้างความแตกแยกในวงราชการ ผลกระทบกระเทือนเหล่านี้จะมีไปถึงผู้รับกรรมคือประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมจึงจะฝากรัฐบาลและสภานี้ได้พิจารณาตามขั้นตอน ถ้าหากกฎหมายนี้ผ่านสภาไป กระผมอยากจะประท้วงกราบเรียนให้ท่านทั้งหลายได้เสนอกฎการแปรญัตติแก้ไข หรือทางรัฐบาลจะได้รับไปแก้ไขเพื่อให้เกิดความเหมาะสมก็จะกระทำได้

ประธานรัฐสภา : อันนี้ไม่ใช่กฎหมายละครับ อันนี้จะพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระวาทกำหนดเท่านั้นครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาศย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอฝากทางรัฐบาลครับ กระผมขอประท้วงอภัยด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณวงศ์ครับ

นายวงศ์ พลนิกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผม นายวงศ์ พลนิกร ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีความยาวตามชายแดน ๓๐๐ กว่ากิโลเมตร โดยที่รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดฉบับนี้ไปแล้วโดยอาศัยอำนาจรัฐธรรมนูญที่ให้ไว้ แต่ว่าทางสมาชิกสภาผู้แทนฯ ยังไม่ได้มีโอกาสนี้จะให้ความความคิดเห็น และข้อเท็จจริงในการพิจารณากฎหมายที่ออกมาอย่างนี้ กระผมจึงใคร่ขอถือโอกาสนี้เรียนข้อเท็จจริงและข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับพระวาทกำหนดที่รัฐบาลออกมานี้ ประการแรก กระผมอยากจะตั้งข้อสังเกตเป็นเบื้องต้นไว้เสีย

ก่อนว่า สภาวะที่เป็นอยู่ในขณะนี้เกี่ยวกับทางด้านตะวันออกด้วยเหตุการณ์วันวายฆวนมัน  
 ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในด้านประเทศกัมพูชานั้น กระผมเชื่อว่าเป็นมูลเหตุอันสำคัญที่ทำให้  
 รัฐบาลต้องรีบออกพระราชกำหนดฉบับนี้มา แต่ว่าในทางที่เป็นจริงแล้ว ในการออก  
 กฎหมายฉบับนี้มานั้น มิได้ใช้เฉพาะควบคุมเฉพาะจังหวัดทางด้านตะวันออกเท่านั้น  
 จังหวัดอื่น ๆ ที่อยู่ชายแดนก็ย่อมจะมีผลบังคับตามกฎหมายนี้ด้วย เพราะฉะนั้นการใช้  
 กฎหมายตามพระราชกำหนดนี้ อาจจะมีอุปสรรคหรือสิ่งบกพร่องอยู่หลายประการ เช่นว่า  
 ถ้าหากปฏิบัติตามพระราชกำหนดฉบับนี้แล้ว ให้อำนาจประกาศควบคุมกำหนดชนิดสินค้า  
 ในการขนย้ายก็ตาม ในการครอบครองก็ตาม ในการจำหน่ายก็ตาม ซึ่งทำนองเดียวกันนี้  
 ในกรณีจำเป็นเพื่อความมั่นคงของประเทศทางฝ่ายบ้านเมืองที่เคยทำอยู่แล้ว แต่ฝ่ายบ้าน  
 เมืองได้ถูกราชฎาตำหนิติเตียนมาก เพราะเป็นการลำบากมาก นี้กลับจะมาเอาอำนาจใน  
 ทางทหารเป็นคนทำ สิ่งที่กระผมเป็นห่วงก็คือว่า ขณะนี้ประชาชนได้ตำหนิติเตียนเจ้า  
 หน้าที่บ้านเมืองปกครองอยู่มาก ในการจะปฏิบัติควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้า การอะไร  
 ต่าง ๆ ขึ้น แต่บัดนี้จะเอาอำนาจทหาร จะเอาทหารเข้ามาในการปฏิบัติทำนองเดียวกันนี้  
 อีก กระผมเกรงว่าภาพจน์ทหารนะที่พึงของประชาชนอันสุดท้ายจะถูกประชาชนตำหนิติ  
 เตียน ทำนองตำรวจ ทำนองอำเภอ ทำนองอะไรอีก ที่นี้ถ้าหากว่าทหารเข้ามาเกี่ยว  
 ของเรื่องนี้แล้ว กระผมคิดว่าส่วนเสียจะมีมากกว่าส่วนได้ อันนี้กระผมเป็นห่วง เพราะ  
 ประชาชนขณะนี้มิจำกัดอยู่ที่หวังพึ่ง คือ ทหาร ถ้าหากว่าทหารหมดศรัทธาจากประชาชน  
 แล้ว เสียหายมากกว่าอันนี้กระผมขอเรียนไว้ น่าจะมีวิธีการอื่น อย่าพยายามดึงเอาทหารมา  
 ปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นปฏิบัติต่อประชาชน กระผมขอเรียนไว้อย่างนั้น อันนี้กระผมจึงไม่ค่อย  
 เห็นด้วย นอกจากนั้นกระผมใคร่จะขอตั้งข้อสังเกตไว้ด้วยว่า ในขณะนั้นนี้ไม่ใช่เฉพาะ  
 ด้านตะวันออก กัมพูชา เท่านั้น ที่สินค้าชายแดนรั่วไหลไปยังต่างประเทศด้านตะวันตก  
 ที่ พม่า ผมก็ไปดูแม่น้ำเมรุก็ปรากฏว่า ชนกันได้เสรี สินค้าทุกอย่างขนไปไม่ต้องทำอะไร  
 ครั้น ศุลกากรก็ไม่มီးไรก็ไม่มี ใช้วิธีแบกข้ามข้างหน้าต่าง ๆ นานา เพราะฉะนั้นอย่าง  
 นี้ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เราน่าจะมีมาตรการอะไรที่ปฏิบัติครอบคลุมทั่วทั้งประเทศให้รัดกุม แต่  
 ว่าขออย่างเดียวอย่าดึงเอาทหารมาปฏิบัติภารกิจที่เป็นปฏิบัติกับประชาชน ให้ประชาชนรู้สึก

กับประชาชนเกิดความรู้สึกขึ้นเป็นปฏิปักษ์กับทหารหรือตำแหน่งติดยศทหาร อันนี้กระผมไม่เห็นด้วย อีกอันหนึ่งกระผมอยากจะเรียนไว้ด้วยว่า ในที่เป็นจริงในขณะนั้นมันมีจุดไหว้มาก ในการควบคุมสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้านที่ว่าเดี๋ยวนี้เราที่เกรงกลัวหรือเห็นว่าเป็นภัย โดยที่สินค้าที่ต่างประเทศก็ติด องค์การระหว่างประเทศก็ได้มาซื้อจากเมืองไทยนี้ แล้วส่งไป คนที่ค้ารับช่วงจากองค์การระหว่างประเทศ หรือต่างประเทศนั้นเป็นใคร คือพ่อค้าใหญ่ในเมืองไทยนี้ พ่อค้าตามชายแดน พ่อค้าพวกนี้เวลานั้นสินค้าไป กระผมขอเรียนรัฐมนตรีคลังขอให้ท่านวางมาตรการควบคุมให้ดี เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้นไปดูจังหวัดหนองคาย สินค้าที่ขายไปในนามของต่างประเทศ ซื้อให้ไปช่วยลาวก็ดี องค์การระหว่างประเทศไปช่วยกัมพูชาก็ดี ใส่กระสอบขนกันที่ถ่ายสินค้าก็อยู่ชายแดน เปิดประตูก็ลงแม่น้ำโขง ในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ศุลกากรไปยื่นแพ้ไปคนเดียว แล้วมันจะมีน้ำอะไร ไปนั่งสูบบุหรี่อยู่นั้น ชื่อเหล่านี้กัน ตอนกลางวันมากี้ไปกินอะไร เสียวรีอะไรอะไร ใครรู้ว่าสินค้าที่ขนกันไปเป็นต้น ๆ นั้นมันมีอะไรอยู่ในกระสอบ ขนกันไปเท่าไร ไม่มีใครรู้ประชาชนชาวหนองคายเข้ามากระผมไปนั่งที่ท่าเรือ ศุลกากรคอยจับประชาชนวันหนึ่งวันราว ๓๐๐ ถึง ๔๐๐ คนจะเอาของไปขาย พวกนั้นต้องหลบต้องวิ่งหนี โดดเรือโดดอะไร สินค้ามีอะไรบ้างกระผมไปขอดู มีรองเท้าฟองน้ำ ๒ คู่ มีผ้าถุง ๒-๓ ผืน มีน้ำปลาพิรส ๓-๔ ขวด แต่ในขณะเดียวกันราษฎรเขาบอกว่าดูเถอะครับผู้แทน เรือใหญ่ ๆ ที่ขนสินค้าไปโดยอภัยเงินไซเป็นสินค้าผ่านต่างประเทศก็ดี หรือขายไปให้ประเทศเพื่อนบ้านโดยที่ต่างประเทศมาซื้อก็ดี ไม่ได้มีการควบคุมอะไร อันนี้ขอร้องให้ท่านรัฐมนตรีคลัง อย่างไร ๆ วางมาตรการเสีย สินค้าในเมืองไทยถ้าหากท่านจะควบคุมเกรงกลัวด้วยทรมันไปยังประเทศเพื่อนบ้านชายแดน จังหวัดชายแดน ท่านไม่ควรจะให้สินค้าพวกนั้นเข้าไปอยู่ใกล้จนถึงฝั่งแม่น้ำที่ออกจากฝั่งทางนี้ก็ลงฝั่งทางนั้นเลย วิธีที่ท่านคุมไม่ได้แล้วประชาชนเขาหัวเราะ เขาบอกว่ามาคอยจับตั้งแถวองเท้าแตะ น้ำปลาพิรส แควว่าใหญ่ ๆ ที่ขนไปนั้นนะเท่าไรท่านไม่รู้ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมเรียนขอเท็จจริงเอาไว้ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมขอสรุปว่า ที่ท่านจะต้องเอาทหารมาเป็นผู้ปฏิบัติการตามกฎหมายโดยเจียมขาดเพื่อแก้ไขสถานการณ์ ซึ่งกระผมก็เห็นความจำเป็นจะต้องมีการควบคุม แต่ว่าวิธีที่ท่านตั้งเอาทหาร

มานักระผมไม่เห็นด้วย ขอให้หาทางอื่นเถอะครับ ประชาชนจะหันมาตำหนิติเตียนทหารกันอย่างมาก แล้วยังภาพพจน์ของทหารจะเสีย ผมขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ เดี่ยวครับ คุณเฉลดไช้ใหม่ครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมเองก็อยากจะสนับสนุนพระราชกำหนดฉบับนี้ เพราะเนื่องจากว่าเราอยู่ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล และพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมาแล้วถ้าเราไม่สนับสนุนนั้นผมก็คิดว่ามันตกไป เสียภาพรัฐบาลจะสิ้นสะเทือน แต่ในข้อเท็จจริงแล้วผมเป็นห่วงเป็นอย่างมาก พระราชกำหนดฉบับนี้ผู้ที่ออกพระราชกำหนดไม่ได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงและความเป็นจริง ในการปกครองประเทศนั้นถ้าหากว่าเราเอาเข้าไปจริงแล้ว เราเอาสภาพความเป็นจริงมาพูดกันแล้ว ออกพระราชกำหนดขึ้นมาในผมก็เห็นด้วย แต่ว่าในสภาพความเป็นจริงแล้วนักปกครอง นักเขียนกฎหมาย นักที่จะเอาข้อบังคับอะไรทั้งหลายเหล่านั้นไม่ได้ประสบสภาพความเป็นจริงแล้วเอามาทำมาเขียนกัน จะได้เห็นได้ว่าถ้าพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมาแล้วชาวจังหวัดชายแดนนั้นเดือดร้อน ตามข้อเท็จจริงที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี ได้พูดถึงแล้ว และกระทบกระเทือนในข้อเท็จจริงนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมประสบกับปัญหาประชาชน แต่ไม่ได้เข้ากับประชาชนที่กระทำความคิดในด้านกฎหมาย หรือความมั่นคงของชาติ แต่ในข้อเท็จจริงนั้น อย่างสมมุติว่าจังหวัดตราดนั้นเป็นหมู่เกาะประชาชนอาศัยกันเป็นหมื่น ๆ คน เวลาจะมาซื้อสินค้าในจังหวัดครั้งหนึ่ง ก็จำเป็นเหลือเกินจะต้องฝากกัน เพราะคนยากคนจนจะเดินทางมาด้วยเรือนั้นแสนยากลำบาก แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าหากว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมาแล้วคนที่ขนส่งสินค้าที่รับฝากนั้นจะต้องกระทบกระเทือน แล้วก็เคยมีมาแล้วสมัยที่มีการควบคุมสินค้ากันขึ้นระยะเวลาหนึ่ง ทางเจ้าหน้าที่ต้องจับเรือนั้นทุกลำที่มาจากเกาะ แล้วผลสุดท้ายก็ต้องไปเอารายชื่อชาวบ้านราษฎรนั้นเข้าชื่อกันมา แล้วคนที่กำลังรอคอยน้ำตาล ข้าวสาร ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นกำลังจะอดตายกันอยู่ เพราะว่ามีเงินซื้อวันหนึ่งไม่กี่องไม่กี่ขีด ในขณะที่รอคอย แล้วเจ้าหน้าที่ต้องพิจารณากันนั้น ท่านลอง

คิดซิครับ ต้องใช้เวลาเท่าไร และถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ไม่เกิดพึงพอใจแล้วก็มีการตั้งหรือว่า  
 กักไว้ แล้วความเดือดร้อนของประชาชน ข้อเท็จจริงอันนั้นคืออะไร ผมบอกว่ารัฐบาล  
 จะปราบกันจริงๆ โหม ผมจะนำไปให้ปราบว่าตัวการใหญ่ๆ น้อยๆ ที่ไหน ทั้งๆ ที่รู้อยู่แล้ว  
 ว่าตัวการใหญ่ๆ นั้นกฎหมายก็มีอยู่แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำงานนี้หรือรัฐบาลจะหาจริงๆ  
 หรือเปล่าเท่านั้น แต่ข้อเท็จจริงก็เห็นว่าชนชั้นลูกเกอบทุกชั้น ในจังหวัดของผมนั้น ใน  
 ข้อเท็จจริงมันก็มีอยู่ แต่ไม่เห็นมีเจ้าหน้าที่ที่จะไปจับกุม แต่ในขณะที่เดียวกันไปจับราย  
 เล็กๆ ที่เอาส้มโอ แดงไม่ไปขายบ้าง เล็กๆ น้อยๆ ก็จับกัน แล้วบางคนถูกข้อหาจน  
 กระทั่งในจังหวัดตราดนั้น โดยเฉพาะคลองใหญ่ลำนั้น ประชาชนขวัญเสียอย่างมากมาย  
 เพราะว่าทหารพรานเอง อันนี้ผมพูดในกาวิเคราะห์ว่า จะต้องเป็นอย่างนั้น เพราะวันนั้น  
 มีทหารพรานไปติดต่อกันคนหนึ่ง แล้วก็ขบถปล้นออกไปจอดทิ้งไว้ แล้วก็หายไปเลย หาย  
 ไปจนบัดนี้หาศพไม่เจอ แล้วให้ชาวพากษ์วิจารณ์กันว่าอย่างไรใครเป็นผู้กับคนนั้น  
 ผมจะต้องออกไปนอนที่นั่น ๕ คืน เพื่อสอบถามข้อเท็จจริง ผมว่าถ้ารัฐบาลเอาข้อเท็จจริง  
 นั้นมาพูดกันแล้ว ผมคิดว่าประชาชนอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข ผมสอบแล้วว่าคนนั้นค่า  
 ของเดือนจริง แต่ค่าระดับกระจอกครับ เงินทุน ๔,๐๐๐ ถึง ๕,๐๐๐ บาท เอาส้มโอ  
 แดงไม่ไปขาย ผมก็ไม่เห็นด้วย แต่ในขณะที่เดียวกัน ผมน้อยใจ และผมเจ็บใจแทน  
 ประชาชนว่าคนที่ขายกันใหญ่ๆ ลงเรือลำใหญ่ๆ ขายสินค้าเอาน้ำตาล ข้าวสาร บุหรี่ เป็น  
 พันๆ หมื่นๆ นั้น ทำไมเจ้าหน้าที่ทำเป็นมองไม่เห็น แต่ในขณะที่เดียวกันประชาชนคน  
 ยากคนจนถ้าอยากจะจับผิดว่าเป็นตัวทำลายล้างประเทศชาติ แต่ตัวทำลายล้างกันจริงๆ  
 นั้นเห็นกันชัดๆ แล้วผมจะบอกข้อก็ได้ หรือเจ้าหน้าที่พวกนี้จะไปด้วยกันก็ได้ว่าฉวนที่  
 บงการอยู่ในขณะนี้อยู่ตรงไหน พักตรงไหน เอาสินค้าไปขายกันอย่างไร เอาไปเชื่อมโยง  
 กันอย่างไร ลงประมงกันอย่างไร แต่ไม่มีใครดำเนินการ ผมก็เคยพูดเสมอ แล้วก็เคย  
 บรรยายในขณะเดียวกันที่กรรมการทหารผมก็เคยพูด แต่ผมไม่เห็นมีใครเขาสนใจโยติ  
 และจะออกพระราชกำหนดเอามาสอนกันทำไมในเมื่อมีกฎหมายอยู่แล้ว และก็ไม่ได้ทำกัน  
 และพระราชกำหนดอย่างนี้มันเป็นการกระทบกระเทือนคนยากคนจน มีการกำหนดสินค้า  
 จะต้องเอาไปเท่านั้นเท่านั้น คนไปขายนิดๆ หน่อยๆ มีเงินทุน ๕๐๐ บาท ๖๐๐ บาท ๗๐๐

บาทนั้นหรือ จะทำลายความมั่นคงของประเทศชาติ ไม่คิดเลยว่าคนทำลายของประเทศชาตินี้ยังทำลายอีกหลายด้าน หลายคน คือมหาเศรษฐี เศรษฐีที่เป็นนายทุน เองเงินทุนไปให้เขาทำกันนั่นแหละ คือผู้ทำลายประเทศชาติ เพราะฉะนั้นผมก็เป็นแต่เลือดของทหาร ผมไม่อยากจะให้ทหารเข้าไปยุ่งเป็นศัตรูของประชาชน ทหารจะต้องเป็นมิตรกับประชาชน ทหารก็มีอำนาจ ถ้าหากว่าจะจับกุมกันจริงๆ คนที่เอาสินค้ายิ่งๆ หรือขายกันเป็นล้านๆ นั้น ผมก็คิดว่ากระทำได้ ถ้าเรารักประเทศชาติกันจริงๆ แล้ว เราก็จะต้องเอาอำนาจของทหารนั้นๆ ไปทำได้ ไม่มีใครเชื่อว่าเลย ไม่เห็นจำเป็นจะต้องออกพระราชกำหนดที่มาบังคับประชาชนคนยากคนจน กำหนดจะต้องกินข้าวเท่านั้นลิตรเท่านั้นลิตรนิดๆ หน่อยๆ อย่างนี้ พระราชกำหนดนั้นบังคับว่าเป็นเครื่องมือที่จะกลั่นแกล้งชาวบ้านประชาชนคนจน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลนั้นถ้าปกครองประเทศแล้วจะบริหารประเทศให้บรรลุเป้าหมายนั้น ผมไม่ใช่จะมาพูดกันมาเพียงปราบอาชญากรรม ลดอาชญากรรมลงมายมุขกันแค่นั้นลัดสนามม้า ผมไม่เชื่อว่าเป็นไปได้ ถ้าจะทำจริง ๆ ต้องมีความเด็ดขาดและเอาจริง ต้องปรับปรุงโครงสร้างของตำรวจ อะไรงี้หลายอย่าง ไม่กระทำกัน ทำไม่ไม่กระทำครับ รัฐบาลที่มีเสถียรภาพขนาดนี้มีวุฒิสมาชิกขนาดนี้ ทุกอย่างพร้อมมูลหมด ถ้าเราจะเปลี่ยนแปลงการปกครองหรือจะเปลี่ยนโครงสร้างไปบ้าง จะกระทำไม่ได้หรือกระทบกระเทือนคนนั้นคนนี้อย่างนั้นหรือ การลดอาชญากรรมนั้นมันไม่มีทางหุ้กครับ ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจยังมีการหัวพันกับการขายสินค้า แล้วเจ้าหน้าที่ไม่ว่ายการอะไรนี้ร่วมมือกัน ทุกสิ่งทุกอย่างนี้ก็เป็นไปไม่ได้หรือครับ ก็ต้องอยู่ใต้อิทธิพลของคนมีเงินเท่านั้น คนมีเงินเท่านั้นที่ไม่มีความผิด แต่พระราชกำหนดฉบับนั้นมันกระทบกระเทือนสำหรับคนยากคนจนครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมจึงฝากความหวังกับท่านนายก ฯ เปรม เป็นผู้บริสุทธิ์ แล้วก็ประชาชนทั้งประเทศยกย่องท่าน แต่สิ่งที่ไม่ยกย่องก็หมายถึงว่าท่านมีอำนาจอยู่ในกำมือนี้ ท่านน่าจะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมไทยให้ไปในทางที่ดีได้บ้าง เรื่องการปราบอาชญากรรมไม่ใช่เพียงแต่พูดออก ที.วี. ไม่ใช่พูดเล่น ไม่อยากการเป็นรัฐมนตรีเมืองไทย จับอะไรประเด็นที่มีนัยใหญ่ ๆ สักประเด็นหนึ่ง แล้วก็ฟันลงไปนิดหนึ่ง แล้วก็ออกข่าวกัน แล้วก็มันจะครับ ผลงานเขาก็เห็นว่าคุณ คนนั้นได้เป็น

ถึงนายกรัฐมนตรีหรือใครนี่ ผมไม่เคยเชื่อว่าการกระทำที่ไม่เปลี่ยนระบบหรือโครงสร้างนั้น จะบริหารประเทศให้ดีได้ เป็นไปไม่ได้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณธรรมบุญ ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธรรมบุญ ลัดพลี วุฒิสมาชิก ก่อนอื่นกระผมต้องกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้มีความเป็นห่วงในเรื่องการที่จะให้อนุมัติพระราชกำหนดนี้ และก็ได้ฝากฝังข้อสังเกตไว้หลายประการไปยังรัฐบาลซึ่งกระผมก็เชื่อว่าทางรัฐบาลก็คงจะใจกว้างรับข้อเสนอไว้พิจารณาและก็คงจะมีข้อที่จะแถลงข้อข้องใจเหล่านี้ อย่างไว้ก็ตาม กระผมอยากทราบเรียนในประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย ๒-๓ ประเด็นตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ ได้ห่วงอยู่ อย่างประเด็นแรกเกี่ยวกับกรรมาธิการที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารที่จะใช้อำนาจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเข้าไปตรวจค้นต่าง ๆ ซึ่งเกรงว่าจะเป็น การขัดต่อวัตถุประสงค์และบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กระผมอยากทราบเรียนในข้อนี้ว่า เรื่องนี้นั้นถ้าเพื่อความมั่นคงของประเทศชาติก็จำเป็นจะต้องใช้มาตรการที่บางครั้งต้องถึงลูกถึงคนและก็ต้องเข้มงวดและเด็ดขาด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น กับบัญญัติไว้เฉพาะในกรณีที่ได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งเจ้าพนักงานตามกฎหมายก็ดี เจ้าพนักงานสอบสวนก็ดีที่จะพึงปฏิบัติตามพระราชบัญญัติที่ใช้ อยู่ในยามปกติ แต่ในเรื่องนี้นั้นจะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องที่มีเหตุผลทางสงครามหรือทางการ ยุทธที่จำเป็นจะต้องคำนึงถึงความมั่นคงของประเทศชาติเป็นใหญ่ มิใช่แต่เพียงพระราชกำหนดฉบับนี้เท่านั้นที่จะต้องมีการใช้อำนาจเป็นพิเศษในการที่จะเข้าไปตรวจค้น แม้แต่พระราชกำหนดฉบับต่อไปที่แก้ไขประมวลรัษฎากรก็จะต้องมีอำนาจทำนองนี้เช่นกันที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลทางด้าน การภาษีอากรได้มีอำนาจที่จะเข้าไป โดยไม่จำเป็น ต้องติดขัด อยู่ภายใต้เงื่อนไขเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก สำหรับในเรื่องนี้กระผมอยากจะทราบเรียนอีกประการหนึ่งว่าตามกฎหมายนั้นนี้ไม่ใช่เฉพาะผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่ที่ทางทหารบางกลุ่มเท่านั้นที่จะมีอำนาจ ความเป็นห่วงของท่านนั้นถูกแล้วและตามพระราชกำหนดนี้ถึงได้วางขั้นตอนในการปฏิบัติไว้มาก จะเห็นได้ว่าแต่ละขั้นแม้แต่ในการ

ที่จะประกาศมาตรการต่าง ๆ ตามมาตรา ๘ ที่เกี่ยวกับกำหนดจำนวนหรือปริมาณ และก็ตามมาตรา ๘ ที่เกี่ยวกับประเภทหรือชนิดสินค้าก็จะเห็นได้ว่าก็กำหนดไว้เป็นชั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปถึงขั้นสูงสุด คือให้รัฐมนตรีที่รักษาการตามกฎหมาย คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้พิจารณาซึ่งมิใช่ให้อำนาจแต่ในระดับเจ้าพนักงานท้องถิ่นเท่านั้น อันนี้จึงเป็นการกลั่นกรองที่มีน้ำหนักมากพอสมควร

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่กระผมอยากกราบเรียน เนื่องจากในบริเวณเหล่านี้ที่มีราษฎรได้อาศัยอยู่และก็มีปัญหาในเรื่องที่มีการทำการค้าเกิดขึ้น เป็นอาณาบริเวณที่เราเรียกว่าเป็นยุทธบริเวณซึ่งถ้าตามหลักการปฏิบัติการป้องกันประเทศชาติเพื่อรักษาความมั่นคงแล้วทางทหารยังมีสิทธิ์อำนาจที่จะใช้มาตรการที่รุนแรงกว่านี้ก็ยิ่งได้ อย่างเช่นมาตรการที่จะให้อพยพประชาชนในบริเวณเหล่านี้ออกไปเพื่อสะดวกแก่การที่เจ้าหน้าที่ทหารจะได้ปฏิบัติการได้ผลเต็มที่ และเพื่อไม่ให้มีภัยอย่างที่เรียกว่าลูกหลงแก่ประชาชนเหล่านี้ แต่เนื่องจากทางทหารทางเจ้าหน้าที่บ้านเมืองได้พิจารณาเห็นว่าจะเป็นการทำความเดือดร้อนในการประกอบสัมมาอาชีพก็จึงได้ผ่อนผันให้ประชาชนเหล่านี้ได้อยู่ทำอาชีพไปโดยปกติ โดยทหารเองก็ต้องเพิ่มภาระเป็นพิเศษในการปกป้องรักษาความปลอดภัยให้ ซึ่งทหารก็ได้เสียสละในเรื่องนี้อยู่แล้ว สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านที่ได้เป็นห่วงว่าไม่อยากจะให้ทหารได้เข้ามาใช้อำนาจอันนี้ควรจะเป็นหน่วยสุดท้ายที่ควรจะมีเรื่องนี้ในชั้นนี้ควรจะเป็นหน้าที่ของอำเภอของตำรวจนั้น ตามหลักธรรมดาดำรงองคิน ๆ ก็ควรจะคิดอย่างว่า แต่เนื่องจากกระผมได้กราบเรียนแล้วโดยเหตุผลทางยุทธศาสตร์และทางยุทธวิธี เมื่อบริเวณเหล่านี้เป็นยุทธวิธีแต่เราไม่ได้กำหนดให้อพยพกันออกไปการที่ทหารจำเป็นจะต้องเข้าไปดูแลก็ต้องกระทำในเรื่องเหล่านี้ด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้อำนาจตามกฎหมาย ที่จะขอให้มีการริบทรัพย์สินในการกระทำผิดนั้นจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ อยู่มาก แล้วก็มิได้มีบทบัญญัติที่รัดกุมในเรื่องเหล่านี้มา เนื่องจากประเทศเราไม่เคยประสบภาวะการณ์เช่นนี้มาก่อน ดังนั้นกฎหมายที่มีอยู่ในการที่จะฟ้องในการที่จะขอให้ริบทรัพย์สินที่ใช้ในการทำผิดจึงเป็นไปโดยลักษณะที่ผ่อนปรนในทางปกติ แต่ในทางสงครามเพื่อผลปฏิบัติได้ความได้เปรียบแก่ข้าศึกโดยเฉพาะวัตถุประสงค์เพื่อไม่ให้ยุทธปัจจัยหลังไหลไปสู่มือข้าศึก

ก็จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการพิเศษขึ้น อย่างเช่น กรณีทรัพย์สินที่ยึดมาได้แล้วไม่ปรากฏเจ้าของ ถ้าตามทางปฏิบัติธรรมดาอันไม่มีกฎหมายที่ให้อำนาจที่จะริบทรัพย์สินเหล่านั้นเป็นของแผ่นดิน เพราะฉะนั้นไม่ว่าอำเภอหรือตำรวจจะต้องมีหน้าที่พิทักษ์รักษาสิ่งเหล่านั้นอยู่ตลอดไป มิฉะนั้นวันใดคืนใดปรากฏตัวเจ้าของร้องขึ้นมาถ้าของเขาหายหรือเสียหายชั่วคราวไปทางเจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบ ซึ่งก็ย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยการปฏิบัติ เพราะเจ้าหน้าที่เหล่านั้นจะไม่มีกำลัง ไม่มีงบประมาณพอที่จะรักษาดูแลได้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีมาตรการพิเศษในกฎหมายนี้ที่ให้อำนาจ และอำนาจนั้นก็ควรจะให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ทหารซึ่งเป็นผู้รักษาระเบียบวินัยที่จะดูแลรักษาของเหล่านั้นเมื่อศาลตัดสินแล้ว แล้วไม่มีผู้ใดมารับก็ให้ริบได้ หรือเมื่อคดีไม่ถึงศาล ไม่ปรากฏผู้ใดมาอ้างสิทธิเป็นเจ้าของก็ให้ริบได้ ซึ่งเรื่องเหล่านี้ก็จำเป็น อย่างไรก็ตามดังกระผมกราบเรียนแล้ว ในพระราชกำหนดนี้ก็มีบทบัญญัติหลายประการที่อ้างถึงศาล มิใช่ว่าเจ้าหน้าที่เหล่านั้นจะมีอำนาจเด็ดขาดแต่ผู้เดียวก็เป็นเรื่องที่มีการที่จะไปขอใช้บารมีศาลได้ในบางกรณี

ประการสุดท้าย กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า สำหรับที่ท่านเป็นห่วงในเรื่องที่เจ้าหน้าที่ทหารหลายท่าน โดยเฉพาะในระดับข้างล่าง ๆ ได้ประพฤติดูไม่สมควรนั้นก็เป็นเรื่องธรรมดาที่กระผมอยากกราบเรียนว่า ก็เป็นความบกพร่องเป็นเรื่องของบุคคล ในทางพลเรือนที่เราพูดกันมาก่อน ทางหมอ ทางข้าราชการ แม้แต่ครูบาอาจารย์ หรือตำรวจหรือใครก็ตาม ก็อาจจะมิบุคคลไม่ได้อยู่บ้างในจำนวนของคนส่วนมาก ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องน่าคิดที่ทางรัฐบาลควรจะหาทางปรับปรุงต่างหากจากการขึ้นเงินเดือนที่จะใช้บัญชี ๓ ตั้งแต่ มกราคม คือประสิทธิภาพและมโนธรรมของพวกที่เป็นข้าราชการหรือมีอำนาจหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเรื่องนี้ก็ควรที่รัฐบาลจะรีบไปเป็นข้อสังเกตอย่างไรก็ตามก็มี ได้หมายความว่า ถ้ามีทหารปฏิบัติการณ์ไม่ดีก็อย่าได้ใช้ทหารเลย เพราะฉะนั้นถ้าเจ้าหน้าที่เหตุผลในเรื่องนั้นนั้น ดังที่กระผมกราบเรียนมาแล้ว มีความจำเป็นที่ว่าจะต้องให้ทหารเข้ามาปฏิบัติในเรื่องนี้ โดยเฉพาะในยุทธรบบริเวณเหล่านี้ ซึ่งไม่ใช่อาณาบริเวณทั่วไป และโดยเหตุผลเพื่อไม่ต้องอพยพประชาชน ออกไปให้เดือดร้อน มากกว่านี้ กระผมก็เห็นว่าทางรัฐบาลก็น่าจะไปกำกับเจ้าหน้าที่ทหาร ไม่ว่าที่ปฏิบัติงานในเรื่องอื่นที่

ไม่มีหน้าที่โดยตรงในเรื่องนี้มิ ให้มาตกเป็นเหยื่อแก่ผู้ที่เป็นพ่อค้าจากต่างถิ่น ดังที่ท่านฝากข้อสังเกต หรือบุคคลที่ ๓ หรือแม้แต่ว่าต่างชาติที่อาจจะมายืมมือทหารเหล่านั้นเพื่อให้เห็นว่าการทหารเหล่านั้น ไม่เป็นที่น่าเคารพนับถือของประชาชนแล้วก็ก่อให้เกิดความแตกแยกก็ได้ไปกำชับเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติในเรื่องนี้โดยตรงนั้น กระทบก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่รัฐบาลควรจะรีบข้อนี้ไปเป็นแนวทางควบคุมการปฏิบัติให้ได้ผลตามพระราชกำหนดนั้นด้วยดีทุกประการ

สุดท้ายนี้กระผมก็ขอกราบเรียนขอสงวนถ้าได้สังเกตเห็นน้ำหนักเหตุผลความมั่นคงของประเทศชาติ ดังกล่าวนี้ก็ ได้กรุณาอนุญาตนะครับ ใน พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ต่อไปด้วยครับ ขอจบพระคุณ

นายสีหหนาท ฤาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผมเชื่อว่าที่รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดฉบับนี้ก็ด้วยเหตุผลด้านความมั่นคงและเพื่อความคล่องตัวในทางปฏิบัติทหาร ซึ่งปฏิบัติภารกิจรักษาประเทศชาติรักษาความมั่นคงของประเทศตามชายแดน แต่อย่างไรก็ตาม ตามที่บรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรีหรือจังหวัดอื่น ๆ หรือสมาชิกท่านอื่นได้ออกความเห็นไปนั้น ก็ต้องยอมรับว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นประชาชนเดือดร้อนจริง ๆ กระผมจะไม่ใช้เวลาจนเกินไปนัก กระผมเชื่อว่าการออกพระราชบัญญัติใด ๆ รัฐบาลตัดสินใจออกพระราชกำหนดใด ๆ ออกไปนั้นก็เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ตามพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งมีปัญหาอยู่ ซึ่งเราทราบกันดีอยู่แล้วและขอเรียนว่า การออกพระราชกำหนดก็ดี การที่สภานี้จะผ่านพระราชกำหนดนี้ไปก็ดี ก็ไม่ได้หมายความว่า เราจะแก้ไขกันไม่ได้ ก็ไม่ได้หมายความว่า เราจะยกเลิกกันไม่ได้ แม้แต่รัฐธรรมนูญเราเองก็ไม่ใช่ฉบับแรกเลยที่เราใช้กันอยู่ เพราะฉะนั้นพระราชกำหนดนี้ก็จะ เป็นผลดีต่อการปฏิบัติของทางทหาร เหตุการณ์ที่สร้างการเดือดร้อนให้กับประชาชนอยู่ทั้งหลายทั้งมวลนั้น กระผมฟังจากท่านผู้มีความเกี่ยวข้องด้วยความเคารพว่าเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บางคนจำนวนเจ้าหน้าที่มีเป็นหมื่นเป็นแสนคน ครับ กระผมไม่เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ทั้งหมดจะเลวร้ายไปเสียทั้งหมด คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้น และขอเรียนว่าสภานี้ก็มีกรรมการธิการทหารอยู่ ก็น่าจะได้พิจารณาศึกษาปัญหาซึ่งเกิดขึ้นตามหลังที่ได้ออกประกาศ

พระราชกำหนดนี้ แล้วเสนอแนะต่อสภาเพื่อเสนอแนะต่อรัฐบาลต่อไป กระผมว่า ถ้าวรฐสภาแห่งนี้ ที่ประชุมแห่งนี้ จะผ่านพระราชกำหนดนี้ไป แล้วถ้ามีกฎม็ควร ประการใดไม่เหมาะสมไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ประการใด และสร้างความเดือดร้อนกับ ประชาชนประการใดก็น่าจะแก้ไขหรือยกเลิกต่อไปได้ จึงขอกราบเรียนไว้เพียงแค่นี้ ขอ ขอบพระคุณมากครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปริชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่าน ประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปริชา จากจังหวัดพิษณุโลก พรรคชาติ- ประชาธิปไตย ตามที่รัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนดมาให้สภาให้ความเห็นชอบในวันนี้ กระผมได้อ่านราชกิจจาฯ ที่ประกาศออกมามาตั้งแต่แรก ครั้งแรกเกิดความสงสัยว่ารัฐบาลนี้ คงจะล้มไปหรืออย่างไรว่าได้มีพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์อยู่แล้ว มีกฎอัยการศึกอยู่แล้ว จึงมีออกพระราชกำหนดควบคุมสินค้าชายแดนขึ้นมา ซึ่งมองดู แล้วในลักษณะเป็นการซ้ำซ้อนกัน แต่เมื่อมาได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลา- โหมมแถลงถึงเหตุผลในการที่ ออกพระราชกำหนดมาก็ได้ความ แต่เพียงว่ามี พระราชบัญญัติ ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์และกฎอัยการศึกอยู่แล้ววันนี้ไม่สามารถจะคล้องตัวใน การปฏิบัติได้ แต่ถ้าได้ดูในพระราชกำหนดควบคุมสินค้าชายแดนนี้แล้วก็เป็นการให้อำนาจ ในลักษณะเดียวกับพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เพียงแต่ตัวบุคคล เท่านั้นที่แตกต่างกันไป ยศหรือตำแหน่งเท่านั้นที่มากขึ้น กำหนดไว้ในพระราชกำหนด นี้ เพราะฉะนั้นก็มานั่งนึกดูอีกทีว่าเอ๊ะ เมื่อวานนี้ทางสภาก็ได้ผ่านพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือไปแล้ว ซึ่งความจริงถ้ามองดูแล้วลักษณะควรจะออกเป็นพระราชกำหนด ได้อย่างเดียวกัน แต่ว่าที่ไม่ทำนั้นก็เกิดความคิดว่าคงมาถูกทหารเรือทุกท่วงทีหลังหรือ อย่างไรว่าเจตนาของพระราชกำหนดนี้ถ้าให้อำนาจทหารบก แม้จะเขียนว่าทั้งทหารเรือ ทหารอากาศ ไว้ในนั้นด้วย แต่ผลในทางปฏิบัตินั้นก็เป็นที่ยอมรับว่าให้อำนาจหรือพื้นที่ นั้นอยู่ในเขตของทหารบก และเมื่อมาเป็นแบบนี้ กระผมจึงเห็นว่าเป็นการจงทหารเข้ามา ให้ให้อำนาจในทางไม่ถูกต้องในทางที่ไม่ควรมากขึ้น ก็เลยทำให้เกิดความไม่เข้าใจด้วย เหตุผลที่รัฐบาลแถลงเพียงสั้น ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปนี่คือการ

เวียนถามเพื่อให้ทำความเข้าใจให้เกิดความสบายใจ ก่อนที่จะผ่านพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ผ่าน เพราะด้วยเหตุผลที่แถลงมานั้นยังไม่สามารถที่จะอนุมัติพระราชกำหนดนี้ให้ใช้ได้ แม้จะมีผลใช้บังคับมาแล้ว

อีกประการหนึ่ง ถ้าหากได้พิจารณาแล้ว พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้นก็ให้อำนาจกว้างขวาง จนกระทั่งเกิดปัญหาความเดือดร้อนแก่ราษฎร ซึ่งส่งผลกระทบไปแล้วก็เคยเป็นที่ยอมรับกันในระยะหนึ่งว่าจากการที่มีพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้ ทำให้มีคอมมิวนิสต์มากขึ้นมา เคยประกาศเขตแทรกซึมในพื้นที่เมื่อเริ่มมีพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ครั้งแรกเพียงไม่กี่จุด แต่ว่ามีพระราชบัญญัตินี้แล้ว แม้จะแก้ไขกันหลายครั้ง เขตแทรกซึมหรือพื้นที่ที่มีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้นมากขึ้นหลายจังหวัด จนกระทั่งรัฐบาลนี้ประกาศเป็นนโยบายใหม่ขึ้นมาว่าต้องใช้นโยบายทางการเมืองนำหน้าทหาร แต่ถ้าหากหันไปใช้พระราชกำหนดนี้อีกก็จะกลับกลายเป็นว่านี้ ใช้ทหารนำหน้าการเมืองเข้าไปอีกแล้ว สินค้าที่จะควบคุมทางชายแดนถ้าให้อำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ถ้าไม่ติดขัดที่ตัวบุคคลในทางปฏิบัติแล้วก็มีอำนาจอยู่มาก ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้อำนวยการการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ในระดับจังหวัดนั้นประกาศควบคุมราคาสินค้าได้หลายประเภท อยากรู้ในท้องที่ของจังหวัดพิษณุโลกก็เคยประกาศควบคุมและก็ยังใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ จากพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว ก็เป็นเหตุผลหนึ่งซึ่งทำให้ร้านค้าบางแห่งต้องล้มละลายเนื่องจากอยู่ในพื้นที่เหล่านี้ เพราะการขายสินค้าใด ๆ นั้นยากแก่การปฏิบัติ แม้ผู้คนที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่ประกาศไปนี้ จะนำน้ำปลาเข้าไปเกินกว่า ๓ ขวดก็ต้องขออนุญาต นำเกลือเข้าไปเกินกว่า ๑ กิโลกรัมก็ต้องขออนุญาต แล้วคนเหล่านั้นเป็นชาวไร่ชาวนา เวลาจะลงมือทำไร่ทำนา เสบียงอาหารเหล่านี้ เกลือมันต้องเตรียมไว้เป็นถัง น้ำปลานี้มันต้องเตรียมไว้เป็นไห ต้องไปขออนุญาต แต่บางคนที่อยู่นอกพื้นที่ไม่ทราบประกาศอย่างนั้นเข้าไปก็เป็นเหตุให้ถูกจับ แล้วถูกจับนั้นก็คือถูกจับในข้อหากระทำการอันเป็นคอมมิวนิสต์ อำนาจที่จะฟ้องหรือไม่ฟ้องนั้นอยู่ที่อธิบดีกรมตำรวจแต่ผู้เดียว แต่ถ้าหาก

มาใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ออกไป กระผมก็เชื่อว่าปัญหาที่ประชาชนจะได้วิบัติกระทบหรือความเดือดร้อนนั้นก็มีมากขึ้น ถ้าต้องการที่จะคุ้มครองสินค้าชายแดนเพื่อเป็นยุทธปัจจัยแก่ฝ่ายตรงข้ามนั้น กระผมเชื่อด้วยความสุจริตใจว่าหน่วยข่าวกรองของทหารนั้น แน่แน่นอนครับว่าใครบ้างที่ค้าให้แก่ศัตรู ใครบ้างเพื่อนำไปค้าขายเพื่อยังชีพ ใครบ้างเพื่อนำไปบริโภคและไปใช้ สินค้าที่ประกาศควบคุมออกมานั้นถ้าท่านประธานได้เห็นจะรู้สึกวิตกกังวล ยาวเหยียดหลายแผ่นหน้ากระดาษ แม้แต่สิ่งกะลือเกินกว่า ๑๐ แผ่นก็ไม่ได้ ต้องขออนุญาตก่อน แล้วหาม้นำเข้าในเวลาวิกาล ในเวลากลางวัน นำไปได้เฉพาะในเวลากลางวันเท่านั้น ในทางปฏิบัตินั้นเป็นเรื่องยุ่งยาก และเป็นเหตุให้ถูกจับกุมจนเกิดความเดือดร้อนแต่ว่านั้นแหละเป็นพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ นี้ยังซ้ำซ้อนขึ้นมา ก็ถ้าหากว่าจะดูเจตนาของพระราชกำหนดควบคุมสินค้าชายแดนนี้ คือให้อำนาจถึงนายพลขึ้นไป ของพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ คือตั้งแต่ร้อยตรี ตั้งแต่เรือตรี เรืออากาศตรี และระดับนายอำเภอ แต่ว่านี้ให้มาถึงพลตรี พลอากาศตรี พลเรือตรี และผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วอำนาจในการที่จะส่งฟ้องหรือไม่ส่งฟ้องนั้น คณะกรรมการนี้ให้อำนาจแทนอธิบดีกรมตำรวจได้จริงอยู่ ในบทลงโทษแม้จะไม่รุนแรงนัก ซึ่งมีโทษคือจำคุก เมื่อศาลตัดสินแล้วจำคุกอย่างสูงก็ไม่เกิน ๓ ปี ซึ่งนับว่าไม่ใช่ว่าโทษที่รุนแรง แต่ว่าการให้อำนาจซึ่งในระหว่างสอบสวนนั้น ให้อำนาจไว้อย่างกว้างขวางและอำนาจในการเข้าค้นหรือในการเข้าจับกุม การเข้าไปในเคหสถานนั้นก็เหมือนกับพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ซึ่งให้อำนาจอยู่แล้ว ก็น่าจะมีผลในทางปฏิบัติได้ดีอยู่ แม้แต่สร้างปัญหาความเดือดร้อนและยากแก่การปฏิบัติแก่ราษฎร ก็น่าจะใช้ได้ต่อไป เพราะอย่างไรราษฎรก็ทนมาได้โดยตลอดแล้ว แล้วก็อีกประการหนึ่ง ในชายแดนอย่างนั้นก็เป็นพื้นที่ที่ประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งก็ได้ให้อำนาจอย่างกว้างขวาง ทำให้จึงมาออกเป็นพระราชกำหนดควบคุมสินค้าชายแดนนี้ แล้วถ้าฟังดูแล้วสินค้ายุทธปัจจัยที่ประกาศควบคุมในพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้น ก็มีเสียอยู่ด้วยแล้วในขณะนี้ทรงทราบว่าเมื่อวาน หรือเมื่อวานขึ้นนี้ รัฐบาลก็เห็นข่าวไร่น้ำฝ้ายเข้ามาจะเผา

ทั้งกันในกรุงเทพฯ ก็เลยประกาศยกเลิกให้เปิดขายชายแดนส่งออกได้ทุกแนวเขตของประเทศ นั่นก็แสดงว่าสินค้าประเภทเสื้อผ้านี้จะยกเว้นไม่ต้องควบคุมกันแล้ว เพื่อต้องการระบายสินค้าประเภทผ้าเนื้อออกไป ซึ่งเป็นผลกระทบจากชาวไร่ซึ่งทำฝ้ายนี้ ปลูกฝ้ายแล้วขายไม่ออก อันนี้ก็เป็ผลต่อเนื่องกันมา เพราะฉะนั้นเหตุผลในการที่ขอให้พระราชกำหนด ขออนุมัติพระราชกำหนด ซึ่งประกาศไปแล้วนี้ กระผมเองได้รับฟังเหตุผลที่แถลงมาแล้วยังไม่สามารถที่จะอนุมัติไปได้ เว้นไว้แต่ทางรัฐบาลนี้จะมีเหตุผลอะไรอื่นใดว่าทำไมนะ พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และกฎอัยการศึกที่ใช้อยู่นั้น ที่ว่ามันไม่คล่องตัวในการปฏิบัติ มันควบคุมไม่ได้มันมันด้วยเหตุผลใด เพราะอำนาจพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และกฎอัยการศึกก็กว้างขวางจนเกิดปัญหาเดือดร้อนแก่ราษฎรที่อยู่ในพื้นที่อย่างนั้น และสิ่งที่กระผมอยากจะยกก็คือถ้าประกาศใช้ออกมาอย่างนี้แล้วเป็นการขัดกับนโยบายที่ได้แถลงไว้ที่ว่า ในการปราบปรามคอมมิวนิสต์นั้นจะใช้นโยบายการเมืองนำหน้าทหาร แต่ถ้าไปอย่างนี้แล้วมันกลายเป็นว่าใช้ทหารนำหน้าทางการเมือง ซึ่งผิดกับนโยบายที่ได้แถลงไว้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนทางท่านประธานว่าเห็นจะปฏิบัติและยังใจหรือจะตัดสินใจในการที่จะอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้โดยฟังเหตุผลแต่เพียงว่า ไม่คล่องตัวในการที่มีพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์และกฎอัยการศีกอยู่ ๒ ฉบับนี้ถ้ายังไม่คล่องตัวแล้วทำไมได้รัฐบาลประกาศไปแล้วนี้ว่าไม่สามารถที่จะให้กฎหมายที่มีอยู่นั้น คล่องตัวในทางป้องกันแล้วละก็ กระผมเห็นจะอนุมัติกันให้ไม่ได้หรือควรปรับด้วยเหตุผลอย่างนั้น

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายศิริ ทุ่งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริ ทุ่งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี ซึ่งอยู่เขตชายแดนติดกับพม่านครชัย วันนั้นก็อยากจะมาฝากข้อสังเกตไว้ให้แก่วรัฐบาลที่สนับสนุนอยู่ ซึ่งกระผมเห็นว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมานั้น กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตแก่ทหารด้วยว่า กระผมรักทหารครับกระผมเคยพูดในงบประมาณแล้วว่าทหารนั้นรักษากับป้องกันครองประเทศ ไม่อยากจะให้ทหารนั้นเข้ามาทั่วๆกายหรือมามีอำนาจในการบริหารกับประชาชน

ให้ประชาชนรังเกียจ ซึ่งสมัยก่อนนี้ท่านจำได้ไหมครับ ท่านประธาน มีคำสุภาสิตชาวบ้าน นะครับเขาพูดบอกว่า ทหารนั้นเป็นมิตรกับประชาชนไปเห็นทหาร เขาคิดใจและเกรงกลัว ทหารครับ แต่เดี๋ยวนี้ขอโทษกรรมนั้นรักทหาร น้องชายก็เป็นทหาร น้องเขยก็เป็น นายทหาร กระผมยังเคารพ แต่นี่ละครับเวลานี้เราทำไมทหารเวลานี้ไม่กล้ารับ ไม่กล้า ไปต่อสู้อกับผู้ร้าย เราใช้ทหารที่จะไปอยู่ชายแดนนั้นคือพวกทหารพราน เขาไม่เรียกทหาร พรานหรือครับ เขาเรียก ทหารพาลนะครับ นี่ละครับทหารเราเริ่มจะเสียแล้วเช่นฝาประ ชาชน และก็เมื่อก่อนนี้สุภาสิตชาวบ้านเขาเรียกกันว่า ถ้ามีผู้ทหาร นอนนับขวดครับ มีผู้ตำรวจนอนนับเบ๊งค์ แต่เดี๋ยวนี้ไม่อย่างนั้นเสียแล้วครับ เขาบอกว่า มีผู้ทหาร ก็นอนนับเบ๊งค์ มีผู้ตำรวจก็นอนนับเบ๊งค์เลือกเอาเถิดมัง จะเอาผู้ทหารหรือตำรวจ ชาวบ้านเขาว่าอย่างนั้น ทำไม่ครับ ทหารเราเอาป่าไม้ก็ได้ในะครับ ทหารเราค้าขายก็ได้ ครับ ทหารเราปราบปรามประชาชน วิตไถประชาชนก็ได้ ฉะนั้นกระผมอยากจะ ประธานให้ข้อสังเกตกรรมเอาเฉพาะ ทหารหรือ อส. ครับที่ด้านซ้ายบดลสนี่ครับท่าน ประธาน เขาเรียกห้วยยายจิวครับ ห้วยยายจิวเขตลพบุรีนะครับ ด้านวัดตะแบก ทหาร หรือตำรวจ กระผมไม่ทราบฟังเขาตะแบกนะครับรดควายผ่านมาทหารก็เอาครับ มีแดงตัว ทหารมีไม้คานยกอย่างนั้นไม่ให้ไปตรวจเข้า นี่ครับพ่อค้าควายจึงหวัดอุทัยธานีให้กระผม มาถามประธานด้วย ใครเป็นผู้บังคับบัญชาไปดูครับ สองซิมบรถบรรทุกควายมาจะถูกลักตัง หรือไม่ถูกลักตังก็ไมรู้ ถ้าไม่ให้เงิน ท่านประธาน ไว้ตรวจเข้า พูดคำเดียวพูดกับทหาร เขาก็กลัวครับ แล้วอยู่ในป่าด้วย วัดตะแบกครับ และที่น้ออีกครับ ทหารที่กระผมต้อง พูด ทหารพรานของกระผมที่อุทัยธานีเวลานี้เรามีทหารพรานมีหน้าที่ที่จะไปปราบ ปราบโจรคอมมิวนิสต์ แต่ไปปราบประชาชน ไปปราบผู้ใหญ่ สถิตย์ ชัยมงคล ลูกบ้าน ของเขา ชื่อนายปาน คงเมือง หรือเรือนมา ทหารพราน กระผมจะเล่าให้ฟัง

ประธานรัฐสภา : ขอโทษ คุณศิริ เอาแต่เรื่องพระราชกำหนดนี้ดีไหมครับ

นายศิริ ท่งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ครับ พระราชกำหนดจะบอกเลยครับ ที่นี้เวลานี้ครับท่านประธาน ชาวอุทัยธานี อยากรจะไปกับกระผม ก็ได้ครับอธิบดีกรมตำรวจ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ฟันมีขายหรือไม่ครับ

นี้ถ้าไปเอาฝิ่นมาจากแม่ครัว ต้องผ่านทหารพราน ถ้าอย่างนั้นผ่านไม่ได้ นี่ก็ขายแดน  
 ครัว กระผมจะชี้ให้ฟังนะครั้บฝิ่น ที่นี้กระผมเป็นห่วงว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ออกไป  
 แล้ว พวกชาวเขาเผ่าแม่ครัว ครัวกระเหรี่ยง จะลำบากแน่นอน เพราะเขตที่อยู่กระผมกับ  
 คลองลาน จังหวัดตากติดต่อกัน ชาวเขาเผ่าแม่ครัวนั้นจะต้องออกมาซื้อสินค้าที่ออกมา  
 ทุกอย่าง เสื้อผ้าจะต้องผ่านพวกนี้มา แล้วพวกนี้เดือนหนึ่งจะออกมาครั้งหนึ่ง หรือครึ่ง  
 เดือน ออกมาครั้งหนึ่งครั้บ เมื่อผ่านไปจะต้องถูกใญ่ถูกรีดครั้บ ทหารจะเสียหายครั้บท่าน  
 ประธาน และชาวเขาเผ่าแม่ครัวท่านประธาน เมื่อวานนี้เองครั้บ กระผมไปพบมา  
 แล้วนี้จะพูดให้รัฐบาลได้ฟัง เขาเบื่อแล้วละครั้บรัฐบาลนี้ เขาเบื่ออย่างไร เขาพูดอย่างไร  
 ที่มาซื้อของกระผมบอก เสี่ยว ชายบีนี่ได้พิชไรดีไหม เขาบอก เสี่ยวเอ๊ย บีนี่ข้าวโพดเรา  
 ก็ได้ดี ข้าวฟ่างเราก็ได้ดี แต่เราไม่รู้จะขายที่ไหน เราไม่ไหวแล้วเราจะกลับไปบ้านเรา  
 แล้ว เขาว่าอย่างนั้นครั้บ บอกกลับไปทำไม เสี่ยว ไปปลูกฝิ่นดีกว่า นี่แหละครั้บฝาก  
 ไว้ครั้บ อะไร ๆ เราก็อายไม่ได้ เราไม่มีกินมิใช่แล้วเราจะกลับไปบ้านเรามากกว่า ไปทำไม  
 ไปปลูกฝิ่นนะครั้บ บอกให้รู้ครั้บ เฉพาะจังหวัดอุทัยชวนี้ มีชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงครั้บ  
 ขอให้รัฐบาลทราบด้วย และพระราชกำหนดฉบับนี้ครั้บ อย่างพวกชาวเขาเผ่าแม่ครัวนี้ครั้บ  
 พวกนี้ติดยาหมีใจครั้บ ยาแก้ปวดต่าง ๆ ถ้าซื้อไปนะครั้บไปถูกพวกนี้รีดใญ่จะทำอะไรครั้บ  
 นี่ฝากเอาไว้หน้าครั้บ ที่นี้กระผมไม่อยากจะเห็นทหารนี้เสียหายนะครั้บ แต่เมื่อรัฐบาลออกมา  
 ท่านรับปากว่าถ้าไม่ดีขึ้นแก้ได้เพราะไม่ใช่กฎหมาย พระราชกำหนดนี้เล็กได้เมื่อมีความจำเป็น  
 เป็น กระผมเห็นด้วยครั้บ ถ้าทหารรับปาก หรือท่านรัฐมนตรีรับปากว่า พระราชกำหนดออก  
 มาแล้วถ้ามีความสำคัญ กระผมจะสนับสนุนให้ แต่เมื่อมีข้อกังขาหรือว่ามีเหตุเกิดขึ้นที่  
 ไม่สมควรยกเลิกได้ ไม่ใช่กฎหมาย กระผมก็จะสนับสนุนให้ แต่ขอให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิ  
 บัตินั้นได้คิดและได้นึกบ้างว่าเวลานี้นะครั้บข้าราชการเรานั้นมีหลายแผนกคนไม่รู้อะไร  
 แล้ว มีแต่ข้าราชการทั้งนั้น แต่การบริหารงานผิดพลาดหมดครั้บ ที่เมื่อกันเราจะเห็นว่า  
 ก่อนนี้ครั้บท่านประธาน กระผมเป็นผู้ใหญ่บ้านมา เรามีนายอำเภอ ปลัดอำเภอท่าน  
 เดียวนี้เรามีนายอำเภอ ปลัดอำเภอ ปลัดพัฒนา ปลัดเยอะหมดครั้บตำแหน่ง และยัง  
 มีผู้ว่า ๆ ก็มีผู้ว่า ๆ ท่านนี้ เดียวนี้เรามีผู้ว่าฝ่ายทหาร ผู้ว่าฝ่ายปกครองอีก มีปลัดอำเภอ

ปลัดจังหวัดอีกมีเยอะเยอะ ทำงานได้หรือไม่ อะไรไปมอบให้พวกนี้จนเมื่อวานนี้ กระผมเสียใจ ราษฎรกระผมเด็กร้อนไม่มีจะกินจะใช้ อยู่ในดง นั้นแหละเขตคอมมิวนิสต์เหมือนกันครับ เขตชายแดนต้องหลังไหลมาจากเขตบ้านไร่ เขตลานสัก เขตหนองจาง ต้องมาประสบเคราะห์กรรมอุบ้ทเหตุ มาร้องเรียนรัฐบาลตายไปแล้ว ๒ บ่วยอีก ๑๔ โรงพยาบาลจังหวัดสิงห์บุรี แล้วไม่ใช้รถใคร รถของราชการชนครีบ ร.ส.พ. นครีบ นี้โปรดทรวายด้วยขนาดตำรวจทางหลวงนำหน้า มีตามหลังนครีบ ยังชนนครีบ นับประสาอะไรประชาชนจะขนาดไหน เด็กร้อน รัฐบาลเรามีผู้ว่า ๆ นอนอยู่เฉย ๆ บ้างเฉพาะจังหวัดอุทัยธานี กระผมกลัวพูด อำเภอกะผม ท่านประธานฝากไว้ในสภานี้ด้วยว่า

ประธานรัฐสภา : ขอประทานโทษพอหรือยังครับ

นายศิริ ทุ่งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ยัง อีกนิดเดียวครับฝากไว้ว่า ขอโทษ อำเภอกะผมถ้านายศิริ ทุ่งทอง มาพูดให้เห็นข้อให้ตายโงดตายท่าครับ นายอำเภอในที่บ่อนเล่นบ่อนครีบ นายตำรวจนอนกินบ่อนครีบ แล้วยังเอาไว้กัน ฝากไว้แล้วถ้าไม่แก้ปัญหานี้กระผมลาออกจากพรรคชาติไทย ถ้าแก้ปัญหานี้ไม่ได้กระผมบอกจริง ๆ กระผมลาออกแน่นอน ถ้ารัฐบาลนี้ทำไม่ได้และไม่สอบสวนผลประโยชน์ของประเทศชาติไปให้เอกชนกระผมบอกด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกพูดมามากแล้ว ขอเชิญรัฐบาลชี้แจงสักทีดีหรือไม่ครับ

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมจะพยายามชี้แจงและตอบปัญหาทุกประเด็นที่ท่านถามมาเท่าที่ผมจะทำได้ ซึ่งต้องใช้เวลายาวบ้างเพื่อความเข้าใจ และท่านจะได้ให้การสนับสนุนนี้หรือไม่อยู่ที่ท่าน

ประการแรกคือในเรื่องว่า ชาวไร่ฝ้ายมาร้องเรียน ทำการควบคุมสินค้า ผมว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับที่เดียวครับ เพราะสินค้าที่ควบคุมนั้นได้มีประกาศออกไปแล้ว ซึ่งมีอยู่หลายประเภทเป็นสินค้าซึ่งเป็นยุทธปัจจัยเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นฝ้ายที่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วยเฉพาะเป็นยุทธปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้วยเท่านั้น แล้วพื้นที่ที่จะประกาศเป็นเขตชาย-

แดนนั้นก็มี ๓ อำเภอเท่านั้นละครับทั้งประเทศมี ๓ อำเภอเท่านั้นอยู่ในเขตของการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าปัญหานี้ท่านคงจะเข้าใจ ผมจะขออนุญาต อำนวยรายการอุปกรณ์ที่ประกาศควบคุมละครับ เช่นประเภทอุปกรณ์และสิ่งของใช้สำหรับ ทหาร เช่น เบ็ดนาม ยาม ยามที่ใช้เป็นอุปกรณ์ทางทหาร เสือกันฝนแบบที่ใช้กับทหาร เข็มทิศ หมวกที่ใช้ประกอบเครื่องแบบทหาร แผนที่ประเทศไทยและแผนที่ต่าง ๆ รองเท้า ซึ่งประกอบเครื่องแต่งกายชุดสนามนี้เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีประเภทอาหาร ข้าวสาร ปลาสด ข้าว ข้าวเปลือก ประเภทอื่นก็มีเวชภัณฑ์ ยารักษาโรคก็มียาทุกชนิด น้ำเกลือ วัสดุการแพทย์ และปัจจัยอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมากมาย ผมคิดว่าไม่เสียเวลาอันให้ท่าน พึงครับ อันนี้ประกาศออกไปแล้ว ท่านสมาชิกบางท่านก็มีเอกสารนี้อยู่ในมือท่าน เรา ควบคุมเฉพาะท่านเท่านั้นเอง ไม่ได้ควบคุมทั้งหมด เพราะฉะนั้นฝ่ายจะมีก็เกี่ยวข้องอยู่ บ้างก็เฉพาะสิ่งที่มาประกอบกันเป็นวัตถุเหล่านี้ แล้วส่งไปขายเฉพาะ ๓ อำเภอเท่านั้น ครับ เพราะฉะนั้นผมว่าชาวไร่ฝ้ายคงไม่กระทบกระเทือนแน่ ผมรับรองว่าไม่กระทบแน่

เรื่องต่อไปก็คือในเรื่องของปริมาณของการควบคุมที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้อ้าง ว่าได้มีบัญชีออกไปแล้ว ปรากฏว่าไม่พอแก่การครองชีพ เรื่องการกำหนดปริมาณของ ที่จะกำหนดนั้นพิจารณาโดยคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน พิจารณาว่าของอะไรบ้างที่ประกาศนั้นควรจะมีจำนวนเท่าไร บุคคลแต่ละคนควรจะมีเท่าไร ร้านค้าซึ่งประกอบการค้านั้นควรจะมีเท่าไร จึงประกาศออกไป ถ้าผู้ใดมีตามจำนวนนั้นก็ ไม่ต้องแจ้งความ ถ้าผู้ใดมีเกินก็ต้องแจ้งไปว่าเกินเพราะอะไร เพราะว่าการขายที่ท่านอ่าน มาท่านมี ผมก็ครับ อย่างท่านว่า ข้าวสารคนละ ๑๕ กิโลกรัม เฉพาะถ้าประกอบร้านค้าให้ ถึง ๕,๐๐๐ กิโลกรัมอยู่ในเขตเทศบาล ถ้าส่งออกข้างนอก ๑,๐๐๐ กิโลกรัมเป็นต้น หรือว่าแบตเตอรี่ก็มีอยู่ ถ่านไฟฉายก็มี เช่นอย่าง หัวเทียน นี้ปรากฏว่าหัวเทียนในรถยนต์ท่าน มีอยู่แล้ว ท่านไม่ต้องมีอะไหล่ครับ ถ้าเสียแล้วท่านเอาธไปที่อยู่ซ่อมเพราะมีแบตเตอรี่เปลี่ยน มีหัวเทียนเปลี่ยนให้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นแก่การครองชีพ แต่อย่างไรก็ตามถ้าเห็นว่าปฏิบัติไปแล้วเกิดความเดือดร้อน อันนี้แก้ไขได้ในระดับ กรรมการซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานท่านนั้น อันนี้ถ้าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเสนอว่า

ให้มีการติดตามผล ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี ทางราชการเองก็ติดตามผลเช่นเดียวกัน ระหว่างก่อนการประกาศพระราชกำหนดนี้ก็กับหลังแล้ว ผลจะเป็นอย่างไรบ้าง ผมคิดว่าท่านไปตรวจสอบดูได้ ผลทราบรายงานจากเมื่อวานนี้ว่าผลดีมาก กองทัพบกหมดไป กลางทั้งหลายที่นอกกฎหมายนั้นถูกยึดหมด ประชาชนสบายขึ้น อันนี้ผมขอเรียนข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่

ประเด็นต่อไปคือในเรื่องที่ท่านบอกว่า การออกพระราชกำหนดฉบับนี้แล้ว ทหารจะต้องมีหน้าที่มากขึ้น ในข้อเท็จจริงเป็นตรงข้ามครับ ผมเรียนว่า ก่อนออกพระราชกำหนดฉบับนี้ทหารต้องมีหน้าที่มากขึ้น แล้วก็ปราบปรามประชาชนเป็นคนไทยเรา ซึ่งทหารเองไม่อยากจะทำแต่ว่าคนไทยที่ไม่รักชาติไม่หวังดีต่อชาติ เป็นผู้กระทำเป็นผู้ก่อขึ้นเพื่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยประเทศชาติ ประชาชนคนธรรมดาทั่วไปนั้นจะเป็นกองทัพบกชนของให้แก่นายทุนเอาไปขายให้กับฝ่ายตรงข้าม ทหารต้องคอยจับคอยแย่ง ผมเองได้ไปเผ่าตรวจบริเวณจุดหนึ่งที่ดีบิลโลกสว่างเห็นแล้วก็เป็นที่น่าคาญ ประชาชนชาวบ้านนี้ครับชนของผ่านออกไป โดยที่พยายามจะเอาของผ่านไปได้โดยวิธีต่าง ๆ แม้กระทั่งวิ่งเข้าไปในป่า นอกเส้นทางก็ยังเอา มีประชาชนเป็นผู้หญิงคนหนึ่งประมาณสัก ๔๐ มีลูกอ่อนอุ้มไปด้วย และมีผ้าขาวม้าผืนหนึ่ง ข้างหน้าผ้าขาวม้าผืนนั้นผูกเป็นผ้ามัดหนึ่งเป็นผ้านุ่งประมาณโหลหนึ่ง อีกมัดหนึ่งชายโหลหลัง ทหารไปตรวจดูก็คิดว่าทำไมแคคนเดียวครอบครัวยังมีเพียง ๒ คน ทำไมซื้อผ้าไปถึง ๒ โหล แก่ก็ยึดเอาไปโหลหนึ่ง อีกชิ้นหนึ่งก็ไม่ได้ตรวจ ผมก็ไม่เห็นด้วยกับบอกว่า ทำไมอันนี้ไม่ตรวจ แกยยอมให้ยึด ๑ มัด เพราะอีกมัดหนึ่งแก่ไปขายได้กำไร เมื่อผมให้ไปตรวจอีกมัดหนึ่งก็ปรากฏว่าเป็นของที่มีนเก็นเปอร์เซ็นต์ ก็ยึดแก่ ๒ มัดตัวอย่างนั้นแก่ขอเอากลับคืนให้ให้นายทุนเพราะว่าแก่ไม่ได้อะไรเลย อย่างนี้เป็นต้นนี้เป็นกรณีปฏิบัติที่ทหารทำอยู่ไม่อยากจะทำครับ แต่ว่าประชาชนคนไทยเรานั้นทำอย่างนี้ความเดือดร้อนก็ย่อมต้องมีแต่กับคน บริสุทธ์นั้นผมคิดว่าไม่มีเพราะเรามีมาตรการต่าง ๆ ช่วยเหลือไว้อยู่แล้วนี้เป็นมาตรการก็คิดว่าคนที่สุจริตหวังประโยชน์แก่ประเทศชาติแล้วจะไม่เดือดร้อนครับ เว้นไว้แต่ผู้ที่ไม่หวังดี อย่างหลังจากที่

มีการประกาศให้แจ้งสิ่งของต่างๆ แล้วนั้น ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ไปจับมาเมื่อวันที่ ๒๐ ปรากฏว่ามีผ้าซึ่งอยู่ในรายการนอกเป็นโกดังเดือนไม่แจ้งให้ทราบประมาณตั้ง ๕๐,๐๐๐ กว่าเมตร อย่างนี้เป็นต้น เมื่อคลังทั้งหลายต่างๆ เหล่านี้ถูกยึด ถูกจับเอาไป บรรดาพวกขนของลำเจียงเป็นพวกกองทัพหมดก็หมดไป หายไปทันที ทหารก็ไม่ต้องเสียเวลาจะต้องไปคอยจับพวกเหล่านี้ก็ออกไปปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันประเทศชาติได้มากขึ้น ท่านคิดว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมาแล้วงานทหารจะมากขึ้น ตรงกันข้ามครับงานจะเบาลง เพราะว่าไม่มีคนกล้าจะฝ่าฝืนไม่มีคนทำผิด ทหารก็มีหน้าที่ในเรื่องการป้องกันประเทศชาติแต่อย่างเดียวจะได้ดีขึ้น แม้กระนั้นแล้วจะต้องคอยปราบปรามการค้าของตามชายแดนเดี๋ยวนี้ที่ผิดกฎหมายกลับต้องปราบปรามคือป้องกันประเทศชาติซึ่งเป็นงาน ๒ อย่างซ้อนกันซึ่งเป็นงานที่หนักแต่เมื่อออกนี้แล้วนี้ทหารจะขึ้นในตำแหน่งก็เหลือแต่งานป้องกันประเทศชาติซึ่งเป็นแต่ด้านเดียวซึ่งจะทำงานได้ดีขึ้น

ปัญหาอีกอันหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสงสัยว่าก็มีกฎหมายป้องกัน การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ออกมาแล้ว แล้วก็ยังมีพระราชบัญญัติกฏอัยการศึกที่มีอยู่แล้วทำไมจึงออกมาอีกขอเรียนให้ทราบว่า พระราชบัญญัติป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้นใช้เฉพาะผู้ที่เป็นคอมมิวนิสต์เท่านั้น หรือสนับสนุนคอมมิวนิสต์เท่านั้น เพราะฉะนั้นพวกพ่อค้านายทุนทั้งหลายส่งของนี้เขาไม่ใช่คอมมิวนิสต์เขาไม่ได้สนับสนุนคอมมิวนิสต์ นั้นเอากฎหมายไปทำอะไรเขาก็ไม่ได้ด้วยเหตุนี้เองกฎหมายจึงไม่ได้ผลครับ เพราะว่าถ้าขึ้นไปจับมาเขาก็ฟ้องร้องนี้เขาไม่ใช่คอมมิวนิสต์ไปจับเขาอย่างไรบ้าง กฎหมายฉบับไหนมาอ้างเขาไม่ได้สนับสนุนคอมมิวนิสต์เขาค้าขายกับคนอื่นซึ่งไม่ใช่คอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับที่มีแล้วจึงใช้ไม่ได้ผลในการปฏิบัติของทหารจึงจำเป็นต้องออกเป็นพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ส่วนกฏอัยการศึกนั้นที่มีอยู่แล้วใช้ไม่ได้ผลก็เพราะว่าไม่มีอำนาจในเรื่องการจับกุม มีอำนาจในการควบคุมแต่แล้วก็ต้องปล่อย จับมาสองวันสามวันก็ต้องปล่อยพวกนี้ ไม่มีความเกรงกลัวว่าเจ็ดวันก็ปล่อยก็ค้าขายใหม่อีก ด้วยเหตุนี้เองต้องไปแก้ไขเรื่องการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ จึงมีความเกรงกลัวขึ้น มิฉะนั้นแล้วละก็กฎหมาย ๒

ฉบับที่มิแล้ว ใช้ไม่ได้ผลจริง ๆ ครบจึงจำเป็นต้องออกเป็นพระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้นมา  
 อยากรจะขอเรียนให้ท่านทราบว่านี่เป็นเรื่องประเด็นย่อย ๆ เท่านั้นนะครับ ยังมีอีกหลาย  
 อย่างที่ว่ากฎหมายทั้งสองฉบับนั้น ใช้ปฏิบัติไม่ได้ผล จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายฉบับนี้  
 ขึ้นมา

ที่นี้ปัญหาที่ท่านบอกว่า ทหารกระทำความผิดเฉพาะกองกำลังเฉพาะกิจ ๒๓๑  
 ที่บุรีรัมย์นั้นขอเรียนด้วยความจริงใจว่าเรื่องนี้เจ้าหน้าที่ทหารได้จับกุมแล้ว ดำเนินคดีแล้ว  
 ควบคุมอยู่ในระหว่างการดำเนินคดีของศาล ขอเรียนให้ทราบว่า ไม่ได้ปล่อยผู้กระทำความผิดไป  
 ตามใจชอบหรือว่าท่านว่า ทหารไปฆ่าใครตามใจชอบนั้น ผมรับรองว่าไม่มีครับ ถ้าใครเห็น  
 ว่าทหารทำความผิดอย่างไรโปรดแจ้งให้ทราบ พิจารณาลงโทษกันตามความถูกต้อง แล้ว  
 ทหารจะถูกลงโทษหนักกว่าประชาชนอีกเสียด้วยซ้ำ ผมรับรองว่าอย่างนี้ ปัญหาถึงความ  
 เดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านี้ ผมคิดว่าอันนี้ก็มีความจำเป็นเพราะพื้นที่ที่มีการปฏิบัติของทหาร  
 ในการป้องกันประเทศ ประชาชนจะอยู่เป็นสุขเหมือนประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นไปได้  
 ไม่ได้ ทหารได้พยายามใช้มาตรการอย่างเบาที่เดือดร้อนประชาชนน้อยที่สุด แต่ว่าการ  
 ควบคุมสินค้าชายแดนนั้น เดิมนั้นให้ทางฝ่ายมหาดไทยเป็นผู้ปฏิบัติแต่แล้วไม่ได้ผลเพราะ  
 การนำสินค้าชายแดนไปสู่ฝ่ายตรงข้ามนั้นยังมีมากขึ้นจึงจะใช้มาตรการรุนแรงขึ้น และอันนี้  
 ผมคิดว่าก็ได้พยายามทำดีที่สุดให้ประชาชนเดือดร้อนน้อยที่สุด แต่ถ้าหากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้  
 มันคลี่คลายดีไปแล้ว กฎหมายฉบับนี้ก็คงจะยกเลิกไป ตามที่ท่านขอร้องเพราะว่าทาง  
 ทหารเองก็คงไม่อยากจะใช้ปฏิบัติไปเพราะเป็นเรื่องภาระที่หนักและไม่ใช่ว่าที่โดยตรงด้วย  
 เป็นหน้าที่สนับสนุนภารกิจของทหารก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่าผม  
 ได้ตอบปัญหาใหญ่ ๆ ที่ได้ถามมาทั้งหมดเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ผมก็ไม่อยากจะรวบรวมจดแจ้งไปกันนะครับ แต่ว่าเรามี  
 พระราชกำหนดอีกหลายฉบับที่จะต้องพิจารณา เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะขอเรียนหาหรือต่อ  
 ที่ประชุมไม่ใช่กับคุณนะครับ เรียนหาหรือว่า สมควรจะมีคดีภิปรายในเรื่องนี้หรือยัง ท่าน  
 ผู้ใดเห็นสมควรมีคดีภิปราย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๙๕ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้นครับ  
(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรเปิดอภิปราย ๑๙๕ ท่าน เห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป ๕ ท่าน ก็เป็นอันว่ามติของที่ประชุมนี้ให้เปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรรอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๕ หรือไม่ท่านผู้ใดเห็นสมควรรอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐๗ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่อนุมัติ โปรดยกมือขึ้นครับ  
(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรรอนุมัติ ๒๐๗ ท่าน ไม่อนุมัติ ๔๔ ท่านก็เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ ผมขอพักการประชุม ไปเปิดใหม่ในเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกาครับ บ่าย ๒ โมง ขอเชิญประชุมอีกครั้งหนึ่งครับ ขอขอบคุณครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๒๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๓๕ นาฬิกา

ประธานรัฐสภา : เนื่องจากเจ้าหน้าที่ได้นับจำนวนสมาชิกแล้วยังไม่ครบองค์ประชุมนะครับ ขอให้บันทึกที่เพื่อความแน่ใจ ถ้าไม่ครบองค์ประชุมก็จำเป็นจะต้องเลื่อนไปนะครับ ขอให้เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกในห้องประชุมอีกครั้งหนึ่งครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพเมื่อสักครู่นี้ท่านประธานได้กรุณาให้เจ้าหน้าที่นับอีกทีหนึ่ง กระผมจะให้พรรคการเมืองต่าง ๆ ที่สังกัดอยู่ที่นี้ระบุว่าแต่ละพรรคนี้มาประชุมกี่คน

พรรคไหนขาดมากที่สุด สนับสนุนรัฐบาล หรือว่าพรรคฝ่ายค้านมาก กระผมใคร่จะขอกราบเรียนเพื่อให้ประชาชนได้กรุณานัดทานนัดในรูปนัดด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ขอให้อยู่ในวิจาร์ณญาณของหัวหน้าพรรคนะครับ

นายบียะฉัญ วิชราภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับกระผมก็เห็นชอบกับท่านประธานว่า ขอให้อยู่ในวิจาร์ณญาณของหัวหน้าพรรค แล้วเมื่อพรรคการเมืองที่หัวหน้าพรรคไม่มานี้จะอย่างไรเล่าครับ

ประธานรัฐสภา : คอย ๑๐ โมงวันพรุ่งนี้ครับ ผลของการนับใหม่ได้ ๒๘๑ ท่านครับครบองค์ประชุมแล้วครับ ผมขอเปิดประชุมต่อไปครับ

ระเบียบวาระต่อไป : คือพิจารณาอนุมัติร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ



ด่วนมาก

ที่ สว. ๐๒๐๓/๒๑๐๐๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๗ ตุลาคม ๒๕๒๔

เรื่อง พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ศ.  
๒๕๒๔

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ  
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นกฎหมายแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม  
๒๕๒๔

จึงกราบเรียนมา เพื่อขอได้โปรดนำพระราชกำหนดดังกล่าวเข้าพิจารณาในที่  
ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามนัยมาตรา ๒๐๓ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร  
ไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร

(ประมาณ อติเรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี



## พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๐๔

พ.ศ. ๒๕๒๔

### ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย  
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีสรรพสามิตที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ โดยมีได้รับประโยชน์ตอบแทน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กำหนดเขตท้องที่ตามมาตรา ๒๒ (๔)”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียว หรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจการรวมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติจังหวัด

(๒) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าสองร้อยตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ

(๓) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเมืองพัทยา และเขตเทศบาลอื่น นอกจากเขตเทศบาลตำบล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ

(๔) ถ้าเป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ลดหย่อนได้ ดังต่อไปนี้

(ก) ในท้องที่มีชุมชนหนาแน่นมาก ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้

(ข) ในท้องที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าหนึ่งร้อยตารางวาไม่ได้

(ค) ในท้องที่ชนบท ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ท้องที่ใดจะเป็นท้องที่ตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างและใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นสถานการค้าหรือให้เช่า ไม่ได้รับการลดหย่อนสำหรับส่วนของที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานการค้า หรือให้เช่านั้น ในกรณีที่มีบุคคลธรรมดาหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้ได้รับการลดหย่อนรวมกันตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

การลดหย่อนตามเกณฑ์ในมาตรานี้ ให้ได้รับการลดหย่อนสำหรับที่ดินที่อยู่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งแต่จังหวัดเดียว”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘

“มาตรา ๒๓ ทวิ ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะโดยรับประโยชน์ตอบแทน อาจได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ใดเฉพาะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) (๒) หรือ (๓) มาคำนวณเพื่อเสียเงินเพิ่มตาม (๔) ด้วย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในช่องราคาปานกลางของที่ดินและช่องภาษีไร่ละของ  
ชั้น ๓๔ ในบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ตามมาตรา ๗ ห้ายพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่  
พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ชั้น	ราคาปานกลางของที่ดิน	ภาษีไร่ละ	
		บาท	สต.
๓๔	“เกินไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาท ให้เสียภาษีไร่ละ ดังต่อไปนี้ (๑) สำหรับราคาปานกลางของที่ดิน ๓๐,๐๐๐ บาทแรก ให้เสียภาษี ๗๐ บาท (๒) สำหรับราคาปานกลางของที่ดินส่วนที่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท ให้เสียทุก ๆ ๑๐,๐๐๐ บาท คือ ๒๕ บาท เศษของ ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าถึง ๕,๐๐๐ บาท ให้ถือเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าไม่ถึง ๕,๐๐๐ บาท ให้บังคับ”		

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกชั้น ๓๕ ชั้น ๓๖ ชั้น ๓๗ ชั้น ๓๘ ชั้น ๓๙ ชั้น ๔๐ ชั้น  
๔๑ ชั้น ๔๒ และชั้น ๔๓ ในบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ตามมาตรา ๗ ห้ายพระราชบัญญัติ  
ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘

มาตรา ๑๑ ให้บรรดากฎกระทรวงที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชกำหนดนี้  
ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของ  
พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๑๒ บรรดาบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘  
ที่ถูกลบเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ นอกจากมาตรา ๔๕ (๔) ให้คงใช้  
บังคับได้ในกรณีปฏิบัติต่อกับภาษีที่ค้างอยู่ หรือพึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราช  
กำหนดนี้ใช้บังคับ

๕๖

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิถสุวานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็น  
ต้องปรับปรุงอัตราภาษีบำรุงท้องที่ และหลักเกณฑ์การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ ให้เหมาะ  
สมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และเนื่องจากเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่  
จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีแถลงเหตุผลครับ

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน  
รัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำรุงท้องที่  
พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้เป็นผู้รักษาการร่วมกับรัฐมนตรีว่า  
การกระทรวงมหาดไทยด้วย โดยแก้ไขมาตรา ๔

๒. ให้เก็บภาษีที่ดินที่ใช่เป็นสุสานและฌาปนสถาน เว้นแต่ที่ดินที่ใช่เป็น  
สุสานและฌาปนสถานสาธารณะโดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน แก้ไขมาตรา ๘

๓. ให้อำนาจรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดลักษณะท้องที่ สำหรับการลด  
หย่อนภาษี บำรุงท้องที่ในเขตกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๒ แก้ไขมาตรา ๘ ทวิ (๔)

๔. ให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ในกรณีที่ดิน  
ที่ใช่เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนเพิ่มมาตรา ๒๓  
ทวิ

๕. ปรับปรุงเกณฑ์การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่สำหรับบุคคลธรรมดา ซึ่งเป็น  
เจ้าของที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยา เขตเทศบาลนคร และเทศบาลเมือง  
ที่ใช่ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยเลี้ยงสัตว์หรือประกอบกิจการอื่น แก้ไขมาตรา ๒๒

๖. เพิ่มอัตราเงินเพิ่ม ในกรณีที่เจ้าของที่ดินไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายใน  
เวลาที่กำหนดแก้ไขมาตรา ๔๕ (๔)

๗. ปรับปรุงอัตราภาษีบำรุงท้องที่ในชั้นตั้งแต่ที่ดินที่มีราคาปานกลาง ไร่ละ  
๓๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไปให้เป็นอัตราคงที่ แก้ไขบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่

เหตุผล โดยที่ความจำเป็นต้องปรับปรุงอัตราภาษีบำรุงท้องที่และหลักเกณฑ์  
การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และเนื่องจากเป็นกรณี  
ฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ  
จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ประธานรัฐสภา : เชิญครุฑแขวงศักดิ์

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อบลราชธานี) :  
 ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอบลราชธานี พระราช  
 กำหนดที่คณะรัฐบาลได้เสนอเข้ามาสู่สภาเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษี  
 บำรุงท้องที่ พุทธศักราช ๒๕๐๘ นี้ กระผมเห็นว่ากฎหมายในบางมาตราซึ่งแก้ไข โดย  
 เฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๖ ซึ่งให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุง  
 ท้องที่ พุทธศักราช ๒๕๐๘ และให้ใช้ข้อความในมาตรา ๒๒ แทนนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง  
 ใน (๑) กระผมเห็นว่าข้อความรู้สึกว่าจะเขียนไว้หลวม ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียน  
 กฎหมายในอนุมาตรานี้ เป็นการเอื้ออำนวยให้ข้าราชการผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเก็บ  
 ภาษีบำรุงท้องที่ให้เกิดการคอร์รัปชันมากขึ้น กระผมอยากจะประทานกราบเรียนชี้ให้ท่าน  
 ประธานในสภานี้ได้เห็น คือ (๑) ได้บัญญัติไว้ว่า “ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาล หรือ  
 นอกเขตสุขาภิบาล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ตามที่  
 กำหนดในข้อบัญญัติจังหวัด” ท่านประธานครับ ถ้าหากเราเขียนกฎหมายไว้อย่างนี้ ก็  
 แสดงว่าให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองใช้ดุลพินิจในการจะพิจารณาว่าจะให้เจ้าของที่ดินแต่ละราย  
 ลดหย่อนเป็นจำนวนที่ดินเท่าใด ถ้าหากมีเจ้าของที่ดินคนใดได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้าน  
 เมืองเป็นพรรคเป็นพวกกันก็ให้ลดหย่อนได้ ๕ ไร่ แต่ถ้าหากไม่เป็นพรรคเป็นพวกตัวเอง  
 มาพูดเบงกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ไม่ชอบขึ้นหน้าก็จะลดหย่อนให้  
 ๓ ไร่ อันนี้เห็นได้ชัด ๆ ว่ารัฐบาลมีเจตนาประสงค์ที่จะออกกฎหมายมาให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุล  
 พินิจกดขี่ข่มเหงราษฎร เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ กระผมไม่เห็นด้วย ถ้าหาก  
 รัฐบาลจะแก้ไขเพียงให้ข้อความในบทบัญญัติรัดกุมขึ้น เพื่อไม่เป็นการเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่  
 ที่บ้านเมืองผู้คิดไม่สุจริตต่อประชาชนได้ใช้ช่องโหว่ของกฎหมายขูดรีดชาวบ้านจน ๆ ก็  
 เขียนเสียใหม่ เพื่อให้ลดหย่อนได้จำนวน ๕ ไร่ โดยไม่ต้องไปเขียนว่า แต่จะน้อยกว่า ๓  
 ไร่ไม่ได้ เขียนไว้ให้ชัด ๆ ข้อความลงปรืดกุม ก็จะทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการตามหน้าที่  
 ได้ทำการตรงไปตามกฎหมายบัญญัติ แล้วจะทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้มาติดต่อเกี่ยว  
 กับเรื่องที่ดิน นอกจากนั้นใน (๒) ก็เช่นเดียวกันใน (๓) เช่นในกรณีในเขตเทศบาลตำบล

ในเขตสุขาภิบาลก็เช่นเดียวกัน จะลดหย่อนได้ไม่เกิน ๑ ไร่ แต่จะน้อยกว่า ๒๐๐ ตารางวา ไม่ได้ ท่านผู้เป็นประธานลงคิดดู ล้วนแต่เขียนกฎหมายไว้เพื่อที่จะให้โอกาสเจ้าหน้าที่บ้านเมืองใช้โอกาสอันนี้แหละครับ บอกว่าคุณนี้สมควรที่จะลดหย่อนแค่ ๒๐๐ ตารางวา นะ ถ้าเขาถามว่าทำไมละคนอื่นอยู่ในเขตเทศบาลเหมือนกัน ทำไมให้เขาลดหย่อน ๑ ไร่ ละ นั้นเหมาะสมมาใช้ตุลพิษนี้แล้ว เหมาะอย่างนั้นแล้ว แล้วชาวบ้านจะเอาอะไรมาเทียบครับ ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อพระราชกำหนดกำหนดอำนาจให้เขาไว้แบบนี้ เพราะฉะนั้น กระผมลุกขึ้นมาอภิปรายก็เป็นแต่เพียงตติงเท่านั้น ไม่ได้คิดที่จะมาอภิปรายเพื่อกล่าวร้ายฝ่ายรัฐบาลแต่อย่างใด กระผมจึงขอได้อภิปรายแต่เพียงเท่านี้ เพื่อให้สภานี้ได้พิจารณา ก่อนที่จะอนุมัติให้พระราชกำหนดนี้ใช้ประกาศ กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณบั้งจะครับ

นายบั้งจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บั้งจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผมขอประธานกราบเรียนว่า พระราชกำหนดว่าด้วยภาษีบำรุงที่ดินที่รัฐบาลเสนอมานี้ กระผมคิดว่ามันยากที่จะไปแก้ไขหรือไปเปลี่ยนแปลงของท่าน ซึ่งท่านประกาศเป็นพระราชบัญญัติเข้ามาแล้ว ก็เพียงแต่รัฐสภานี้จะอนุมัติให้ใช้ต่อไปหรือไม่ หรือว่าจะไม่อนุมัติ เพียงเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมขอประธานกราบเรียนว่า กระผมดูเจตนารมณ์หลักในการที่รัฐบาลขอแก้ไขพระราชกำหนดเกี่ยวกับเรื่องภาษีบำรุงท้องที่นั้น เจตนาเพียงจะหาโอกาสปรับปรุงค่าภาษีเพื่อหารายได้ส่วนหนึ่งเข้ารัฐ ตามเหตุผลข้อ ๗ ซึ่งขอลา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงเมื่อกี้ แล้วเป็นอย่างไรที่ท่านสมาชิกได้พูดแล้วว่าในมาตรา ๒๒ ที่ท่านแก้ไขใหม่นั้นกระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่กำกวม เป็นสิ่งที่ท่านจะเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ประเมินเก็บภาษีเหล่านั้นขึ้นมา กระผมเองก็แปลกใจเหมือนกันว่า ในเมื่อกำหนดให้ลดหย่อนได้ไม่เกิน ๕ ไร่ แต่ไม่น้อยกว่า ๓ ไร่ ก็ความจริงไม่เห็นจะต้องเขียนไว้ไม่น้อยกว่า ๓ ไร่ คำว่า "ไม่เกิน ๕ ไร่" แล้วอาจจะ ๑๐๐ ตารางวา ก็ยอมได้ อันนี้กระผมไม่ทราบว่าการเขียนลักษณะกฎหมายอย่างนั้นจะเป็นเชิงเปิดโอกาสให้อยู่ตุลพิษของเจ้าหน้าที่ผู้ประเมินภาษีหรืออย่างไร กระผมไม่ทราบ แต่กระผม

ขอรวมความได้ว่า เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งรัฐบาลนี้จะหาทางออกในการที่จะหารายได้เพื่อชดเชยเงินงบประมาณ กระผมคิดว่าไม่สามารถจะเป็นไปตามเป้าหมาย ๑๖๐,๐๐๐ ล้านบาทที่ท่านตั้งไว้ เพราะด้วยเหตุผลอะไร ท่านประธานที่เคารพ ท่านจะมียกย่องไปถึงภาวะเศรษฐกิจรายได้ของเกษตรกรรายละนี้ ซึ่งพูดกันอยู่เมื่อวานนั้นจะเห็นได้ชัด ภาวะของเกษตรกรผู้มีรายได้นั้นจะไม่มีรายได้คุ้มกับต้นทุนหรือรายจ่ายของตัวเอง จะมีแต่กำไร มีแต่หนี้สินพอกพูนขึ้นมา เพราะฉะนั้นเราจะเห็นแล้วว่า การที่รัฐบาลออกพระราชกำหนดเดี่ยวเราจะเห็นต่อไปเรื่องน้ำมัน เพราะฉะนั้นทุกอย่างที่รัฐบาลพยายามใช้กลไกของรัฐบาลในฐานะกฎหมายของรัฐบาล คือการออกพระราชกำหนดออกมาเป็นทีละชุด ๆ นั้นแหละคือการหาหนทางที่จะเพิ่มภาษีอากรแก่ราษฎร จะเห็นได้ง่าย ๆ ว่า เมื่อ ๒ วันนี้น้ำมันก็ประกาศขึ้นราคาห้าบาทไปแล้ว และยังจะมีอะไรจะขึ้นตามมาก็อีก แล้วกระผมขอยืนยันต่อรัฐสภาว่าไม่มีเกินเดือนมกราคมนี้รัฐบาลจะต้องปรับภาษีน้ำมันอีกอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ที่ออกพระราชกำหนดนั้นกระผมถือว่าเรื่องใหญ่คือเรื่องรัฐบาลอยู่ในภาวะที่จะต้องหารายได้จากราษฎรจากผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้นนี้เป็นหลักเป็นเหตุผล เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า พระราชกำหนดนั้นถึงจะพูดกันแทบตายพูดกันอย่างไร โอกาสที่จะไปขอแก้หรือแปรญัตติหรือทำอะไรกันไม่ได้ทั้งสิ้น ก็ต้องจำใจจ่ายอมหรืออย่างไรเท่านั้นที่จะให้พระราชกำหนดนั้นผ่านไป เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนว่า อยากรจะให้รัฐบาลนี้ได้มองเห็นถึงความสำคัญถึงความทุกข์ยากของเกษตรกรผู้ซึ่งจะเสียภาษีให้แก่ท่าน กระผมกล้าทำได้เลยว่า มกราคม นี้ท่านจะปรับเงินเดือนบัญชี ๓ ให้แก่ข้าราชการนั้นจะไม่มีทางทันกับเศรษฐกิจก้าวขึ้นไปอย่างสูงที่สุดขณะนี้ เมื่อวานนี้ได้พูดกันแล้ว แล้วยังไม่จบ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า กระผมไม่มั่นใจว่าการที่ออกพระราชกำหนดมานั้นด้วยเจตนาคิดที่จะยกวันนั้นเป็นสิ่งล่อสิ่งหนึ่ง แต่ท่านยังเปิดความกำกวมให้โอกาสในการที่จะประเมินหรือการปรับปรุงภาษีนั้นอยู่ตลอดระยะเวลา และที่รัฐบาลนี้กระผมคิดว่ามีทางเดียวเท่านั้นจะต้องหาทางเร่งรัดในการปรับปรุงภาษี กระผมไม่อยากจะก้าวย่นไปถึงความผิดพลาดดังที่ได้พูดกันมา แต่กระผมขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่ารัฐบาลนี้จะต้องขึ้นราคาน้ำมัน และกระผมรู้ว่าเบื้องหลังของการขึ้นราคาน้ำมันนั้นไม่ใช่ได้อยู่ ภาวะของราคาน้ำมันของโลก เราต้องยอมรับว่า

เดี๋ยวนี้แม้แต่โอเปกที่เริ่มลงมาแล้วที่จะลดราคาน้ำมัน แต่ตรงกันข้ามรัฐบาลกำลังจะขึ้นราคาน้ำมัน เพราะอะไรครับ เพราะรัฐบาลนี้ถูกบีบ แต่บีบอย่างไรนั้นกระผมไม่น่าจะพูดในสถานที่ กระผมเชื่อว่าสมาชิกแห่งรัฐสถานี่รู้ว่า เหตุผลที่รัฐบาลจะต้องขึ้นราคาน้ำมันมาอย่างไรบ้าง แล้วก็ขอยืนยันไว้ ณ ที่นี้ว่า จะเป็นจริงอย่างกระผมพูดหรือไม่ กระผมเคยได้กล่าวในสถานที่ให้รัฐบาลยืนยันแล้วว่าในโอกาสอันใกล้นี้รัฐบาลจะปรับปรุงราคาค่าน้ำมันหรือไม่ รัฐบาลว่ารัฐบาลจะไม่กระทำเดี๋ยวนี้รัฐบาลเริ่มจะกระทำแล้ว แต่เสียงสะท้อนจากประชาชน รัฐบาลก็ไม่กล้าที่จะกระทำในสิ่งนั้น เพราะขณะนั้นเสถียรภาพของท่านยังไม่พอ เพราะเสียงของท่านไม่พอ ท่านก็เพียงขึ้นน้ำมันซูเปอร์ไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ขณะนี้รัฐบาลมีเสถียรภาพมั่นคงในรัฐสภาแล้ว ไม่ช้ารัฐบาลจะต้องขึ้นราคาน้ำมันอย่างแน่นอน แต่กระผมก็ขอฝากกราบไว้ว่า ขอให้รัฐบาลซึ่งท่านได้ปรับปรุงไปเมื่อเร็วๆ นี้ได้หันหน้ากันเข้ามาแก้ปัญหาของประเทศชาติของประชาชน อย่าสร้างปัญหาให้เกิดความวุ่นวาย แล้วเป็นเงื่อนไขในการที่จะไม่มีสถานี่อีกต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายวิจิต คุชเชวริยะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิจิต คุชเชวริยะ ผู้แทนราษฎรจากจันทบุรี พรรคชาติประชาธิปไตย กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงถึงเหตุผลในการที่จะปรับปรุงพระราชกำหนดภาษีบำรุงท้องที่ครั้งนี้นะครับ กระผมฟังเหตุผลแล้วกระผมไม่เข้าใจเลยครับว่าท่านอ้างนั้นจะเป็นเหตุผลที่สมควร ท่านบอกว่าเพื่อที่จะปรับปรุงให้รัฐบาลนี้มีฐานะเศรษฐกิจดีขึ้น ปรับปรุงภาษีบำรุงท้องที่แล้วก็เพื่อที่จะมีการลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ กระผมเห็นว่าภาษีบำรุงท้องที่ที่เราเก็บจากประชาชนทุกวันนี้ นะครับ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับงบประมาณแผ่นดินเลย ส่วนใหญ่ที่เก็บไปนั้นก็เป็นเรื่องของสภากิจจังหวัดเทศบาล สุขาภิบาล ซึ่งรัฐบาลกระจายไปให้เป็นรายได้ขององค์การปกครองท้องถิ่นเหล่านั้นแล้วท่านอ้างว่าเป็นการปรับปรุงเศรษฐกิจของรัฐบาลนี้กระผมไม่เห็นด้วยเลยว่ามันเกี่ยวอะไรกับเศรษฐกิจของรัฐบาลนะครับ แต่กระผมไม่โทษหรอกครับ เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นท่านไม่มีความรู้เรื่องมหาดไทยนั้นเพียงพอหรอกครับ แต่น่าเสียดายนะครับที่รัฐมนตรีบางคนก็ผ่านการปกครองมามาก ทำไม่ได้เดือนท่านบ้างว่า

มันไม่ได้เกี่ยวกับเลยครับ เพราะว่าเงินรายได้จากภาษีบำรุงท้องถิ่นนั้นเราไม่ได้เอาเข้ามา  
งบประมาณแผ่นดินครับ แต่เป็นรายได้ของสภากลางจังหวัด รายได้ของเทศบาล รายได้ของ  
สุขาภิบาล เพราะฉะนั้นคำกล่าวอ้างของท่านว่าเพื่อจะปรับปรุงฐานะทางการเงินหรือ  
เศรษฐกิจของรัฐบาลนั้นก็เป็นเรื่องที่แฉ่งที่ผิดพลาดนะครับ เวลานั้นกระผมคิดว่าราษฎร  
ของเรานั้นยากจนแล้วก็ประสบกับภาวะที่สินค้าทางเกษตรขายไปต่างประเทศไม่ออก เมื่อ  
ต้นเดือนนี้ราษฎรที่ปราจีนบุรี ราษฎรที่ปราจีนบุรี ก็ต้องขนฝ้ายนี้มาทั้งไว้หน้ากระทรวง  
เกษตรฯ ครับ ขายไม่ออก ไม่มีพ่อค้าซื้อ เพราะว่าโรงทอผ้า โรงปั่นฝ้ายก็ตี เขาไปซื้อ  
ฝ้ายจากนอกมา เกษตรกรของเราก็ขายฝ้ายไม่ได้ กระผมเองในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร  
นั้นก็กระผมไปคุยกับพวกนี้ถามว่าเหตุผลเป็นอย่างไร เขาบอกว่า มันเหลือทุนแล้วครับ เวลา  
นี้ฝ้ายขายไม่ได้ เขาไม่มีจะกินอยู่แล้ว แล้วก็รัฐบาลยังจะมาเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นเพิ่มขึ้น  
ถ้าหากว่าที่ดินนั้นมีราคา ๓๐,๐๐๐ บาท จะต้องเสียถึง ๗๐ บาทนะครับ แล้วก็ถ้าราษฎร  
นี้มีที่ดินมาก ๆ อย่างนี้ท่านก็ลองคิดซิว่าจะเป็นที่ไรแล้วครับ ในหลักการของการปกครอง  
นั้นนะครับ กระทรวงมหาดไทยนั้นแม้ว่าถ้าราษฎรท้องถิ่นใดประสบภาวะภัยธรรมชาติ ฝน  
แล้งก็ตี น้ำท่วมก็ตี เงินภาษีบำรุงท้องถิ่นนี้เขายังไม่เก็บนะครับ เขาเลิกเก็บนะครับ  
กระผมถึงอยากจะทำให้ท่านได้ทบทวนให้ดีนะครับว่าเวลานี้สภาวะทางเศรษฐกิจนั้นประชาชน  
เขาก็จะทนไม่ได้แล้ว แม้แต่ในเขตเทศบาล สุขาภิบาลก็ตีครับ น้ำประปาเวลานี้ขึ้นมา  
นะครับ อย่างที่บ้านกระผมเวลานี้ต้องเสียน้ำประปาเดือนหนึ่งถึง ๑,๓๐๐ บาท กระผมไม่  
ทราบว่าเรื่องอะไรนะครับ ไข่ ๑๐๐ คิวยังไม่ถึงเลยครับ เมื่อไปเช็คดูแล้วก็ปรากฏเขลด  
คนตรวจน้ำประป่านะครับ ๒ เดือนมารวมเก็บบิลทีหนึ่ง ถ้าเราใช้ไม่เกิน ๓๐ คิว เสีย  
๑,๕๐ บาท แต่ถ้ารวมกัน ๒ เดือนเป็น ๖๐ คิวจะต้องเสียคิวละ ๒ บาท อย่างนี้ครับ  
วิธีนี้เป็นวิธี โกงประชาชนอย่างชัดแจ้งเลยครับที่ประปาทำเวลานี้นะครับ และประชาชน  
เขาก็เดือดร้อน กระผมกำลังเช็ครื่องนี้อยู่ครับว่ามีภาระทำอะไร ไฟฟ้าก็ขึ้นไป  
แล้วนะครับ แม้แต่ข้าราชการบ้านญวณเวลานี้เงินเดือนหมื่นบาทก็จะไม่พอใช้อยู่แล้ว ลูก  
เต้าเขาทำอะไรครับ ท่านสงสารคนยากจนบ้างซิครับ กระผมมีเพื่อนบ้านที่มีลูกตั้ง ๑๐  
คน เวลานั้นเขาต้องให้ลูกเขาไปขายถลุงกระดาษทองสนามหลวงตั้ง ๕-๖ คนแล้วครับ ท่าน

จะหารุ่นไปถึงไหน เวลานี้กระผมยังได้ทราบข่าวว่ากระทรวงการคลังกำลังเตรียมร่างที่จะออกพระราชกำหนดฉบับหนึ่งนะครับ เก็บภาษีจากพ่อค้าแม่ค้าซึ่งขายอยู่ในโรงเรียนอาชีวศึกษาอีกครับ ท่านลองคิดดูซิครับ กระผมไม่ทราบเลยว่ารัฐบาลนี้ะครับก็มีผู้แทนราษฎรหลายคนเข้าไปอยู่ในรัฐบาล ทำไมท่านจึงกลายเป็นฝ่ายที่ไม่ได้มาจากผู้แทน เลยไปเห็นชอบเขา น่าจะได้คัดค้านในเรื่องเหล่านี้บ้างนะครับ กระผมคิดว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมาผิดจังหวะผิดเวลาอย่างมากมากที่สุดเลยครับ ขอให้เห็นแก่พี่น้องประชาชนชาวไทยที่เรายากจนเวลานี้ะครับ ถ้าหากว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพ่อค้าอะไรนี้ กระผมไม่ว่าอะไรเลยครับ เพราะว่าเขามีรายได้ เขาสามารถที่จะผลัดภาระให้แก่คนอื่นต่อไปได้ แต่ว่าจำของที่ดินซึ่งเป็นชานาชาวไว้เกษตรกรรมนี้จะไปผลัดภาระให้แก่ใครครับ สีนลาก็ขายไม่ได้ราคาถูกกตอยู่แล้ว และแถมยังขายไม่ออก จะไม่มีกินอยู่เหมือนอย่างที่ท่านจันทบุรี ชาวปราจีนบุรีเขามาร้องนี้ ท่านรัฐมนตรีเกษตร นี่ก็คงจะทราบดีนะครับว่าเขาได้มารบบายความทุกข์ไว้อย่างไร อันนี้กระผมอยากจะให้รัฐบาลนี้ ได้เห็นใจประชาชนบ้างนะครับ กระผมขอเรียนย้ำว่าภาษีบำรุงท้องที่นั้นเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้รัฐบาลเขายังคงไม่เก็บรัฐบาลก่อน ๆ นี้ครับแล้วก็ได้เกี่ยวอะไรกับงบประมาณแผ่นดิน กระผมคิดว่าถ้าท่านจำเป็นเวลานี้ ไม่มีเงินกองทุนน้ำมันก๊าด ไม่มีเงินกองคลังอะไรก็ดี ในฐานะกระผมเป็นผู้แทน นี่เงิน ๒ ล้าน ๕ แสนให้กระผมนี้กระผมไม่เอาก็ได้ครับ เอาเข้าไปชดเชยอย่างอื่นน้ำมันนะครับ แล้วกระผมเชื่อว่าพี่น้องผู้แทนทั้งหลายยินดีที่จะสละเงินนี้ด้วยซ้ำครับ เงินผัน ๓,๕๐๐ ล้านนั้น ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรมากมายเลยครับ ถ้าจำเป็นนะครับ ท่านเอามาใช้ชดเชยน้ำมันแล้วไม่ขึ้นน้ำมัน กระผมคิดว่าประชาชนนี้เขาก็จะกราบรัฐบาลนี้อย่างท่วมท้นทีเดียวครับ กระผมก็ขอเรียนด้วยนะครับว่า กระผมเองนี้ ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทน ฯ มาแล้วก็ได้โดยเฉพะอย่างยิ่งท่านนายก ฯ เปรม กระผมต้องขอโทษที่กล่าวนามนะครับ ก็กระผมสนับสนุนท่านมาตลอดในฐานะที่อยู่จังหวัดนครราชสีมา นะครับ กระผมคิดว่าแต่เดิมนี้ท่านก็เป็นคนที่เห็นแก่ประชาชนดี แต่เมื่อท่านมาเป็นนายกรัฐมนตรีแล้วนี้กระผมไม่ทราบนะครับ ว่าจะกลายเป็นอะไรไปแล้วครับ ชื่อเสียงของท่านนะครับ ดังกระฉ่อนเมื่อท่านขึ้นมานะครับ เวลานี้กระผมทำได้เลยที่ท่านลองไปสอบถามตีประชาชน

ซึ่ครับว่า คณะเนเสียงตักไปเท่าไรครับเกือบจะไม่มีเหลือลอลอยู่แล้วครับ กระผมขอเรียน  
 ได้ว่าบางคนนี้เขาสาปแช่งเมื่อไรจะพังสักทีนะครับ นี่กระผมเรียนด้วยความจริงใจนะครับ  
 กระผมก็ขอฝากรัฐบาลไว้ด้วยนะครับว่า จะทำอะไรขอให้ท่านนึกถึงประชาชนเป็นพื้นฐาน  
 ครับ รัฐบาลจะมั่นคง ประเทศชาติจะมั่นคง ถ้าประชาชนเราท้องหิวและยากจนจะตาย  
 อยู่แล้ว รัฐบาลจะมั่นคงได้อย่างไรครับ มันเป็นไปได้เลยนะครับ ทำไมท่านจึงมอง  
 ข้ามสิ่งเหล่านี้ะครับ กระผมขอฝากไว้ด้วยนะครับ กระผมขอขอบคุณท่านประธาน  
 กระผมมีเรื่องที่จะเรียนท่านีครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมคิด สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่าน  
 ประธานที่เคารพครับ กระผม สมคิด สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ท่าน  
 ประธานครับ กระผมอยากเรียนปรับทุกข์ท่านประธาน ในการอภิปรายของกระผมวันนี้  
 ตั้งแต่เข้ามาแล้วนะครับ ท่านนายกฯ ก็ไม่มาวันนี้ กระผมอยากว่าใครมีเครื่องบันทึกเสียง  
 วันนี้บันทึกให้ท่านนายกฯ ฟังด้วย เพราะสถานการณ์ของการเมืองระหว่างนี้ วิธีการที่  
 รัฐบาลกำลังทำอยู่เวลานี้เป็นสถานการณ์ที่มันจะทำให้เกิดความไม่ชอบมาพากล กระผมขอ  
 เรียนนะครับ กระผมพูดเหมือนกับทำทำว่าอ้อมค้อมไปหน่อย แต่ที่จริง ๆ ตรง ๆ จริง ๆ ก็คือ  
 ว่าเวลานี้สภาต้องมาทำหน้าที่พิจารณาพระราชบัญญัติเพื่ออนุมัติพระราชกำหนดเวลาออก  
 พระราชกำหนดรัฐบาลก็อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญออกมา ขอเรียนนะครับว่าถ้ามันเป็น  
 ความจำเป็นจริง ๆ มันลงตัวจริง ๆ มันใช้ได้จริง ๆ ไม่ต้องอภิปรายกันมากหรอกครับ สอง  
 สามคำก็อนุมัติกันแล้ว แล้วต้องอนุมัติให้ด้วย เพราะส่วนใหญ่แล้วรัฐบาลกับสภาก็ต้อง  
 เห็นคล้อยตามกัน แต่ว่ารัฐบาลมาทำสถานะอะไรอย่างหนึ่ง ขอหยุดไป ๒ เดือนเราก็ไม่ว่า  
 หอกรับ แต่ถ้าหยุดไป ๒ เดือน แล้วถ้ามีอะไรจำเป็นอะไรก็กลับใจเอาไว้น้อยเปิดสภาแล้ว  
 มาทำกันว่ากัน ไม่มีปัญหา เพราะสภาพร้อมจะให้ความร่วมมือกับรัฐบาล แต่รัฐบาลมาใช้  
 วิธี ใช้สิทธิที่มีตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็มาออกพระราชกำหนดอย่างที่ได้ออกมาแล้วนี่ละ  
 ครับ แล้วก็มีความลำบากใจให้คนในสภา กฎหมายเมื่อเช้า ท่านประธานก็ตั้งนั่งอยู่ด้วย  
 คงเห็นนะครับว่าความจำเป็นที่จะต้องทำมีแน่นอนครับ แต่ว่ากฎหมายอย่างนั้นเขียนมายาว

มีข้อแม้ข้อต่อรองตั้งเยอะเยอะนั้น เขาไปออกเป็นพระราชกำหนดเมื่อเข้าสภาก็ถูกมัดมือชก เขาหรือไม่ว่าให้ยอมหรือไม่ยอมเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ใคร ๆ เห็นว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ซึ่งเข้ามา ครม.ตามวันนั้นต้องรับแน่นอน แต่จะได้เอาไปจัดการตกแต่งแก้ไข สมาชิกยาวเหยียดหลายคนซึ่งพูดเมื่อเช้านั้น ท่านจะได้เข้าไปเป็นกรรมาธิการและจะได้ไปหาทางบ่อนกน แก้ไข แล้วประโยชน์ก็จะสมทั้ง ๆ ที่ฝ่ายทหารต้องการและทางฝ่ายราษฎรก็จะได้พอสมควร ใจว่าผู้แทน ก็จะได้คอยดูแล้วอะไรควรอะไรไม่ควรอย่างไรเมื่อเข้าเราใหม่ทางใหม่ครับ ไม่มี ทางเลือก ไม่สนับสนุนก็บอกว่าไม่เห็นแก่บ้านเมือง สนับสนุนเข้าไปเราคิดใหม่ครับว่า อยู่ดี ๆ เป็นผู้แทนราษฎรแล้วออกกฎหมายมาชนิดที่ราษฎรกระตักไม่ได้ แล้วผู้แทนก็มานั่ง แล้วยกมือให้หรือไม่ยกมือให้ ไม่ยกมือให้ก็เสียไมตรี ยกมือให้ ราษฎรก็บอกว่าจะเลือกสิ่ง เข้าไปไม่ได้บ่อนกนอะไรให้เลย ภาวะการเมืองอย่างนี้ รัฐบาลเป็นคนสร้างขึ้น ระยะ เวลาจากเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคมไม่ถึง ๒ เดือนดีด้วยซ้ำไปครับ รอสักนิดหนึ่ง ท่านนั่นเอง แล้วก็ออกกฎหมายอย่างเมื่อเช้าเข้ามา กระทบจะสนับสนุนเต็มที่ รับกันให้ หมดแล้วก็เข้าไปช่วยกันตกแต่งแก้ไข แล้วทหารก็จะได้กฎหมายไปสมอยากสมความต้อง การของบ้านเมือง แต่สถานะเมื่อเช้า ท่านประธานคงเห็นแล้ว สภา มี ๕๒๖ มีคนเห็น ด้วย ๒๐๗ มีคัดค้านอยู่ ๔๐ กว่า ไม่ถึง ๒๖๔ เสียง เรื่องอย่างนี้เราผลิตกฎหมายฉบับ นี้มาอีกแล้ว กระทบจะเห็นว่าที่กระทบจะต้องเกริ่นยาวออกไปหน่อยเพราะอะไรครับ เพราะ วันนี้กฎหมายซึ่งมันไม่ได้สัมพันธ์กับความจริงซึ่งกำลังเกิดขึ้น แต่ว่าสภาต้องอาศัยกฎหมาย ฉบับนี้ที่จะต้อง ผมอยากจะใช้คำว่า "จะต้องฟาดฟันกับรัฐบาลวันนี้" ความเดือดร้อน จริง ๆ ไม่ใช่อยู่ที่กฎหมายฉบับนี้ แต่มันมีความเชื่อมโยงกันไปถึง สำหรับตัวกระทบเอง นั้น กระทบจะไม่ลงไปในเรื่องละเอียดของกฎหมาย เพราะมันไม่มีประโยชน์ที่จะไปพูด ตรงนั้น เป็นไปไม่ได้ รับหรือไม่รับเท่านั้น แต่วันนี้ที่พรรคของกระทบต้องประกาศไม่ รับนั้น เพราะกระทบต้องการจะพูดให้รัฐบาลรู้ว่ารัฐบาลได้ประพฤตินั่นสิ่งที่ไม่ควรประพฤติ รัฐบาลจะรอก่อนแล้วรัฐบาลจะส่งกฎหมายฉบับนี้เข้ามา อย่างน้อยที่สุดก็จะได้ทำกฎหมาย นี้ ด้วยการเข้าไปแปรญัตติกินตกแต่งแก้ไขกัน นั่นอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งนั้น รัฐบาล ไม่ทำความสัมพันธ์ให้มันเกิดขึ้น เวลานี้กรุงเทพฯมหานคร กระทบต้องพูดถึงกรุงเทพฯ

เพราะกระผมเป็นผู้แทนฯ จังหวัดนี้ อยากรู้ว่า มันจะเกิดการจลาจล จะเชื่อหรือไม่ เชื่อกระผมไม่ได้เอามาซื้อรัฐบาล จลาจลในระดับไหนก็แล้วแต่ไม่ได้มาล้มมากกว่ารัฐบาล หรือกบฏ แต่จะเกิดการจลาจลที่มันเกิดความเกลียดแค้น ซึ่งซึ่งรัฐบาลโดยไม่มีสาเหตุ ความจริงสาเหตุมีครบ แต่ว่าสิ่งที่ทำนั้นรัฐสภาว่ารัฐบาลจะรู้หรือไม่รู้หรือแกล้งทำเป็นไม่รู้ก็ไม่ทราบได้ ใครจะเขียนกฎหมายมาให้ท่านรัฐมนตรีคนใดของกระผมเป็นคนอ่านให้เสีย คนไปเมื่อมันก็ไม่ทราบได้ เพราะว่าจะเงินที่ได้มานั้นไม่ได้ข้างประมาณ ไม่ได้เข้าอย่างที่คุณวิชาติท่านว่าเมื่อสักครู่นี้ เป็นเรื่องภาษีบำรุงท้องถิ่น อยู่เทศบาลก็เข้าเทศบาล อยู่สุขาฯ ก็เข้าสุขาฯ แล้วถ้าอยู่ กทม. ก็เข้า กทม. ขอเรียนนะครับว่า เวลานั้นเกิดอะไรขึ้น กฎหมายฉบับนี้ออกมาตัวเลขไม่สำคัญเท่าไรหรอกครับ ๓๐,๐๐๐ กว่า ๗๐ บาท ๓๐,๐๗๐ บาท ต่อไปที่ละ ๒๕ บาท ก็ยังพอไหว แต่ว่าที่เดือดร้อนเวลานั้น กทม. นั้นบริหารด้วยคณะผู้คนที่รัฐบาลส่งไปบริหารแล้วทำอะไรกันขึ้นมาครับ เวลานั้นประเมินราคาที่ดินปานกลางกันแบบ กระผมต้องใช้คำว่า “โง่เง่า” ไม่เข้าทำและไม่เป็นความจริง เชื่อไหมครับว่าสวนส้มริมถนนชนบุรี— ปากท่อเข้าไปจากซอยไม่เท่าไร ประเมินไร่ละเท่าไรครับ ๕ ล้านบาท เมื่อเสียภาษีตามอัตราที่อื่นนี้แล้ว ๗๐ บาทแรก ๒๕ บาท ต่อไปนั้น สวนส้ม ๑ ไร่ต้องจ่ายเงินประทานโทษ ๑๒,๐๐๐ บาท ปลูกส้มออกมาเต็มไร่เก็บได้ทั้งหมด กระผมว่ามันขายได้สัก ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ ก็นับว่ามันยังเหลือเกินแล้ว เอาละครับได้เต็มทีสักไร่ละ ๑๕,๐๐๐ เสียภาษี ๑๒,๐๐๐ บำใหม่ครับ นี่เกิดขึ้นจริง ๆ ครับ เรียกว่ากลางกรุงไม่เต็มปากก็ริมกรุง เวลานั้นผู้คนเดือดร้อนหมดในเขตยานนาวา ในเขตที่มีที่ดินซึ่งเป็นสวนผลไม้มันนั้น ไหวหรือครับอย่างนี้ กระผมสนับสนุน ให้เก็บภาษีจากการมีที่ดิน แต่นั่นต้องเก็บอีกแบบหนึ่ง แบบกฎหมายที่กำลังประชุมกันข้างบนเวลานั้น กฎหมายที่ดินนั้นเรื่องกำหนดสิทธิที่ดินนั้น ใครครอบครองมากถ้าได้ถึง ๕๐ ไร่มีเงินไปเสียภาษีจำนวนที่มีอยู่ อย่างนั้นไม่ขัดข้อง เป็นการเก็บภาษีที่ดิน อย่างนั้นยังจะเก็บไปได้อีกลักษณะหนึ่ง ยังเอาเข้าพกเข้าห่อได้ แต่นี่เก็บไปไม่ได้เข้ากระทรวงการคลัง เก็บเอาไปเข้าคลัง กทม. ท่านประธานครับ กระผมหนึ่งคำนวณดูแล้วนะครับ ขอเรียนตัวเลขให้ท่านประธานดูหน่อย แล้วจะเห็นว่าความไม่เข้าท่าของใครก็ตามแต่ใน

รัฐบาลนี้ เวลานั้น กทม. มีรายได้ปีหนึ่งประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท สาเหตุจริง ๆ กระทั่งการคลั่งบอกว่าให้ออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อที่ส่วนปกครองส่วนท้องถิ่น จะได้มีรายได้และจะได้ไม่ต้องมารบกวนรัฐบาล พูดาย ๆ ว่าเงินที่เคยอุดหนุนเทศบาลจะได้ไม่ต้องแจกเอาไปให้และเงินที่เคยอุดหนุน กทม. ก็จะได้ไม่ต้องให้ตัวเลขที่เขาขอพูดกันนั้น บอกปีหนึ่งต้องให้ กทม. ๑,๐๐๐ ล้านบาท นั้นความจริงหรือเปล่าครับ ไม่จริงเลย กทม. มีรายได้ปีหนึ่งซึ่งจัดเป็นรายจ่ายแล้วประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท เงินที่มาจากรัฐบาลตั้งเป็นตัวเลขประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ดูเหมือนมากแต่ความจริงใน ๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้น เงินประมาณ ๗๐๐ ล้านบาท เป็นเงินที่รัฐบาลต้องจ่ายเพราะเขาทำการศึกษาภาคบังคับให้รัฐบาลมีโรงเรียน กทม. อยู่ ๔๕๐ โรง โดยประมาณ รัฐบาลจ่ายที่จริงจะต้องจ่ายประมาณ ๑,๕๐๐ ถึง ๑,๕๐๐ ล้านบาท ตกลงกันว่า กทม. ก็มีรายได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจ่ายครึ่ง กทม. จ่ายครึ่ง รัฐบาลจ่าย ๗๐๐ ล้านบาท เขาต้องหามาสมทบอีกนั้นแปลว่าเงินนั้นรัฐบาลต้องจ่ายที่จริงต้องจ่ายตั้ง ๒ เท่า แต่ให้จ่ายครึ่งเดียว ส่วนจริง ๆ ที่อุดหนุนกันจริง ๆ ปีหนึ่งประมาณไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท ค่าใช้จ่ายปีละ ๔,๐๐๐ ล้านบาท กทม. ได้รับอุดหนุนมาประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท และที่ควรจะต้องทำอย่างนั้น เพราะภาษีอากรซึ่งเก็บไปส่วนใหญ่บาทหนึ่งนั้น ๗๐ สตางค์ เก็บภาษีจากที่ออกไปจากกรุงเทพ ฯ เพราะฉะนั้นก็ส่งคืนกลับมาให้งบประมาณ ๑๖๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ถ้าส่งกลับมาให้อย่างปีหนึ่งประมาณ ๓๐๐ ล้านบาทมันเป็นจุดศนิยมนิดเดียวครับไม่ถึงสลึงในร้อยบาทกลับมาให้ไม่ถึงสลึง ทั้ง ๆ ที่ร้อยบาทนั้นเราหาภาษีไปให้ถึง ๗๐ บาท แล้วส่งเอามาให้ประมาณ ๒๐ สตางค์เท่านั้น แล้วนี้แหละครับเป็นต้นเหตุเป็นมูลเหตุที่ทางกระทรวงการคลังบอกว่าขึ้นภาษี อันนี้ให้เพื่อที่ทางท้องถิ่นจะได้เก็บรายได้อันนี้มา ลองซิครับลองทำตามนี้ แล้วถ้าเมื่อว่าไม่มีการพูดกันในสภานั้นแล้วปล่อยให้ไปเก็บซิครับ จะมีเงินหลายพันล้านซึ่งงอกอยู่ในคลังของ กทม. แล้วเอาไปทำอะไรครับ ในเมืองงบประมาณปีหนึ่งใช้ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ามั่นได้เงินมาเฉย ๆ มีรายได้เข้ามาเป็น ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ ล้านบาท แล้วเอาไปทำอะไรครับอย่างนี้ ขูดรีดเงินราษฎรมาแล้วราษฎรตัด ๆ จริง ๆ ซึ่งเป็นเจ้าของส่วนกันอยู่อย่างนี้คนหนึ่งมี ๕ ไร่ มี ๑๐ ไร่ มี ๒๐ ไร่ มี ๓๐ ไร่ มี ๓๐ ไร่ แล้วต้องมานั่งจ่ายภาษีอย่างนี้ ไหวหรือครับแบบนี้

เวลากำหนดกันนั้นเจ้าหน้าที่คนจะกำหนดนั้นคือเจ้าหน้าที่ กทม. แม้จะไปลากกำหนดนี้ ผู้ใหญ่บ้าน แม้จะเอาผู้แทนอะไรไป แต่ใครจะไปบังคับในรายละเอียดได้ครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นเวลานี้คือไม่ทำตามความเป็นจริง เขากำหนดอย่างไรกัน ท่านประธานทราบดีไหมครับ วิธีการของเขาเอากรรมการมานั่ง แล้วก็เอากระดาษมาวาง แผนที่มาวางแล้วเอารายงานของเจ้าหน้าที่ กทม. มาถนนสายนี้เป็นอย่างไร มันมีความเจริญขนาดนี้ เพราะฉะนั้น ๖๐ เมตร จากตรงนั้น เข้าไปตีราคาไว้ละเท่านี้ จาก ๖๐ เมตร ตรงนั้นเข้าไปอีก ๒,๐๐๐ เมตร ตรงนี้ตีราคาเท่านี้ เรียกว่าโซนที่ ๑ เท่านั้น โซนที่ ๒ เท่านั้น โซนที่ ๓ เท่านั้น เสร็จแล้วมันเกิดอะไรขึ้นไหมครับ มันเกิดโอ้อวกว้าง ๆ ไม่เข้าท่า ชนิดที่เรียกว่าข้างหน้าที่เรียกกันว่า เป็นสิ่งที่สังขยานั้น ถ้าใครจะซื้อจะขายอะไรกันอาจจะเป็นไปได้ติดถนนสายใหญ่จริง ๆ ไร่ละ ๕ ล้าน ๖ ล้าน เป็นไปได้ แต่มันจะเป็นไปได้ประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ เมตร ถ้าสวนใครมาตกติดเข้าไปตรงนั้นเข้าโดนเข้าไปแล้วครับ ตั้งแต่ตรงแรกนี้ โดนเข้าไปไร่ละ ๕-๖ ล้านบาทเหมือนกัน แล้วออกมาแล้วจ่าย ๑๒,๐๐๐ จ่าย ๑๕,๐๐๐ เข้าไปแล้ว เลยเข้าไปโซนที่ ๒ ก็ยังราคาโอ้อวกอยู่เหมือนเดิม ประเมินราคากันชนิดที่เรียกว่าเอามาครึ่งราคาขาย กทม. กทม. ก็ไม่กล้าซื้อ แต่ประเมินราคาเพื่อจะเอาภาษีให้มาก เขาเคยเสียอยู่ลึกที่สุดโซนที่ ๓ เคยเสียอยู่ ๓๐๐ บาทต่อปี เตี้ยวนี่ต้องเสีย ๑,๕๕๐ บาท ไร่หรือครบอย่างนี้ บางอันขึ้น ๕๐๐ เปอร์เซ็นต์ เรื่องอย่างนี้จะเป็นเรื่องก่อให้เกิดการจลาจลของคนในกรุงเทพฯ ไม่ได้มีกันเป็นพันไร่หมื่นไร่ ไม่ได้มีอย่างนั้นนะครับ มีกันเป็นสิบ ๆ ไร่ตามลักษณะของสวนตามชนิดที่พอจะมี แล้วคนพวกนี้จะทำอะไรกันต่อไปข้างหน้าครับ รัฐบาลสร้างปัญหาไม่ได้หยดได้หยอน กรณีที่เกิดขึ้น กระทบอยากเรียนท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ท่านก็นั่งอยู่ตรงที่นั่นด้วย กทม. มีเนื้อที่ ๑,๕๐๐ ตารางกิโลเมตร มีเขตอยู่ ๒๔ เขต แบ่งเป็นสัดเป็นส่วน ใครเป็นหัวหน้าเขตนี้ต้องหลบตามองเห็นเรียบร้อยบ้าง เขตนี้ ตารางกิโลเมตรครึ่งเท่านั้น บางเขตอาจจะมี ๒๐ ตารางกิโลเมตร บางเขตอาจจะมี ๑๐๐ ตารางกิโลเมตร แต่ว่าเมื่อกระดาษปูลงไปแล้วนั้น ใครเป็นหัวหน้าเขตต้องมองเห็นหมดหรือถ้ามองไม่เห็นก็ต้องไปดู ถ้าจะทำการให้ถูกต้องจริง ๆ ต้องเอาไปชอยกันให้ดูว่าที่ตรงนั้นเจริญขนาดนี้ต้องขีดออกมาในแผนที่ แล้วต้องขึ้นทะเบียนไว้ในส่วนสัดนี้ เขาหากินกัน

อย่างนี้ ต้องดูจากพื้นเขี้ยวครับว่า ส้มมีมันได้เท่าไร ถ้าออกมาส้มไม่ต้องคำนวณว่าดีไม่  
ดี ออกเต็มโรหนึ่ง ปีหนึ่งได้หมื่น เอภาษีสัก ๑๐ เปอร์เซนต์ จะต้องเก็บภาษีประมาณ  
ไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท จะได้ตั้งอัตราส่วนว่า ถ้าภาษีพื้นที่ ๑,๐๐๐ บาท คุณออกไปจากตัวเลข  
ที่กำหนดไว้ตามกระทรวงการคลังจะได้ประมาณได้ว่าควรจะมีเงินที่รับราคาไร่ละ ๑ ล้าน  
๒ แสนบาท ไร่ละ ๑ ล้าน ๓ แสนบาท เมื่อคุณออกมาแล้วก็จะเสียภาษีประมาณไร่ละ  
๑,๐๐๐ บาท ก็แปลว่าปลูกส้มได้โรหนึ่งได้หมื่นหนึ่ง เสียภาษีสัก ๑๐ เปอร์เซนต์ อย่าง  
นี้ครับที่จะต้องทำ และทำได้ด้วย แต่ไม่ใช่เลยครับ แล้วเวลานั้นนอกอะไรไป ๆ มาแล้ว  
ท่านประธานฟังแล้วน้ำขำ ที่ชายกรุงเทพ ๆ นี้เอง ส.ส. ของกรมบอกว่า หัวหน้าทำ  
อย่างไรดีครับ นี่คลองมันเป็นคนอยู่อย่างนี้ ไอ้คนอยู่เลี้ยงเปิดฝั่งคลองข้างนี้เสียค่าภาษี  
เลี้ยงเปิดตัวละ ๒ บาท แต่เลี้ยงปากโน้นไม่ต้องเสียภาษีเลย แล้วราษฎรจะรู้สึกอย่างไร  
ครับ ในเมื่อรัฐบาลทำอย่างนี้ ไม่ได้ลงไปดูในรายละเอียด ไม่เอาตัวเลขมาวินิจฉัย กฎ  
หมายฉบับนี้ความจริงมันไม่ใช่กฎหมายที่จะไปล้มไปล้างกัน ออกไปผ่านไปได้ แต่กรม  
ให้อนุญาตผ่านไม่ได้วันนี้สำหรับพรรคประชากรไทย ถ้าทำอย่างนี้ราษฎรเขาจะนึกอย่างไร  
ครับว่าเราไม่มีทางหาทางบ่อนกัน เรื่องจริง ๆ นั่นคือถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ใจแคบจะออกกฎ  
หมายฉบับนี้ก็ออกได้ แต่ว่าออกกฎหมาย กทม. มาเสียก่อน ให้ราษฎรเขาเลือกคนที่เขา  
เลือกไปบริหารก่อน แล้วเขาจะได้แข่งกันว่า ใครจะไปเก็บภาษี ใครจะไปทุจริตคน กทม.  
กันอย่างไร นี่ยกตัวอย่าง กทม. นะครับที่อื่นก็ลักษณะเดียวกัน แต่ว่าท่านประธานครับ  
๑๑๘ แห่งทั่วประเทศเลือกตั้งได้หมด แม้แต่ในเขตสมาชิกบวกลก็เลือกกรรมการสมาชิกบวกลได้  
สภาจังหวัดเจริญไม่เจริญก็เลือกกันได้ แต่ว่าคนกรุงเทพ ๆ คน ๕ ล้าน เนื้อที่ ๑,๕๐๐  
ตารางกิโลเมตร รัฐบาลเห็นว่าคนกรุงเทพ ๆ มันใจเงาแต่คุณมันไม่เข้าทำ เลือกไม่ได้ครับ  
แล้วเวลานี้ก็เอาคนไปนั่งบริหารอยู่ แล้วก็ปฏิบัติภารกิจอย่างนี้ออกมา กรมผมเรียนได้  
ครับว่า วันนี้ถ้าหากว่าไอ้ผ่านไป ราษฎรก็ไม่มีอะไรจะบ่อนกันได้อีกแล้ว กรมผมจำเป็น  
จะต้องใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นข้อต่อรอง กรมผมเรียนตรง ๆ ครับว่า เรื่องอย่างนี้กฎหมาย  
อย่างนี้ เสนอมาธรรมดาผ่านได้ แต่เอาไปทำกันเป็นแบบมัดมือชก อย่างที่กรมผมบอก  
คือเสนอมาในรูปของพระราชกำหนด แล้วก็มาว่ารับหรือไม่รับเท่านั้น แล้วรายละเอียด

เอามาดูสิครับ ก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายคนพูดถึง เปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ทำมาหากิน เสร็จแล้วความเข้มข้นก็ตกอยู่ในพวกราษฎร แล้วมันเรื่องอะไรละครับ อู๊ดดี ๆ มาทำให้ราษฎรเกลียดชังรัฐบาลโดยไม่จำเป็น เนื้อไม้ได้กินหนังไม้ได้รอนั่ง เงินทั้งหมดไม่ได้เข้ากระทรวงการคลังเลย เสร็จเรียบร้อยรัฐบาลถูกเกลียดชัง เรื่องอย่างนี้กระผมเรียนตรง ๆ ว่า กระทบวิตกปัญหาอย่างนี้รัฐบาลก็อ่อน พุตก็นี่ครั้งก็หนไม่ ใช้กระผมอยากได้ใครดีตัวสั้นจะไปเลือกตั้ง แต่พอมาเจอปัญหาอย่างนี้คนจะวินิจฉัยราคาที่ดินปานกลางนั้นต้องคนที่เขาไปจากการเลือกตั้งเขาจะได้รับผิดชอบกับราษฎรเขา มาประเมินเสร็จแล้วไว้ละ ๕ ล้าน ๖ ล้าน ๖ ล้าน ๖ ล้านมันจะได้ไม่ถูกเลือกตั้งมาอีก และถ้าเขาจะเอาเงินจริง ๆ เงินที่จะเอาไปต้องมีเหมือนกัน รัฐบาลจะตัดก็ได้ครับ ท่านรัฐมนตรีคลังบอกว่าเป็นนี้ไม่ได้แล้ว กทม. ได้ครับ และคนที่วัดกับบริหารไปเขาต้องไปคำนวณว่ามีขนาดไป ๓๐๐ ล้าน ทามาสัก ๕๐๐ ล้าน ต้องตั้งยอดที่จะได้ก่อนแล้วลงไปดูในท้องที่แล้วเฉลี่ยลงไปว่าราษฎรคนไหนมันจ่ายได้แค่ไหนอย่างไร ที่ตรงนั้นมันยืนต้นได้เท่านี้ตรงนี้จะไยอย่างนี้ ลองไปทำละเอียดอย่างนั้นครับ ข้าราชการต้องทำงานมากขึ้นเพื่อที่ราษฎรจะได้จ่ายภาษีด้วยเหตุด้วยผลด้วยความบังควร นี่ทำกันแบบขีดเส้นตีเส้น เสร็จแล้วตรงที่มีนคาบมันเกี่ยวกันตรงที่มีนลิกเข้าไปบางซอยเล็ก ๒ กิโล มันเจริญหมด ประมาณราคาไม่เป็นไรบางซอยมันเข้าไป ๕๐ เมตร แล้วก็เป็นสวนได้คยาวเข้าไป เสร็จแล้วต้องแบกภาษีเท่า ๆ กับความเจริญเต็มชอย อย่างนี้โทษใครละครับ กระทบต่อโทษเจ้าหน้าที่ แต่เจ้าหน้าที่ทำแล้วใครเป็นคนคุมละครับ คนของรัฐบาลไปนั่งคุมอยู่ แล้วเรื่องอย่างนี้ทั่วประเทศ ๑๑๘ แห่งให้เขาบริหารไปคุมกันได้ เลือกคนคุมได้ แต่กรุงเทพ ฯ ไม่ยอมให้คุม เพราะฉะนั้นกระผมเองก็รู้สึกว่าจะเปิดสภานานเข้าไปทุกวันไมตรีของกระผมกับรัฐบาลก็ต้องลดน้อยถอยลงไปทุกวัน เมื่อซำนี้ก็คนป่ากอกยกจะพูด แต่ว่าอยากจะเห็นว่าบรรยากาคนมันซำก็จะตั้งเครียัดมีคนไปคุยข้างนอกด้วยครับ แหม มันพูดกันอย่างนี้เดี๋ยวกักกันให้รู้แล้วรู้รอดไป ไม่ต้องให้มีสภา กระผมอยากเรียนตรง ๆ ครับว่าเอาอย่างนั้นก็เอากระผมไม่ขัดข้องเลย ไม่ใช่ทำนะครับ ถ้าบ้านเมืองเราเห็นว่าอะไรก็กักกันตหน้าต้อยต้องหย่อนอย่างนี้ละก็เอาเลยครับ อย่าเอามันไว้เลย ผู้แทนราษฎรจับมันใส่ตะรางเสียให้หมดก็ได้มันยุ่งกันนัก กระผมอยากเรียนว่า อย่าพูดอย่างนี้ อย่าทำอย่างนี้ครับ บ้านเมืองเราถ้าจะประคับประคองมาได้ขนาดนี้

กระทบก็ประคองไม่ถึงกับไปจูงท่านนายก ฯ แต่ว่าอยู่ข้างหลังท่านคอยช่วยประคอง  
 ประคองให้ไปตลอดรอดฝั่ง แต่ว่ากระทบก็เสียใจว่าทำอะไรกับเวลานี้กระทบไม่อยากใช้คำ  
 ว่าทุเรศแต่กระทบอายครับ เวลานั้นเขายื่นญัตติด่วนเข้าไป ท่านประธานคงได้รับแล้วตาม  
 คณะรัฐบาลชุดนี้เข้าไปนครับ ประกาศว่ารับจดหมายยื่นจดหมายลาออก ๆ กันเป็นแถว  
 เสร็จแล้วประกาศพระบรมราชโองการมืออย่างไรครับ ไม่ประกาศชื้อกันหมดไปจับตั้งเข้าตั้ง  
 ออกตั้งเข้าตั้งออก เขาก็เคราะห์ก็กันรอบสภาแล้วเวลานี้รัฐมนตรีที่ไม่ประกาศชื้ออะไร  
 หนึ่ง เพราะว่าการประกาศยื่นโบลานายก ฯ แล้วทั้งนั้น ท่านรองนายก ฯ ตนเอง ท่าน  
 พุดกับนายกรัฐมนตรีออกข่าวกันออกคอนโทรล (Control) โบลานอก ท่านนายก ฯ บอก  
 ว่าอย่าขี้ใจอ่อน ท่านทราบไหมครับว่าตามรัฐธรรมนูญเปิดมาตราบอกว่า ออกแล้วขาดแล้ว  
 ถ้าจะยังยึดต่อต้องทำหนังสือกราบบังคมทูลพระเจ้าอยู่หัว แต่เขายื่นขอตีความกันมาแล้ว  
 ครับ ทำอะไรกันอย่างนี้ กระทบก็อยากจะให้มันไปตลอดรอดฝั่งอีกปีหนึ่ง มองเห็นธงชัย  
 อยู่แล้ว แต่ว่าปรึกษากับใครกันละครับ ทำอะไรกันอย่างนี้ครับ รัฐบาลสำคัญ ๆ เวลานั้น  
 รัฐมนตรีหลายคนจะครบไหมจะทั้งนั้นละที่ว่าประกาศว่ายื่นโบลานแล้วนี่จะครบ แล้วไม่ได้  
 ประกาศมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งอีก ขาดไปแล้วจะครบ เขาจะตีความกันนี้ท่าน  
 ประธานจะกรุณาพิจารณาให้เร็วหน่อยงานบ้านเมืองจะได้ไม่เสีย กระทบเรียนว่า  
 บรรยากาศอย่างนั้นนะครับกฎหมายชนิดนี้ละครับที่จะมีคนที่มีอาวุธในมือมาทำงมงาย ๆ เอา  
 แม้มันเสียเลยอย่างนี้รู้แล้วรู้รอด กระทบขอเรียนนะครับว่า อย่าชู้กัน ผู้แทนราษฎรนั้น  
 เขาก็รักบ้านรักเมืองเหมือนกันเขาไม่มีอาวุธในมือ เขามีแต่เพียงหน้าที่ มีความคิดอ่าน  
 ถ้าท่านทั้งหลายลงมามีกันแล้วก็ขอให้วางอาวุธเอาไว้ในค่ายในกรม แล้วก็มาจับพุด  
 กันด้วยเหตุด้วยผล แม้จะเสี่ยงเดี๋ยวสองเสี่ยงพุดนะครับ แต่เมื่อมันเข้าหุแล้ว กระทบ  
 อยากจะพุดกันเสียให้มันละลายหายไปเสีย มีคนเขาบอก เมื่อเข้าอย่างยื่นญัตติถึงท่าน  
 นายก ฯ ขอประทานโทษ ยื่นกระทู้ด่วนท่านนายก ฯ ให้ตอบราชกิจจา ฯ ก็ได้ว่าจะ  
 เลือกทำปฏิวัติหรือเลือกยุบสภา ให้ตอบด่วนมาในราชกิจจา ฯ ก็ได้ เขาถึงขนาดนี้กันแล้ว  
 คือเขาก็ไม่ได้คิดเกรงใจอะไรกันแล้วครับ คือรัฐบาลจะทำก็กั กั กั แล้วสภาก็ถูกลด  
 ฐานะทางความนับถือของผู้คนลงไปทุกวัน ไปตั้งกองทะเลาะกัน ตั้งรัฐบาลเสร็จ พรรค  
 การเมืองพึดกัน เสร็จแล้วไป ๆ มา ๆ ก็จะกระทบถึงสภา แล้วบรรยากาศนี้กระทบขอทวน

ในตอนสุดท้ายว่า สว่างบรรยากาศทางการเมืองไว้อย่างนี้ บิดสภา ๒ เดือนอุทิศส่าให้ไปทำพระราชกำหนดมายาวเหยียดแล้วก็มีมัตมือชกสภา แล้วทำอะไรก็ไม่ได้ สมาชิกไม่หวังราษฎรก็ค่า หัวเข้าไปกับอกว่าไม่รักบ้านรักเมือง เสรีแล้วอย่างนี้ ส.ส. ทำอย่างไรครับ กระทบชอกราบเรียนนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้กระทบรั้งไม่ได้เด็ดขาดเลยครับ และขอเรียนว่า ถ้ารัฐบาลไม่พิจารณาวิธีการแก้ไข กฎหมายฉบับนี้จะใช้กันจริง ๆ นั้นเดือนพฤษภาคม ปีหน้า กฎหมาย กทม. ออกมาแล้วเอาริบมาเข้าสภาเสีย อนุมัติกำหนดการเลือกตั้งเสีย ให้คนเลือกตั้งเขาหาเสียงไปพูดกัน แล้วเขาไปปรับราคาปานกลางให้มันยุติธรรม ตัวเลขที่นี้ใช้ได้ครับ ขอเรียนนะครับว่า เดียวก็คงจะไปตามธรรมเนียม เพราะวุฒิสมาชิกนั้นมีหน้าที่กำกับรัฐบาลอยู่ แต่กระทบชอกเรียนว่ากระทบก็กำกับรัฐบาล แต่ว่ากระทบล้มตาค่า กระทบไม่หลบหลับตาค่า ขอบพระคุณครับ

นายศิริ ทุ่งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบ สิริ ทุ่งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานีครับ ผู้ใหญ่บ้านครับ ผมว่าผมสงสารท่านรัฐมนตรีมหาดไทยซึ่งผมเคารพอยู่ซึ่งท่านเป็นคนทำงานจริง ๆ แต่พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่รู้ ใครครับเขียนมาให้ท่าน ควรจะไปศึกษาอย่าได้เป็นรัฐมนตรีเลยครับไปเป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนันเสียก่อนนะครับ เพราะว่าเก็บมาได้ ไม่ใช่เป็นงบประมาณแผ่นดินนะครับท่านประธาน เฉพาะในจังหวัดก็เป็นงบประมาณท้องถิ่นของจังหวัด ถั่วของสุขา ๆ ก็เป็นของสุขา ๆ ถ้าจะเป็นเทศบาลก็เป็นของเทศบาลครับ มันจะมาทำอะไรกับงบประมาณแผ่นดินละครับ กำนันผู้ใหญบ้านเขาเก็บนี้ครับได้ ๑๐ รดครับ ท่านประธาน แต่คนเขียนนี้ผมว่าจะแปลกไปเสียแล้วครับควรจะไปเป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนันก่อนถึงจะมาฝึกมาเป็นรัฐมนตรีนี้ครับ มันจะแยกกันใหญ่แล้วกฎหมายนี้ออกมา ท่านประธาน จะทำให้ชาวไร่ชาวนา เกษตรกรที่มีที่ดินเดือดร้อนไปใหญ่ ยกตัวอย่างบ้านประธานครับ ที่ดินตรงนั้นไร่ละล้านนะท่านประธาน ท่านมี ๒ ไร่ล้านกว่า อีกล้านหนึ่งเสียไร่ละท่านนี้ แต่ที่เหลือจากล้าน ๓ หมื่นไร่ละ ๗๐ ที่นี้ค่าเช่าที่ดินในกรุงเทพฯ ๆ นี้ท่านประธานเกิดขึ้นราคาค่าเช่าบ้านขึ้นอีกผมอยู่ไม่ได้แล้ว จะไปก้นยกนอยยกใหญ่แล้ว ท่านไม่รู้จะไปหาเงินที่ไหนหรืออย่างไรครับ คนที่เขียนมาให้ท่านรัฐมนตรีนี้ ท่านเป็นทหาร

ท่านไม่รู้หรือครับ ผมรู้ท่านเสียแน่ครับพระราชกำหนดฉบับนี้ เฉพาะพวกผมอยู่ใน  
ชนบท อย่าลืมน่าจะถูกปรับนะครับถ้าไม่มาเสียตามกำหนดเล่นร้อยละ ๒๐ เลยกครับท่าน  
ประธานร้อยละ ๒๐ ถ้าเป็นพันนะครับ ๒๐๐ ครับ ถ้าเป็นหมื่นก็ ๒,๐๐๐ บ้านออกครับ  
ตายแน่ ๆ ครับ ตายอย่างเชียดแน่ประชาชนไม่ต้องพูดถึงกันแล้ว และอย่าลืมน่าว่ากฎหมายนี้  
ละครับท่านประธาน ผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้ผมเคารพนะครับแต่ไม่มีหัวที่จะเริ่มพัฒนาแก้ไข  
เลยครับ เชื้อแต่ข้าราชการประจำ กฎหมายนี้ละครับจะไปทำให้นายอำเภอ ผู้ว่าราชการ  
จังหวัดรวยกันอีกแล้วครับ รวยเพราะอะไร บอกว่ากิน ๕ ไร่ละครับ บอกว่าในท้องที่  
ชนบทให้ลดหย่อนได้ไม่เกิน ๕ ไร่ แต่จะไม่น้อยกว่า ๓ ไร่ ก็เอาอีก ๕ ไร่หายไปเอาอีก  
๒ ไร่เข้ากระเบ้า อย่าลืมน่าในท้องที่ชนบท ท่านประธาน ผมจะยกตัวอย่าง แค่ออกเอกสาร  
สิทธิ์ให้เอกชนนี้ครับบนเขานดอยนายอำเภอออกให้ได้ ผู้ว่าฯ ออกให้ได้ ยกตัวอย่าง  
แค่หน้าบ้าน ส.ส. สวัสดิ์นี้ครับหัวหน้าพรรคเกษตรสังคมบนเขาควันนครสวรรค์ละครับ  
ออกโฉนดได้หมดเลยครับท่านประธาน เขาเขี้ยวค่ายทหารละครับไร่ละ ๕ หมื่นครับ บริษัท  
แก๊สไปซื้อครับ ในเขตทหารออกโฉนด ออก น.ส. ๓ ให้ได้ครับเป็นแถวหมด อุทัยธานี  
ติดกับเขา เขาถูกรังออกไปก็เป็นบ้านคนหมด ออก น.ส. ๓ ได้หมด นี่เวลานี้รัฐบาลควร  
จะรีบจัดสรรสิทธิรับพวกโกงชาติ โกงเมืองนี้ทำไม่เอามัน นี่มาเล่นเสียวกัดประชาชนจะเอา  
เงินจำนวนนี้มาชดเชยเงินเดือนข้าราชการบัญชี ๓ ๕,๐๐๐ ล้านใช้ใหม่ครับท่านประธาน  
จะได้อะไร ผมจะได้บอกราชฎ เอ อันนี้เห็นจะสนับสนุนไม่ได้เสียแล้วครับท่านประธาน  
ถ้าขึ้นสนับสนุนเสียคนแน่ครับ ออกไปบ้านนอกเวลานี้ข้าวปลาก็ขายไม่ได้ ผ้ายก็ขาย  
ไม่ได้ ข้าวโพดก็ถูกแล้วจึงมาเอาอย่างนี้อีกหรือไม่ ผมว่า เอ ถ้าอย่างนี้ท่านรัฐมนตรี  
มหาดไทยครับผมเคารพท่านครับ แต่ใครคนเขียนนั้นท่านต้องศึกษาให้ดีนะครับ ฉะนั้น  
กฎหมายฉบับนี้ พระราชกำหนดฉบับนี้ ผมขอโทษเออะครับถึงจะสนับสนุนรัฐบาลก็เห็น  
จะยกมือให้ไม่ได้แน่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่  
เคารพ กระผม นายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรค  
ประชากรไทย ตามที่รัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนดภาษีบำรุงท้องที่ พระราชกำหนดฉบับ  
นี้นั้นเอง โดยเฉพาะพรรคประชากรไทยได้วินิจฉัยเห็นแล้วว่าเป็นพระราชกำหนดซึ่งรวบรวม

อำนาจ ภาษีบำรุงท้องที่ในสมัยก่อนจนถึงปัจจุบันนั้นโดยปกติทางกระทรวงมหาดไทย เป็นคนจัดเก็บ โดยให้ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นคนจัดเก็บจากประชาชนจากเจ้าของท้องที่ เสรีเรียบร้อย ภาษีบำรุงท้องที่ในเขตสุขาภิบาลก็เป็นรายได้ของเขตสุขาภิบาลนั้น ภาษี ของจังหวัดก็เป็นรายได้ของจังหวัดนั้น แต่ละจังหวัดทั่วประเทศได้นำภาษีบำรุงท้องที่ซึ่ง ประชาชนได้เสียให้แก่ทางราชการนั้นไปบำรุงไปพัฒนาจังหวัด ไปพัฒนาตำบล สิ่งต่างๆ ซึ่ง เกิดขึ้นมาตั้งแต่ก่อนนั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้อง ในสภาตำบลก็ดี สภาจังหวัดก็ดี สุขาภิบาล ก็ดีนำเงินซึ่งเป็นภาษีอากรของประชาชนในท้องที่นั้นไปพัฒนาท้องถิ่นของเขา แต่บัดนี้ เจตนาารมณ์ของพระราชกำหนดฉบับนั้นนั้นได้เพิ่มเติม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เข้าไปว่ามีอีกคนหนึ่ง แสดงว่าการจัดเก็บภาษีทั้งประเทศเกี่ยวกับภาษีบำรุงท้องที่ทั้งประเทศ ต่อไปนั้นนั้น รัฐบาลจะต้องนำมาถึงส่วนกลางเป็นงบประมาณของแผ่นดิน นี่คือเจตนาารมณ์ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนเหลือเกินว่าเงินของรัฐบาล โดยเฉพาท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังซึ่งคุมเกี่ยวกับรายได้ของชาติในขณะนั้นนั้นเห็นว่าเงินจะหมดกระเบาแน่ แล้วครับ จึงได้ไปขยับยกเอาพระราชกำหนดฉบับบังคับนำเงินภาษีจากทั่วทุกแห่งภายใน ประเทศนั้นเข้ามาไว้ที่ส่วนกลางท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือเจตนาารมณ์อย่างเดียว เท่านั้น แต่โดยเนื้อหาสาระตลอดถึงรายละเอียดเกี่ยวกับกฎเสียภาษีนี้นั้น พระราชบัญญัติ ภาษีบำรุงท้องที่ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๘ นั้นต่างกับบัญญัติว่าผู้ใดมีที่ดินจะประเมินราคา บ้านกลาง ๓๐,๐๐๐ บาทก็เสียในราคา ๗๐ หรือ ๘๐ เหมือนในตารางบัญชีของพระราช กำหนดฉบับนั้นเช่นเดียวกัน ไม่มีแตกต่างกันเลย แต่มันมีอีกอันหนึ่งในสมัยก่อนพระราช บัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๘ นั้นได้บัญญัติว่า ให้เจ้าของนั้นแหละ ครับ ยกเว้นการเสียภาษี ๕ ไร่ แต่พระราชกำหนดฉบับนี้ครับ แปลกครับ มันอยู่ในดุล พินิจของผู้ว่า ๆ หรือผู้มีหน้าที่ออกชั้นหนึ่งว่าให้พิจารณายกเว้นไม่เกิน ๓ ไร่ครึ่ง อย่างนั้น เป็นต้นครับ มันเป็นเรื่องซึ่งน่าคิดนะครับ เรื่องอย่างนี้ สิ่งต่าง ๆ ซึ่งถ้าหากได้อนุมัติ พระราชกำหนดนี้ประกาศบังคับใช้เป็นกฎหมายไปแล้วนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านผู้ว่าฯ กิติ สภาตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศก็ดี สุขาภิบาล สภาเทศบาล ก็ดี แม้กรุงเทพมหานครเองก็ดี จะมีการวิพากษ์วิจารณ์เดชมัธยัสถ์ไป ในทางที่เสื่อมเสีย โดยเฉพา ฆพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั่นเองจะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ใน

ทางลบ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอีกก็เช่นเดียวกัน กระผมเองไม่  
 อยากรจะเห็นว่าท่านนั้นมีความคิดที่อ่อนแอ กระผมคิดว่าถ้าหากควไว้อย่างเดิมนั้นก็คงจะไม่  
 เสียหายอะไร และพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมาสาระสำคัญก็ไม่เห็นมีอะไร มีอย่างเดียว  
 ว่ารัฐบาลนั้นจะนำภาษีบำรุงท้องที่ทั่วประเทศมาไว้ที่ส่วนกลาง ก็มีแค่นั้นกระผมเองใน  
 นามพรรคประชากรราษฎร์ขอทราบเรียนท่านประธานว่า กระผมรักการกระจายอำนาจ กระผม  
 รักการปกครองที่เรียกว่า ประชาธิปไตย อยากรกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นให้คนท้องถิ่น  
 เขานำเงินภาษีของเขาเข้าไปพัฒนาบ้านเมืองของเขา กระผมไม่อยากจะให้รัฐบาลกลาง  
 อนุมัติเงินเหล่านั้น ไปยังท้องถิ่น มันเป็นเรื่องที่ว้าวุ่นอำนาจ ดังนั้นการลุกขึ้นมาอภิปราย  
 ในวันนี้ก็เพื่อที่จะชี้ให้ท่าน ประธานได้เห็นว่าการกระทำของรัฐบาลนั้นยังคงยืนอยู่ ในหลัก  
 การเดิมนั้นในหลักการของพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๘  
 กระผมขอกราบขอพระคุณครับ

นายประยูร สุรนิงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธาน  
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนิงค์ จากอุดรธานี พรรค  
 ชาติประชาธิปไตย กระผมได้เคยกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้แล้วว่าการออกพระราชกำหนด  
 ของรัฐบาลชุดนี้นั้น ได้ขัดต่อรัฐธรรมนูญเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้น กระผมจะขอ  
 อนุญาตท่านประธานอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ให้ท่านประธานได้ฟังว่าเขาขัดอย่างไร  
 “ในกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความปลอดภัยของประเทศ หรือ  
 ความปลอดภัยสาธารณะ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัย  
 พิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราช  
 บัญญัติก็ได้” เพราะฉะนั้น ท่านประธานที่เคารพ พระราชกำหนดเกี่ยวกับการเก็บเงิน  
 ภาษีบำรุงท้องที่นั้นไม่ได้เข้าข่ายอะไรในข้อความของมาตรา ๑๕๗ นี้เลย พูดสั้น ๆ ว่า  
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ เมื่อเข้านี้มีพระราชกำหนดฉบับหนึ่งได้  
 ผ่านสภานี้ไปตั้งคะแนนเสียง ๒๐๗ ต่อ ๔๔ พระราชกำหนดฉบับนั้นก็ตั้งออกไปตาม  
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ซึ่งมีบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๐๔ บัญญัติไว้ว่า ในกรณีที่เป็น  
 การประชุมร่วมของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานั้น ให้ถือว่าการประชุมร่วมของสภา

ผู้แทนราษฎรนั้นให้ถือว่าเป็นการประชุมรัฐสภา ข้อความมีอย่างนี้ ถ้าสภาผู้แทนราษฎร ไม่นอมนิติ หรือสภาผู้แทนราษฎรนอกมนิติแต่วุฒิสภาไม่นอมนิติ และสภาผู้แทนราษฎรยืนยัน ด้วยคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ให้พระราชกฤษฎีกานั้น ตกไป สมาชิกทั้งหมดของรัฐสภานี้ ผู้แทนราษฎรนั้นมีอยู่ ๓๐๐ กับ ๑ คน วุฒิสภามี ๒๒๕ คน รวมเป็น ๕๒๖ คน เมื่อเอา ๒ ทหารแล้วจะได้ ๒๖๓ เกินกว่ากึ่งหนึ่งนั่นก็คือ ตั้งแต่ ๒๖๕ ขึ้นไป เมื่อเข้าตัวเลขออกมา ๒๐๗ เท่านั้น เพราะฉะนั้นพระราชกฤษฎีกา เมื่อเข้าจึงตกไป และที่เสนอมานี้ใหม่ในตอนบ่ายนี้ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๗ นั้น กระทบจะกราบเรียนถามรัฐบาล กระทบเชื่อว่าไม่ใช่ นายกรัฐมนตรี เชื่อว่าไม่ใช่ รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่อยากจะเรียนถามทางท่านประธานว่านักกฎหมายของรัฐบาล ชุดนี้เป็นใคร ถึงได้ออกมาขัดกับรัฐธรรมนูญอย่างนี้ กระทบขอกราบเรียนว่าอย่างนี้ เนื่องจากภาวะการเมืองขณะนี้มีการปรับปรุงคณะรัฐมนตรีใหม่ๆ อยากจะขออนุญาตกล่าวเข้า คำอภิปรายของท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย คือในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ นี้ เมื่อรัฐมนตรีนายใดคนหนึ่งได้ประกาศลาออก ได้ลาออกแล้วตามมาตรา ๑๕๕ คือ รอง นายกรัฐมนตรี ธนิต คอมันตร์ ซึ่งหนังสือพิมพ์ก็ตี บันทึกเสียงกิติจากนักข่าว ท่าน พันเอก ธนิต คอมันตร์ นั้น ได้ให้สัมภาษณ์ว่าได้โทรศัพท์ลาออกแล้วในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ นี้ไม่ได้ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้บงชี้แต่ประการใดทั้งสิ้น ถ้านายกรัฐมนตรีจะตั้งขึ้นใหม่จะต้องกราบบังคมทูลให้พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย เพราะ ฉะนั้นการสิ้นสุดของการเปิดรองนายกรัฐมนตรีของ พันเอก ธนิต คอมันตร์ ได้สิ้นสุด ลงตั้งแต่วันที่ โทรศัพท์ลาออกจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีแล้วรัฐบาลชุดนี้ได้พูดอยู่ เสมอว่าจะปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ประกาศไว้ในหน้าแรกในวันที่ขึ้นมาแถลง นโยบายเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๒๓ กระทบไม่ทราบว่าการลาออกนี้ต้องการมาหลอกลอก สภาแห่งนี้ว่าจะปฏิบัติตามกฎหมาย หรือต้องการหลอกล่อประชาชน แล้วตัวเองไม่ได้ปฏิบัติ เช่นนั้น ประเด็นนี้ไม่ได้มีคนที่จะไปอย่างที่ท่านจะหลอกได้ ถ้าจะเอารัฐบาลหรือนายก รัฐมนตรีที่มี ไอ.คิว. (I.Q.) ตัวอย่างนี้อ่านกฎหมายไม่รู้เรื่อง กระทบอย่างต่างประเทศ เขา อายคนอื่นเขา ถ้ากระทบเป็นนายกรัฐมนตรีกระทบจะลาออก กระทบไม่ทนให้คนทั่วไป ประเทศเขาวัวปากษ์วิจารณ์หรือกว่าตัวเองนี้ไม่รู้จะไรเลย วันหนึ่งมีการประกาศลดค่าเงิน

บาทออกทาง ที.วี. สัมภาษณ์ออกมา เขาถามว่า ลดค่าเงินบาททำไม มีนายกฯ ของประเทศไทยคนหนึ่ง ซึ่งประวัติศาสตร์ได้จารึกลงไปแล้วว่า ผมไม่รู้เรื่อง รับผิดชอบประเทศไทย รับผิดชอบคนตั้ง ๕๐ ล้านคนได้อย่างไร เราจะยกมือสนับสนุนบุคคลเช่นนี้ได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนเพียงสั้น ๆ เท่านั้นว่ารัฐบาลนี้ได้ทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม กระผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ ขอพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เรื่องรัฐธรรมนูญนี้ผมขอกราบเรียนอยู่อย่างหนึ่งนะครับว่าการพิจารณาตามมาตรา ๑๕๗ ว่าถูกเงินหรือไม่ในอนาคตจะเป็นปัญหา แต่ว่าสิ่งเรื่องคะแนนเกินครึ่งไม่เป็นปัญหา เพราะว่าบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๒๐๓ (๔) นั้น กำหนดอยู่แล้วว่าถ้าเอาเข้าแต่ละสภาแล้วแต่ละสภาไม่เห็นด้วย ถึงจะเป็นไปตามนั้น แต่ว่าในบทเฉพาะกาลนั้นบอกว่าจะมาตรา ๑๕๗ นั้นสภาผู้แทนราษฎรหมายความว่าถึงรัฐสภา เพราะฉะนั้นคะแนนส่วนมากในการประชุมใช้ได้แล้วครับ ต่อไปเชิญครับ

นายวุฒินันท์ หลอดทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : สวัสดีครับ ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวุฒินันท์ หลอดทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระผมเห็นการแก้ไขพระราชกำหนดภาษีบำรุงท้องที่ พุทธศักราช ๒๕๐๘ แล้ว กระผมเห็นแล้วกระผมในนามพรรคสยามประชาธิปไตย จะทำให้บ้านเมืองของกระผมเดือดร้อนอีกเช่นเคย เพราะว่าเป็นส่วนหนึ่งซึ่งทำให้ราชการส่วนต่าง ๆ คิดคอร์รัปชันจะเห็นได้ชัดว่าการประเมินที่ดินต่าง ๆ กรมรั่วละ ๓๐,๐๐๐ บาท จะต้องเสียประมาณ ๗๐ บาทนี้ กระผมเข้าใจว่าทางราชการหรือผู้เกี่ยวข้องของรัฐบาลคงจะได้เกิดการกินการโกงหรือคอร์รัปชันเป็นส่วนใหญ่อีกเช่นเคย ในกรณีที่ผ่านมาแล้วซึ่งกระผมมีหลักฐานอยู่ในมือประมาณ ๒๐ กว่าแผ่นว่า ทางอำเภอได้โกงกินหรือได้เกิดคอร์รัปชันอยู่ในขณะนี้ เดียวกระผมจะยื่นให้ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าแม้แต่การประเมินหรือการประมูลหรือการขุดดินหรือการลอกถนนใด ๆ ก็ตาม อำเภอเวลานี้ส่วนปลัดอำเภอหรืออำเภอนั้นได้มีการเกิดร้ายเกิดขึ้นได้ทันคนเลยก็ถือว่าปีหนึ่ง ๆ จะแย่งกัน

กินขนาดไหนตามหลักฐานที่กระผมถืออยู่ในมือในขณะนี้ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปสู่ประชาชนหรือผ่านไปใต้ การประเมินที่ดินในอัตราไร่ละประเมินการเงิน ๓๐,๐๐๐ บาทต่อ ๗๐ ไร่เท่านั้น กระผมเข้าใจว่าก็คงจะกินกันลึกเข้าไปอีก แล้วส่วนสำคัญก็คือว่าขณะนี้กระผมเห็นด้วยที่จะเก็บภาษีส่วนนี้มาบำรุงรัฐหรือจะมาบำรุงรัฐบาลด้วยท่านอ้างเหตุผลตอนสุดท้ายว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้มีความจำเป็นอย่างไรส่วนตัวเพื่อแก้ไขภาวการณ์ฉุกเฉินมีความจำเป็นต่อความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศชาติ กระผมเห็นด้วยครับ แต่ท่านอาจจะทำไม่ถูกต้อง กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตถึงรัฐบาลสักนิดว่า กรณีราชการหรือคนของรัฐบาลที่มีที่ดินเช่า ท่านควรต้องเก็บให้หนัก ๆ เวลานั้นข้าราชการที่เช่าที่ดินราชพัสดุต่าง ๆ แต่ละอำเภอแต่ละท้องที่แต่ละจังหวัดมีที่ดินให้เอกชนเช่ากันเยอะเยะ ท่านควรจะต้องรีบให้หนักเข้าไป กระผมเห็นด้วย แต่ท่านจะมาประกาศแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ฉบับนี้ ไปถึงประชาชนนั้นกระผมไม่เห็นด้วย กระผมในนามพรรคสยามประชาธิปไตยซึ่งมีประมาณ ๒๐ กว่าเสียง วันนั้นและกฎหมายฉบับนี้กระผมจะให้ผ่านไปไม่ได้ครับผม ขอบพระคุณครับ

นายพลศักดิ์ สุดสนธิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุดสนธิ ส.ส. จังหวัดหนองคาย ที่กระผมได้ยิน ๆ พจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงหลักการและเหตุผลให้กระผมได้ฟังนั้น กระผมมีความซึ้งใจและสงสัยเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ที่ท่านได้นำเข้ามาสู่รัฐสภาในวันนี้ ท่านก็ได้ประกาศใช้ไปแล้ว แต่จะให้สภานี้รับหรือไม่รับท่านนั้น แต่กระผมในฐานะที่กระผมเคยเป็นกำนันจัดเก็บภาษี เคยประเมินภาษีบำรุงท้องที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ๔ ปีประเมินครั้งหนึ่ง การประเมินภาษีนี้นั้นรัฐบาลขยายอำนาจไปสู่ท้องที่อื่นให้เป็นประชาธิปไตยให้เขาได้มีอำนาจจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ของเขา เท่าที่พระราชบัญญัติหรือว่ากฎหมายนี้ที่กำหนดให้ แต่เหตุใดรัฐบาลจึงจะหวนกลับมาเอาภาษีบำรุงท้องที่เข้ามาในท้องพระคลัง กระผมไม่เห็นด้วย ในหลักการและเหตุผล การประเมินภาษีบำรุงท้องที่ในราคาเป็นกลางมีอยู่ ๓ สัด ๓ ส่วนด้วยกัน ที่ดินในย่านชุมชนมีราคาเท่าไร ที่ดินในเขตเทศบาล สุขาภิบาล เขาขาย

## สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๑๕

กันราคาเท่าไร นอกเขตเทศบาล สุขาภิบาลเขาชายกันเท่าไร เอา ๓ อย่างนี้มาผนวกกันเข้า แล้วก็มาประเมินภาษีบำรุงท้องที่ในราคาปานกลาง แต่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ปี ๒๕๐๘ นั้น นับว่าเป็นธรรมแล้ว เพราะการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ สภาตำบลเขาจะกำหนดโครงการ ใช้ภาษีบำรุงท้องที่ของเขา เขาจะได้เงินภาษีซึ่งเสียจากที่ไร่นาของเกษตรกรหรือของประชาชนในท้องที่นั้นกลับไปพัฒนาท้องถื่นของเขา แต่เหตุใดรัฐบาลนี้จึงเอาเงินภาษีบำรุงท้องที่เข้ามาในท้องพระคลัง สงสารเหลือเกินครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เคยเป็นข้าราชการ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ได้เป็นรัฐมนตรีอยู่ ณ ที่นี้ แต่เหตุใดไม่เคารพประชาธิปไตยที่เราว่าจะขยายอำนาจไปสู่ท้องถื่น ให้ท้องถื่นได้ร่วมรับผิดชอบการบริหารราชการแผ่นดิน ที่นี้เมื่อจัดเก็บภาษีออกมาในรูปนี้ ท่านคำนึงหรือไม่ว่าภาวะการณ์ปัจจุบันนี้ เกษตรกรทั้งชาติ ในประเทศไทยนี้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ทุกข์ยากกันขนาดไหน ไทจะเป็นหนี้สิน ธ.ก.ส. ไทจะเป็นหนี้สินสหกรณ์ ไทจะขายผลผลิตของตนไม่ได้ รัฐบาลก็เมินเฉยไม่ได้สนใจดูแลเหลือแล้วแลความทุกข์ยากของประชาชนแต่อย่างใด เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลผู้บริหารราชการแผ่นดินคิดแต่ได้อย่างเดียว ไม่คิดถึงความเดือดร้อนของประชาชนผู้ที่ย่อมเสียภาษีกัน ท่านประธานที่เคารพ เมื่อได้เห็นพระราชกำหนดนี้มาน้ำตากระผมคลอ กระทบไม่อยากจะเห็นเลยที่รัฐบาลจะมาเร่งรัดจัดเก็บภาษีในภาวะการณ์ปัจจุบันอย่างนี้ เมื่อภาวะการณ์ปัจจุบันอย่างนี้ท่านก็รู้อยู่แล้วว่าเศรษฐกิจของชาตินั้นทรุดโทรมลงขนาดไหน ภาวะเศรษฐกิจถดถอยขึ้นขนาดไหน ท่านยังจะมาจัดเก็บภาษีอากรจากประชาชนผู้ยากจนอยู่อีกหรือ ท่านประธานที่เคารพ กระผมพูดดังฟังชัด อย่างนี้เขาเรียกว่าช่างโง่งมงายเสียจริงๆ โดยหลักการและเหตุผลแล้ว กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในพระราชกำหนดนี้ ที่ไม่เห็นด้วยก็เพราะว่าท่านยังไม่บรรยายได้ของเกษตรกรให้มียาได้ขึ้น ท่านยังไม่ส่งเสริมเกษตรกรและเพิ่มผลผลิตของเกษตรกรให้ได้ขึ้น ท่านยังขาดอยู่หลายประการ ท่านยังขาดตลาดให้กับเกษตรกรจำหน่ายผลผลิตของตนไม่ได้ แล้วท่านจะไปจัดเก็บภาษีอะไรเขาครับ ไม่กี่วันมานี้เขาก็สวด แล้วก็ถ้าท่านไม่หนวก ท่านไม่บอด อยู่ๆ ไปยาเขาขายได้แค่นี้ก็โลละ ไม่กี่สตางค์ ยังมาประกาศขึ้นราคาขายสุบอีก แลมน้ำมันเผาหัวแล้วยังไม่คิด พอประกาศออกไปว่าอย่างไร การขึ้นราคาน้ำมันก็ดี ขึ้นน้ำมันเฉพาะส่วนที่

จำเป็นแล้วก็ตามที่ร้ายววย จริงครับ ตามประกาศของท่าน แต่ท่านไม่ได้ไปสัมผัสกับประชาชนในท้องถิ่นชนบทที่กั้นดารเขาใช้รถใช้ถนนนั้น เขาใช้อะไร น้ำมันซูปเปอร์กันทั้งนั้น เจ้าของรถยนต์ก็มาเก็บค่าโดยสารขึ้น แทนที่จะนำผลผลิตของเกษตรกร ผักหญ้าไปขายในท้องตลาดได้สัก ๑๐ บาท ๒๐ บาท เสียค่ารถไปหมด อย่างนี้หรือครับรัฐบาลผู้บริหารราชการแผ่นดินที่มีความห่วงใยความเป็นอยู่ของประชาชน กระทบไม่เห็นด้วย ถ้าจริงใจแล้ว สิ่งใดที่เป็นสาธารณูปโภค สาธารณูปการเห็นว่าควรจะลดหย่อนผ่อนปรนให้กับประชาชน สิ่งนั้นท่านควรจะทำแล้วครับ เพื่อชาติไทยจะอยู่รอดปลอดภัย คำสองคำท่านก็ว่าสามัคคีกัน คำสองคำท่านก็ว่าอยู่รอดปลอดภัย เมื่อปากท้องยังหิวความทุกข์ยากมันยังครอบงำ แล้วกระหน่ำซ้ำด้วยตะพด คือจัดเก็บภาษีขึ้นมา แล้วจะอยู่กันได้อย่างไร กระทบขอทราบเรียน ท่านประธาน รัฐสภาผ่าน ไปยังคณะรัฐบาล ได้กรุณานำร่างพระราชกำหนดนี้ ไปศึกษาปัญหาใหม่เถอะครับ กระทบไม่สามารถที่จะรับได้แล้ว เพราะกระทบจะถูกรายกวาสวดว่าผู้แทนราษฎรไปนอนหลับทับสิทธิ์อยู่อะไร ทำไม่ไม่ชี้แจงให้รัฐบาลได้ เข้าใจถึงหลักการและเหตุผล ท่านประธานที่เคารพ พระราชกำหนดนี้กระทบรับไม่ได้เป็นเด็ดขาด ท่านจะตำจะมาจะแกงกระทบก็ช่าง กระทบจะอยู่ข้างประชาชน กระทบกลัวประชาชนจะตายโง่ตายท่า กระทบขอขอบคุณครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านรัฐมนตรี ท่านสมาชิกแห่งรัฐสภาผู้มิเกียรติทั้งหลาย กระทบ พานิช สัมภวคุปต์ ส.ส. เพชรบุรี พรรคชาติประชาธิปไตย กระทบจำเป็นต้องลุกขึ้นมาคัดค้านพระราชกำหนดฉบับนี้ด้วยความไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง กระทบมีเหตุผลที่จะชี้ให้รัฐบาลได้ทราบว่า เหตุผลที่ไม่พอใจนั้นเป็นประการใด ประการแรกก็คือว่าแสดงว่ารัฐบาลนี้ได้ใช้อำนาจอันฟุ่มเฟือย จริงอยู่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ให้อำนาจแก่ท่านไว้ในกาที่จะออกเป็นพระราชกำหนดซึ่งหมายถึงว่าออกไปได้ตามอำเภอใจโดยไม่ต้องผ่านมติของสภานี้ หมายถึงว่ามีได้ผ่านความรู้เห็นชอบของประชาชนซึ่งเราเป็นตัวแทนอยู่ แต่ว่าท่านไปใช้อำนาจนี้ที่เป็นการฟุ่มเฟือยฟุ้งเฟ้อก็คือว่าท่านไปพิจารณาตรา ๑๕๗ ที่มีท่านสมาชิกผู้มิเกียรติแห่งพรรคชาติประชาธิปไตยท่านได้อ่านให้ฟังแล้ว กระทบก็จะขอชี้ให้ท่านเห็นว่า

จุดที่ท่านจะนำพระราชกำหนดฉบับนี้ออกได้นั้นมีเพียงเป็นข้อว่าความจำเป็นอันรีบด่วน เพื่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ กระทบยกาของอาารัฐบาลว่า ความจำเป็นรีบด่วนนี้ในการออกภาษ่ย่างไรทั้งที่ขึ้นเป็นความจำเป็นรีบด่วนหรือ และเป็นความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศหรือ ก็เป็นที่รู้กันทั่วไปตั้งที่ท่านผู้แทนผู้มึ่กยวดี ได้อภิปรายมาแล้ว ภาษ่ย่างไรทั้งที่ขึ้นคือภาษ่ย่างไร ในจังหวัดต่าง ๆ นั้นเอง มันไม่เกี่ยวกับความจำเป็นรีบด่วน มันไม่เกี่ยวกับมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศใช่ไหมครับ แล้วทำไมท่านได้ออกกฎหมายฉบับนี้มาโดยใช้ความจำเป็นรีบด่วน อีกประการหนึ่งขอให้ท่านทั้งหลายได้โปรดสังเกตว่า พระราชกำหนดฉบับนี้ออกให้ไว้เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๔ เมื่อประมาณ ๒ เดือนมานเองตามธรรมเนียมกฎหมายที่จะออกบังคับใช้แก่ประชาชนนั้น หากว่าเพื่อความยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมแก่สังคมก็ควรจะได้ผ่านความรู้เห็นชอบของสภา แต่ที่ท่านก็ทำไปโดยไม่ได้อ่าน แล้วก็ออกเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคมนี้ครับ ตอนนั้นท่านก็ทราบแล้วว่าสภานี้จะมีการประชุมวิสามัญในเดือนนี้ ทำไมท่านคอยไม่ได้หรือให้มีการประชุมวิสามัญเสียก่อนแล้วท่านก็ออกกฎหมายฉบับนี้มันก็หมดปัญหา เป็นความจำเป็นรีบด่วนอะไรกันหนาหรือถึงจะต้องออก ท่านกำหนดมาด้วยกรณีฉุกเฉิน เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นการกระทำอย่างนั้นแล้วมันก็หมดความนับถือกัน อันนี้เป็นการกระทำของรัฐบาลเปรม ๒ รัฐมนตรีเปรม ๓ ไม่ต้องเกี่ยว เปรม ๒ ทำไม่ถูก แต่ว่าเปรม ๓ มันยังอยู่ที่นี้ ก็ถูกดำเนินคดีเตียนไปด้วยเพราะเป็นรัฐมนตรีของเดียวกัน ท่านเห็นไหมครับว่ามันไม่มีความจำเป็นอันรีบด่วนเลยที่ท่านจะต้องมาใช้อำนาจตามที่รัฐธรรมนูญให้ไว้ แสดงว่าท่านใช้อำนาจไม่ถูกใช้อำนาจอย่างฟุ่มเฟือยฟุ้งเฟ้อ กระทบจึงไม่เห็นชอบด้วย จึงอยู่ควับ พระราชกำหนดนั้นออกมาเขามีแต่จะต้องรับลูกเดียวถ้าไม่รับแล้วรัฐบาลแพ้ มันก็เกิดเหตุวิกฤติการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นซึ่งเรารู้ ๆ กันอยู่ มันจะเป็นวิกฤติการณ์ซึ่งนำความไม่สงบเรียบร้อยมาสู่บ้านเมืองและเกิดผิดด้วยประการทั้งปวง การกระทำอันที่ผิด ๆ อะไรจะเกิดขึ้นก็ได้ เพราะฉะนั้น กระทบก็ขอต่อท่านท่านไว้ในการกระทำอันนี้ว่า ที่หลังอย่าทำ ๆ การที่จะใช้อำนาจตามที่รัฐธรรมนูญให้ไว้มันก็ขอให้ใช้วินิจฉัยพิจารณาให้ล่องเท้า ให้ชอบด้วยเหตุด้วยผล หวังว่าท่านคงจะไม่กระทำอีก อีกประการหนึ่งที่กระทบจะขอชี้ให้ท่านเห็นก็คือว่า รัฐบาลเปรม ๑

เคยทำพลาดมาแล้ว ในเรื่องเกี่ยวกับทีมเศรษฐกิจ ได้ออกกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมแก่สังคม ออกมาหลายอย่างหลายประการ กระทบจะยกมาชี้ให้ท่านเห็นเพียง ๒ อย่าง ๓ อย่าง อย่างเช่นว่าออกกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องภาษีนิติบุคคลออกกฎหมายมาเรื่องเกี่ยวกับภาษีนิติบุคคล ธรรมดา ภาษีเงินได้ ผู้คนเขาร้องกันสั้นไปทั่วประเทศว่าเป็นภาษีที่มีนอกมานี้ ไม่เป็นธรรม มันแพงเหลือเกิน เพราะฉะนั้นแทนที่ท่านจะเก็บภาษี ได้คนก็เดือนหนึ่งกันหมด ไปสมคบ ให้เจ้าหน้าที่การเก็บสรรพากรให้เงินให้ทองกันก็มบบบทำให้กันโดยไม่ต้องเสียภาษีหรือเสีย ภาษีแต่น้อยไม่เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วการเก็บภาษียังไม่ได้ผล ต่อมารัฐบาลเปรมา ๒ โดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผู้นี้พอเข้ามาถึงท่านเป็นพ่อค้า มาก่อนท่านรู้ว่าความไม่เป็นธรรมในสังคมในเรื่องเก็บภาษีนั้นมีอะไรบ้าง มีหลายอย่างหลาย ประการแต่ท่านก็หยิบยกในเรื่องเก็บภาษีเงินได้เกี่ยวกับนิติบุคคลนั้นจาก ๔๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าทีมเศรษฐกิจในตอนนั้นของพรรคกิจสังคม ได้ขึ้นเอาไว้จาก ๓๕ เปอร์เซ็นต์เป็น ๔๕ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นการขึ้นที่สูงแล้วก็ไม่เป็นธรรมและคน เขาก็หัวเราะกันทั้งเมืองว่า เอ๊ะ ขึ้นภาษีทั้งทีทำไมขึ้นมากมายอย่างนี้ ถ้าฝีมือในการเก็บ เศรษฐกิจนั้น หากว่าจะขึ้นภาษีอย่างนี้แล้ว เด็กวัดก็มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ- คลังได้ ด้วยเหตุผลที่ท่านรู้ซึ่งในวงจรของธุรกิจการค้านี้ ท่านรัฐมนตรีท่านนี้เข้ามาถึง ท่านก็แก้จาก ๔๕ ให้เหลือ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ กระทบก็ถามท่านว่าทำไมไม่แก้ไขเหลือเท่า เดิมละ จะแก้ทั้งที คนเขาจะได้ยอมเสียภาษี ท่านก็บอกว่าถ้าหากว่าแก้ไขเป็นตามเดิมเดี๋ยวกี้ทีมเศรษฐกิจเก่าเขาจะมาด่าเอา อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นตัวอย่างที่ดีว่าการ ขึ้นภาษีโดยไม่ผ่านสภานั้นมันมีแต่ทางลบทางเดียวครับ เป็นตัวอย่างในการขึ้นภาษีมาวาง ท้องที่นี้ อย่างเช่นว่ากระทบก็ขiongใจว่าตามขั้นที่ ๓๔ ของมาตรา ๙ ที่ท่านบอกว่า ราคา ปานกลางของที่ดิน ๓๐,๐๐๐ บาทแรกเสียภาษี ๗๐ บาท แล้วก็ราคาปานกลางของที่ดินส่วน ที่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาทให้เสียทุก ๆ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อ ๒๕ บาท กระทบก็ยังคงใจว่าจะแพง เกินไป เพราะเหตุว่าในท้องที่ส่วนใหญ่ของประเทศนั้นชาวไร่ชาวนาก็ล้วนแต่ยากจน เสียภาษีอยู่ว่าแต่ ๒๕ บาท ๗๐ บาทต่อ ๑ ไร่นี้เลยครบ ๕ บาท ๑๐ บาท เขาก็ยังบน แล้วบอกว่าไม่มีเงินจะเสีย ไม่ใช่อย่างเรานี้ครับ อย่างเราเงิน ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ไม่มี

ความหมาย แต่ของเขาแม้ว่า ๕ บาท ๑๐ บาทก็มีความหมาย ท่านเป็นรัฐมนตรีอยู่ที่ท่านรัฐ  
ซึ่งถึงขั้นนี้หรือเปล่า ปากท่านก็บอกว่าท่านต้องการแก้ไขความยากจนของคนยากจน  
แต่ว่าการกระทำของท่านเป็นเช่นนั้นใหม่ ขอให้ท่านได้สำรวจในสิ่งเหล่านี้ รวมความแล้ว  
ที่กระผมขอพูดมาเพียง ๒ ข้อเท่านั้นครับ ขอให้ท่านได้สำรวจไว้ว่าอย่าได้ใช้อำนาจฟุ้งเฟ้อ  
ในการออกพระราชกำหนดและการทำอะไรทุกสิ่งทุกอย่างนั้นจะต้องทำด้วยใจจริง แล้วมอง  
เห็นความยากจนของราษฎร เราจะได้พากันเมืองของเราให้อยู่รอดปลอดภัย

ประธานรัฐสภา : ขอประทานโทษ ท่านรัฐมนตรีจะขอชี้แจงหน่อยครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน  
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เท่าที่กระผมได้ฟังท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายแล้ว  
รู้สึกว่าจะมีความเข้าใจสับสนกันที่ใดที่หนึ่งสักแห่งหนึ่ง ที่เกิดมีความเข้าใจว่าพระราช  
กำหนดฉบับนี้จะเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในวาระเก็บภาษีบำรุงท้องที่ โดยแต่เดิมนั้นเคย  
เก็บแล้วเป็นของท้องถิ่นใดก็ให้ตกเป็นของท้องดินนั้น เช่นอยู่ในเขตเทศบาลใดก็เป็น  
เทศบาลนั้น อยู่ในเขตสุขาภิบาลใดก็เป็นของสุขาภิบาลนั้น ถ้านอกเขตเทศบาล นอกเขต  
สุขาภิบาลก็เป็นขององค์การบริหารราชการส่วนจังหวัด เราเกิดความเข้าใจกันว่าพระราช  
กำหนดฉบับนี้จะเป็นการแก้ไขโครงสร้างเช่นว่านั้นเพื่อที่จะเก็บเข้ารัฐ กระผมขอ  
ประทานกราบเรียนว่า นั้นเป็นความเข้าใจสับสนนะครับ บทบัญญัติที่กำหนดว่า เงิน  
ภาษีบำรุงท้องที่จะต้องตกเป็นของท้องดิน ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติ  
ภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และมาตรา ๑๐ ทวิ นั้นยังคงอยู่ครบถ้วน ที่บัญญัติว่า เงิน  
ที่เก็บได้นั้นจะเก็บในท้องที่ใดก็เป็นของท้องดินนั้น ๆ ที่อยู่ในความดูแล ส่วนในประเด็น  
ที่สงสัยกันว่ากรณีที่กำหนดเอาไว้ในมาตรา ๒๒ ให้มีการกำหนดได้ว่าจะลดหย่อนลงมาเท่าไร  
นั้นจะก่อให้เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวงเกิดการใช้ดุลพินิจในทางที่ผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ  
นั้นกระผมขอประทานกราบเรียนว่า เรายอมรับกันว่าท้องดินนั้นเป็นองค์การที่เราพยายาม  
จะเสริมสร้างเพื่อให้เกิดความเป็นประชาธิปไตย พยายามที่จะกระจายอำนาจลงไปสู่ท้องดิน  
ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่เดิมในเรื่องการลดหย่อนนั้นรัฐบาลได้กำหนดเป็นที่ตายตัว  
ว่าจะลดหย่อนเท่าไรในทุกท้องที่เหมือนกันหมด แต่ในพระราชกำหนดฉบับนี้ได้เปลี่ยน

โครงสร้างใหม่ โดยรัฐบาลกำหนดส่วนสูงไว้ว่าจะลดหย่อนเท่าไร ส่วนการลดหย่อนจริง ๆ จะเป็นเท่าไรให้ท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้กำหนดเอาเอง เช่นในเขตเทศบาลเวรกำหนดเอาไว้ว่าจะไม่เกิน ๒๐๐ วาหรือไม่เกิน ๑ ไร่ ส่วนจะลดหย่อนกันเท่าไรจริง ๆ ก็ให้เทศบาลเป็นคนไปกำหนด หรือให้องค์การบริหารราชการส่วนจังหวัดเป็นผู้ไปกำหนดหรืออย่างในกรณีของ กทม. ก็ให้สภา กทม. เป็นผู้ไปกำหนดเอาเอง ซึ่งมีลักษณะในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นที่แท้จริง สำหรับขั้นต่ำที่กำหนดเอาไว้ในการลดหย่อนนั้นจะต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดก็เพื่อว่าเป็นหลักประกันว่าท้องถิ่นต่าง ๆ นั้นจะไม่ไปลดหย่อนจนกระทั่งก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎรในท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งก็เป็นหลักประกันเบื้องต้นว่าท้องถิ่น จะต้องไม่ไปทำอย่างนั้น ช่วงระหว่างขั้นต่ำกับขั้น สูงนั้น จะกำหนดเท่าไรก็ท้องถิ่นเป็นผู้ไปกำหนดเอาเอง กระผมขอประทานกราบเรียนว่าความเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องที่ว่าชาวนาข้าวไร่จะเดือดร้อนจากอัตราภาษีนั้น กระผมคิดว่าไม่น่าจะต้องเป็นห่วงเพราะเหตุที่ว่าในพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่นั้นได้มีข้อยกเว้นเอาไว้แล้วว่าในกรณีของชาวนาข้าวไร่ที่ประกอบการกสิกรรมด้วยตัวเองนั้นยังคงเสียอัตราไร่ละไม่เกิน ๕ บาท ไม่ว่าที่ดินนั้นจะมีราคาสูงเท่าไรก็ยังคงเสียไม่เกิน ๕ บาทเท่าเดิม โดยที่พระราชกำหนดฉบับนี้มีได้ไปแต่จะต้องอย่างไรเลย ส่วนการประเมินราคาที่ดินนั้นตามกฎหมายปัจจุบันนี้ได้ให้อำนาจของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นบวกกับผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอยู่ใน ท้องดินนั้น ๆ ตัดกันขึ้นมาเป็นรูปคณะกรรมการเป็นผู้ประเมินราคา ในส่วนพระราชกำหนดนี้ก็มิได้กระทบกระเทือนถึง การประเมินราคาที่ทำมาแล้วก็ยังคงกระทำไปตามพระราชบัญญัติปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะไม่มีพระราชกำหนดฉบับนี้ การประเมินราคาก็ยังคงเป็นอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน กล่าวคือว่าในจังหวัดนั้นก็จะมีปลัดจังหวัดเป็นประธาน มีนายกเทศมนตรี มีนายอำเภอท้องที่มีพนักงานที่ดินจังหวัด และก็มีผู้ทรงคุณวุฒิ ๒ คน สำหรับในกรุงเทพมหานครนั้นในแต่ละเขต ๒๔ เขตก็มีคณะกรรมการ ๒๔ คณะ โดยประกอบด้วยบุคคลซึ่งตั้งที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว แต่ละคณะมีอิสระในการที่จะไปกำหนดว่าราคาที่ดินปานกลางของแต่ละเขตควรจะเป็นเท่าไร เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดแล้วจะไม่มีใครสามารถแก้ไขเปลี่ยน

แปลงได้เลยแต่จะมีการอุทธรณ์ กันขึ้นมาภายในระยะเวลาที่กำหนด การประเมินราคาเหล่านี้อาจจะสูงไปบ้างต่ำไปบ้าง เท่าที่ท่านผู้แทนกรุงเทพมหานครได้ชี้แจงว่า มันมีหลายแห่งที่สูงไป เรื่องนี้ทางกระทรวงการคลังกับกระทรวงมหาดไทยเองก็ได้ปรึกษาหารือกันอยู่ว่าจะต้องรับไปแก้ไขปรับปรุงว่าทำอย่างไรการประเมินเวลานั้นจึงจะสามารถไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนจนเกินไปสำหรับราคาที่ดินที่กำหนดว่าถ้าเกิน ๓๐,๐๐๐ บาทแล้วจะเก็บหมั้นละ ๒๕ บาทนั้นกรมขอประทานกราบเรียนว่า ที่ดินส่วนใหญ่ที่มีราคาสูง ๆ นั้นส่วนใหญ่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ อย่างเช่น กรณีที่ดินที่ปลูกตึกแถวหรือทำศูนย์การค้าก็ดี หรือที่ดินที่เป็นเชิงในทางพาณิชย์ หรือให้เช่า ที่ดินเหล่านั้นจะเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินอยู่แล้วและได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ที่ดินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ที่จะเป็นที่ดินที่ทิ้งเอาไว้ว่างเปล่า หรือเป็นที่ดินที่อยู่อาศัยที่มีมากเกินกว่าที่ลดหย่อนให้ซึ่งก็มีอัตราในการเสียภาษีหรือจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่ของประชาชนทั่ว ๆ ไปในส่วนที่เกี่ยวกับขานานาชาอะไรจะไม่กระทบกระเทือนจากพระราชกำหนดฉบับนี้เลยเพราะส่วนลดหย่อนก็ยังคงเท่าเดิม และอัตราภาษีที่เก็บก็ยังคงเท่าเดิม สำหรับจำนวนที่ดินที่ลดหย่อนนั้นเพื่อมิให้เกิดการกระทบกระเทือนทางกระทรวงมหาดไทยเองก็ได้แนะแนวทางไปยังท้องที่ต่าง ๆ แล้วว่าในเบื้องต้นนี้ขอให้ลดหย่อนให้เต็มที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เสียก่อน อย่าเพิ่งไปลดหย่อนลงน้อยกว่านั้นเพื่อที่จะให้ประชาชนได้มีโอกาสได้ปรับตัวให้เข้ากับอัตราภาษีใหม่นี้ และต่อไปจึงจะค่อย ๆ ทำไป

ประธานรัฐสภา : คุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ

นายศิริ ท่งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : กรมขอเสนอให้นำจำนวนใหม่ เพราะไม่ครบองค์ประชุมครับ

ประธานรัฐสภา : คุณศิริเสนอญัตติให้นำหรือครับ

นายศิริ ทุ่งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ครับ ให้นำครบ เพราะว่าที่พิจารณาไม่ครบองค์ประชุม ถ้าไม่ครบองค์ประชุมก็เลื่อนไปครบ กฎหมายนี้ ครบ

ประธานรัฐสภา : มีใครรับรองบ้างครับ

นายศิริ ทุ่งทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : มีใครเห็นด้วยรับรองด้วยครับ รับรองเห็นด้วยยื่นขึ้นครับ เพราะเวลานี้ไม่ครบหรอกครับ

ประธานรัฐสภา : เจ้าหน้าที่ลงนับจำนวนสมาชิกอีกครั้งครับ

นายสมักร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากทราบเรียนว่า ท่านประธานรับข้อเสนอนี้ จะถือเป็นการหยิบเรื่องอื่นพิจารณาหรือเปล่าครับ การนับคะแนนนี้ครับ คือผมกลัวเดียวพระราชบัญญัตินี้จะตกไปนะครับ คือ ถ้าต่อท่านประธานสงสัยอย่างไร เราต้องดูทางออกให้ดีนะครับ อันนี้จะเสนอเป็นหยิบเรื่องอื่นพิจารณาหรือเปล่าครับ การขอให้นับคะแนนนี้ครับ การขอนับจำนวนสมาชิกใหม่นี้ ท่านประธานกรุณาดูนิดละอะครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ ที่คุณสมักรพูดอย่างนั้นก็ถูกครับ ไม่รับมติของคุณศิริ แต่ว่าผมขอให้เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกอยู่ครับ

นายสมักร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เดี่ยวขอให้นับจำนวนดูก่อนว่าครบหรือเปล่าครับ ครบ ครบ ๒๙๓ ครับ ขอเชิญคุณเปี่ยมรัฐอภิปรายต่อไปครับ

นายเปี่ยมรัฐ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมเห็นจะต้องขอขอบคุณ คุณศิริ ทุ่งทอง เป็นอย่างยิ่ง ที่ได้เชิญสมาชิกให้มาฟังกระผมอภิปรายในห้องประชุม กระผมมาจากจังหวัดศรีสะเกษซึ่งเป็นจังหวัดที่มีรายได้ของประชากรต่ำที่สุดในประเทศไทย จังหวัดศรีสะเกษนั้นมีพื้นที่ดินที่จะต้องเสียภาษีเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นผลกระทบอันนี้ย่อมเกิดกับราษฎรซึ่งเป็นคน

ยากจนของจังหวัดที่กระผมได้อาศัย กระผมจำเป็นต้องลุกขึ้นกราบเรียนถึงความเดือดร้อนเหล่านี้ แต่ก่อนอื่นก็เห็นจะต้องปรารภกับคณะรัฐบาลสักหน่อยว่า กระผมได้ฟังเหตุผลของ าพณา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีลุกขึ้นมาชี้แจงเหตุผลต่าง ๆ นานาแล้ว ก็มองไม่เห็นเลยว่าพระราชกำหนดฉบับนั้นนั้นได้มีความจำเป็นรีบด่วนฉุกเฉินประการใด ใน การที่จะต้องออกเป็นพระราชกำหนด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมก็เพิ่งเคยเห็นนี้แหละครับ อาจจะเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ที่เพิ่งเคยเห็นพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ที่แล้วมานั้นกระผมเคยเห็นแต่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลน่าจะไปทบทวนดูให้ดีนะครับว่า สิ่งหนึ่งประการใดที่รัฐบาลจะทำอะไรนั้น ควรที่จะคิดคำนึงบ้างว่าปัญหาจะเกิดขึ้นตามมาบ้างหรือไม่ จริงอยู่ขณะรับทำนุประธานได้กรุณาบอกแล้วว่า มาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญไม่สามารถที่ตีความหรือวินิจฉัยกันได้ เพราะว่าเป็นเรื่องที่แต่ละคนจะพิจารณากัน แต่กระผมเห็นว่าถึงแม้พระราชกำหนดฉบับนี้จะตกไปก็ยังพระราชบัญญัติรองรับอยู่รัฐบาลก็ไม่เสียหายเสียแต่ประการใดหรอกครับ เพียงแต่ว่าสิ่งที่รัฐบาลทำไปนั้นมันค่อนข้างที่จะไม่รอบคอบเท่านั้นเอง ท่านประธานครับ เมื่อรัฐบาลแปรม ๑ ขึ้นมาบริหารประเทศนั้น ผลงานอันดับแรกก็คือ ลดภาษีน้ำมันเป็นที่ชื่นชมเชยของประชาชนส่วนใหญ่ แต่ถึงแม้จะขึ้นชมเชยชองกันประการใดก็ตามรัฐบาลแปรม ๑ ก็ไปไม่รอดจนกระทั่งต้องมีแปรม ๒ แปรม ๓ พอมาถึงแปรม ๓ ผลงานชิ้นแรกก็คือ การขึ้นภาษียาสูบ กระผมก็มีความสงสัยอยู่ว่าขนาดลดภาษียังไม่ไปไม่รอด ตอนนั้นมาเพิ่มภาษีน้ำมันจะไปรอดได้อย่างไร เกี่ยวกับพระราชกำหนดฉบับนี้นั้นแน่นอนที่สุดปัญหากระทบที่จะต้องเกิดขึ้นกับราษฎรที่จะต้องเสียภาษี เพราะอย่างน้อย ๆ ในมาตรา ๖ ที่ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ ได้กำหนดการเสียภาษีขั้นต่ำเอาไว้ ซึ่งกระผมมองไม่เห็นว่าเป็นความเป็นธรรมของราษฎรที่จะได้รับนั้นจะได้รับประการใด อย่างใน (๑) บอกว่าให้ลดหย่อนภาษีได้ไม่เกิน ๕ ไร่ แต่จะน้อยกว่า ๓ ไร่ไม่ได้ ซึ่งตามกฎหมายเดิมนั้นให้ลดหย่อนได้ไม่เกิน ๕ ไร่ เมื่อเกิน ๕ ไร่จึงจะเสียภาษี ถ้าสมมุติว่าเขามี ๖ ไร่ก็เสียเพียง ๑ ไร่เท่านั้น แต่ตามพระราชกำหนดฉบับนี้ใน (๑) จะเสียน้อยกว่า ๓ ไร่ไม่ได้ ก็หมายความว่าคนที่มียอด ๖ ไร่ จะต้องเสียถึง ๓ ไร่ ความไม่เป็นธรรมย่อมเกิดขึ้นและ

ความเดือดร้อนที่ย่อมจะเกิดขึ้น ท่านประธานครับ บังเอิญท่านประธานไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎรอย่างพวกกระผม เมื่อพวกกระผมได้ไปพบกับราษฎรเขากล่าวว่า การที่รัฐบาลเพิ่มภาษีบ้างท้องที่นั่นเพราะเหตุไร แล้วประชาชนเขาเดือดร้อนอย่างนั้นจะเป็นอย่างไร คำตอบของคนที่เป็นผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้เป็นฝ่ายรัฐบาลนั้น ไม่สามารถที่จะตอบเขาได้ว่าความเดือดร้อนของเขานั้นจะแก้ไขปัญหาได้อย่างไรบ้าง ในขณะที่รัฐบาลไม่สามารถจะแก้ปัญหายุ่งยาก ไม่สามารถจะเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ราคาสินค้าผลพืชไร่ตกต่ำจนไม่สามารถที่จะทำให้เขามีความหวังในชีวิตได้อย่างไร แก้ปัญหาต่าง ๆ ยังไม่ได้ ยิ่งจะไปสร้างภาระความเดือดร้อนให้กับเขามากขึ้น นี่คือนโยบายที่รัฐบาลที่มีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับราษฎรอย่างนั้นหรือ กระผมเองนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า พระราชกำหนดฉบับนั้นนั้น คนที่มีความรับผิดชอบและมองเห็นปัญหาของประชาชนในท่ามกลางความเดือดร้อนของเขา ขณะนี้เห็นว่าไม่มีความจำเป็นอย่างไรเลยที่รัฐบาลจะต้องแก้พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา แล้วโดยเฉพะจะต้องทำเป็น พระราชกำหนดฉบับนี้เข้ามาความเดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านี้ในกระผมเห็นว่าไม่มีความทุกข์ยาก จนกระทั่งคนที่มีความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรเห็นจะยอมให้กับรัฐบาลไม่ได้

นายวิจารณ์ ก้องสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :  
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิจารณ์ ก้องสมุทร กรุงเทพมหานคร ประชากรไทย ท่านหัวหน้าพรรคของกระผมได้พูดชี้แจงรายละเอียดไปหมดแล้ว แต่ว่าเมื่อคืนกระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีของคณะรัฐบาลได้ชี้แจงแล้วก็อดเสียไม่ได้ที่จะต้องมาชี้แจงให้ฟัง เนื่องจากว่ายังมีอีกหลายท่านที่ต้องถามจะพูด แต่กระผมจะพูดอย่างสั้น ๆ เนื่องจากว่าได้พูดว่าที่ดินริมถนนไม่ต้องเสียภาษีครับ ไร่ครึ่ง ที่ดินริมถนนนั้นเป็นภาษีโรงเรือนไม่ต้องเสียภาษีบ้างท้องที่ แต่ว่าท่านอาจจะลืมไปและไม่ได้อ่านว่า เราคิดจากที่ดินริมถนนนั้นในอาคารปลูกสร้างเป็นร้านค้าหรืออาคารพาณิชย์นั้นแค่ ๒๐ เมตร ๓๐ เมตรเท่านั้น แต่ในพร.บ. นี้คิดลึกเข้าไปถึงแนวถนน ๖๐ เมตรครับ ๖๐ เมตรนั้นในท้องที่ของกระผมนั้นส่วนใหญ่เป็นชาวไร่ ชาวสวน ได้ทำไร่ ทำสวน มีไม้ยืนต้นและไม้ล้มลุก พวกนี้ต้องเสียภาษี แล้วก็กระผมขออ่านให้ทราบว่าเปลี่ยนแปลงของภาษีนั่นไม่ได้เริ่มต้นในราคาที่

เท่าเก่า แต่ได้เปลี่ยนแปลงราคาไป อย่างเช่นที่แขวงบางโคล่ที่ดินติดถนนเลียบบ้านน้ำ  
เจ้าพระยาด้านทิศเหนือลึกจากแนวถนนเข้าไปไม่เกิน ๖๐ เมตร ด้านทิศใต้จรดแม่น้ำ  
เจ้าพระยา ท่านประธานครับ น้ำมันไม่ใช่แค่ ๑๒ เมตร ๑๔ เมตร ที่ปลูกสร้างห้องแถว  
แต่ลึกเข้าไปถึง ๖๐ เมตร ซึ่งเป็นที่สวนเสียส่วนมากเลย แล้วก็จากเดิมเน้นราคาดีราคา ๒  
ล้านบาท แต่คราวนี้ขึ้นมาเป็นถึง ๕ ล้านบาทนะครับ ภาษีเคยเสียถึงไร่ละ ๑,๕๐๐ บาท  
แต่คราวนี้เสียถึง ๔,๕๐๐ บาทนะครับ ต่อมาแขวงบางโพธิ์พาง ยังมีอีกนะครับ แต่กระผม  
ขอยกตัวอย่างอันสั้น ๆ เพื่อให้ไม่เปลืองเวลาของสภาแห่งนี้ ลำดับที่ ๒ ที่ดินติดถนน  
เลียบบ้านน้ำเจ้าพระยา ด้านทิศเหนือลึกจากแนวถนนเข้าไปไม่เกิน ๖๐ เมตร ด้านทิศใต้จาก  
ริมถนนเลียบบ้านน้ำเจ้าพระยาไปจรดริมแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเดิมราคาไร่ละ ๒ ล้านบาท  
เปลี่ยนแปลงมาเป็นไร่ละ ๕ ล้านบาท จากเดิมภาษีก็ประกาศเก็บภาษีเดิมขึ้น ๑,๕๐๐ บาท  
แต่เปลี่ยนแปลงมาเป็น ๔,๕๐๐ บาท ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าให้เก็บตามพระราช  
กำหนดฉบับนี้นั้นปรากฏว่ามาตรา ๔ มีการเปลี่ยนแปลงภาษีจากเดิมขึ้นคิดจาก ๕ แสนบาท  
เสียภาษี ๔๐๐ บาท เกิน ๕ แสนบาทให้เสียทุก ๆ ๑ แสนบาทต่อ ๑๐๐ บาท แต่เปลี่ยน  
แปลงมาเป็นไร่ละถ้าเกินไร่ละ ๓ หมื่นบาทเสียไร่ละ ๗๐ บาท ถ้าส่วนเดิมนั้นให้เสียภาษี  
๑ หมื่นบาทต่อ ๒๕ บาท นะครับ อัตราการเปลี่ยนแปลงของการเสียภาษี เพราะฉะนั้นที่  
ดินที่ถูกดีราคาในราคาไร่ละ ๕ ล้านบาทลึกเข้าไปถึง ๖๐ เมตรนั้น จะต้องเสียภาษีไร่ละ  
๑๒,๔๕๕ บาทครับ ท่านประธานครับ แล้วอย่างนี้คนทำสวนมีหรือครับว่ามีที่เพียงครึ่งไร่  
๑ ไร่ คนทำสวนเขาต้องมีที่ ๒ ไร่ ๓ ไร่ขึ้นไปนะครับ ท่านประธาน แล้วถ้าเอา ๓ เอ  
๔ เอ ๕ คุณจะเป็นเงินเท่าไร แล้วก็ที่ดินนั้นส่วนใหญ่เป็นที่ติดถนน ริมถนนนั้นถูก  
พ่อค้าที่ดินซื้อไปหมดแล้ว เหลือแต่ข้างในซึ่งออกไม่ได้ ซึ่งไม่มีราคา ทำสวนอย่างเก่งได้  
ไร่ละ ๒๐,๐๐๐ บาทต่อบ้านะครับ แล้วมาเสียภาษี ๑๒,๔๕๕ บาทจะเหลือเท่าไรครับ อย่าง  
นี้เป็นต้น แล้วก็บอกว่าโดยส่วนใหญ่แล้วไม่กระทบกระเทือน พระราชบัญญัติฉบับนี้  
อัตราภาษีก็เท่าเดิม กระทบดูแล้วมันเป็นตามนี้จริง แล้วก็ตามที่พูดจริงนะครับ กระทบก็  
ขอแจ้งให้ท่านประธาน ทราบว่า ที่ได้ตอบกระผมเมื่อกี้ไม่ได้ตรงความจริงเลยครับ  
ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ใครจะอภิปรายอีกครับ

นายยงยุทธ ชิตยพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายยงยุทธ ชิตยพันธ์ ส.ส. ร้อยเอ็ด พรรคชาติประชาธิปไตย กระผมที่ขึ้นมากราบเรียนต่อทางรัฐสภาวันนี้ขึ้นด้วยความรู้สึกห่วงใยต่อประชาชนชาวไร่ชาวนาที่เป็นเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ ในโอกาสที่ทางรัฐบาลนั้นได้ออกพระราชกำหนดเป็นการมัดมือชกทางสภานั้น กระผมจะไม่กล่าวถึง แต่กระผมอยากจะทำถึงในประเด็นที่ว่า เพราะเหตุใดทางรัฐบาลจึงได้กระทำกร่างอย่างนี้ ทั้ง ๆ ที่โอกาสที่จะเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขก็ยอมจะได้ เมื่อมาเสนอเป็นพระราชกำหนดอย่างนี้ เราสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้จะรับหรือไม่รับเพียงเท่านั้นเอง ในการที่จะใคร่ครวญพิจารณาให้ดีขึ้น ย่อมจะกระทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นในโอกาสที่กระผมจะมาขึ้นประเด็นให้ทางคณะรัฐบาลได้ทราบถึงความเดือดร้อนที่ท่านได้ออกพระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้นมา มันจะมีอย่างไรบ้าง กระผมจะขออ้างเอาแค่มาตรา ๖ ที่แก้ไขมาตรา ๒๒ ใน (๒) ในกรณีที่เป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือสุขาภิบาลให้ลดหย่อนได้ไม่เกิน ๑ ไร่ แต่จะน้อยกว่า ๒๐๐ ตารางวาไม่ได้ อันนี้กระผมจะไม่พูดถึง กทม. เพราะว่า กทม. นั้นเป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งค่าที่ดินนั้นอาจจะราคาสูง แต่ท่านคิดใหม่ว่าการประเมินราคาที่ดินของคณะกรรมการประเมินราคาที่ดินนั้น ในเขตสุขาภิบาลนั้นไม่ใช่ไว้ในเขตสุขาภิบาลที่จะมีราคาเท่าเทียมกัน แต่คณะกรรมการประเมินราคาที่ดินนั้นจะประเมินราคาที่สูงใกล้เคียงกัน อย่างสมมุติว่าในที่ดินสุขาภิบาลที่หนึ่งซึ่งอยู่ห่างไกลจากความเจริญ สมมุติว่าไร่หนึ่ง ๕,๐๐๐ บาท แต่ในที่นาอีกที่หนึ่งซึ่งเป็นที่เขตสุขาภิบาลเหมือนกันก็จะประเมินที่ดินราคาประมาณไร่ละ ๔,๐๐๐ บาท นั่นคือความใกล้เคียงกัน แต่ในการขายราคาที่ดินนั้น หรือการซื้อที่ดินนั้นจะราคาไม่เท่าเทียมกัน ในการประเมินราคาที่ดิน การเสียภาษีนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ของที่ดินในเขตสุขาภิบาลเดียวกันนั้นที่ดินในริมถนนกับที่ดินในท้องที่นาในเขตสุขาภิบาลนั้นผู้ที่อยู่ ในท้องที่นาหรือเจ้าของที่ดินในที่นั้นจะเสียภาษีอย่างที่เรียกว่าจะต้องหวานอมขมกลืน เพราะคณะกรรมการได้ประเมินราคาไว้แล้ว จะต้องเสียภาษีตามนั้น และนอกจากนั้นในเขตเทศบาลก็เช่นเดียวกัน เทศบาลบางเทศบาลนั้นก็กำหนด

เขตเทศบาลเอาไว้อย่างกว้างขวาง กระทบยอมนับว่าในเขตเทศบาลที่อยู่ใกล้ชิตติดินถนน ๖๐ เมตร ๔๐ เมตรนั้น ราคาที่ดินอยู่ในท้องที่ที่สามารถจะปลูกสร้างอาคารและทำร้านค้าได้ นั้นย่อมมีราคาสูง แต่การประเมินราคาที่ดินนั้นรัฐบาลเชื่อใจว่าคณะกรรมการนั้นจะ ในการประเมินราคาที่ดินนั้นสามารถประเมินได้อย่างถูกต้องหรือไม่ และเจ้าของที่ดินนั้น ไม่ใช่ว่า ๑ ไร่ ๒ ไร่ บางคนอาจจะมี ๑๕ ไร่ ๑๖ ไร่ เสียภาษีหนึ่งเป็นพัน และการทำ ผลผลิตในเขตสุขาภิบาลเองก็ดี ในเขตเทศบาลเองก็ดี ที่ดินเท่าเดิมผลผลิตย่อมได้เท่าเดิม ถ้าหากว่าจะปรับปรุงพื้นที่ดินราคาบูยที่รัฐบาลขายให้ไม่ว่าจะเป็น ออกก. หรือการควบคุม ราคาบูยก็ยังไม่สามารถที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นในการที่ออกพระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้นมา นั้นมันย่อมเดือดร้อนกับบุคคลที่มีรายได้ปกติ แต่ว่าอัตราภาษีการเก็บท้องที่นั้นมันเพิ่มขึ้น กระทบขอทราบเรียนต่อไปว่า ในโอกาสที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่นอกเขตสุขาภิบาลและ นอกเขตเทศบาลนั้น ท่านอย่าลืมหาว่าชาวไร่ชาวนา ชาวเกษตรกรโดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้อง ชาวอีสานพี่น้องชาวเกษตรกรเหล่านั้นจะต้องอาศัยน้ำฝนในการทำนา เคยมีกฎหมายฉบับ ไทน์ พระราชบัญญัติฉบับไหนได้ลดหย่อนผ่อนปรนในการที่เขาไม่ทำไร่ทำนา แล้วก็ไม่มีการขายผลผลิต ให้เอาเงินภาษีนั้นลดเอาไว้ก่อนเดี๋ยวนี้ ขณะนั้นะครบชาวไร่ชาวนานั้น ไม่มีเงินเสียภาษีบำรุงท้องที่นั้นเป็นพันเป็นหมื่นเป็นแสนราย ปีนี้พี่น้องชาวจังหวัดนคร- ราชสีมา พี่น้องชาวจังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น และพี่น้องชาวร้อยเอ็ด มหาสารคามไม่มี เงินเสียภาษีบำรุงท้องที่เพราะอัตราการเก็บนั้นไม่เกินไร่ละ ๕ บาท ถูกต้อง ความคิดของ ท่านอาจจะเป็นเงินส่วนน้อยสำหรับท่านคณะรัฐมนตรี สำหรับคนว่าคนรวย ๕ บาทของชาว ไร่ชาวนานั้นนะครบมันเหมือนกับเป็นเงินเป็นหมื่นเป็นแสนของท่านที่มีอยู่ เพียงแต่ค่ายา ภาษีจะซื้อกินสำหรับแก้ปวดหัวของละ ๕๐ สตางค์ก็ยังไม่ซื้อโอกาสที่จะซื้อได้ จะต้องไป ขอบขอกขอยาตามร้าน ขอบขอกขอยาตามผู้แทนราษฎร หรือตามโรงเรียนที่เขา มีอยู่ ใน การที่จะบังคับให้จัดเก็บภาษีนั้น ท่านอย่าลืมหาว่าชาวไร่ชาวนานั้นมันยากจน ผลผลิตทาง เกษตรไม่สามารถขายได้ การทำไร่ทำนานั้น รัฐบาลไม่ได้เคยเป็นห่วงเป็นใย เป็นห่วง เป็นใยแต่จะออกโทรทัศน์ร้องเพลงและขับน้ำตาชาวดูได้ แต่ชาวอีสานมันหนานวาก็ยังไม่เคย ไปขับน้ำตาให้ ผ้าห่มจะห่มสักผืนหนึ่งก็ไม่มี เดี่ยวนี้ลด ๔ องศา ๓ องศา มันจะหนาว

ตาย แม้แต่เงินจะซื้อผ้าห่มจะปกกายเขาในขณะที่เขาหนาวเหน็บก็ไม่มี ท่านอย่าลืมนึกว่า การจัดเก็บภาษีอย่างลักษณะที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ จริ่งอยู่ที่ท่านรัฐมนตรีซึ่งแจ่งว่าในการ จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่นั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลงจากหลักการเดิม ไม่ได้เปลี่ยนแปลงจาก พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ แต่ประการใด ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว ท่านจะออกมาทำไมพระราชกำหนดฉบับนี้ ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงจะไม่ออกมา ถ้าออกมาย่อม มีการเปลี่ยนแปลง ถ้าเปลี่ยนแปลงในลักษณะอย่างนี้แล้วบุคคลที่ครอบครองที่ดินไม่ว่าจะ อยู่ในเขตสุขาภิบาลซึ่งอยู่ห่างไกลจากความเจริญ ในเขตเทศบาลที่อยู่ห่างไกลจากท้องถื่น หรือจากท้องที่หรือแหล่งที่จะเป็นชุมชน ย่อมเสียภาษีเกินเท่าเทียมกัน แล้วบุคคลที่ ครอบครองที่ดิน ๔๐, ๓๐ ไร่ ผลผลิตนั้นท่านอาจจะคิดไว้ว่า ๑ ไร่ต่อ ๗๐ ถึง ๘๐ ดังนั้น มันเป็นไปได้อีก ๓๗ ยังเหลือเพื่อไปแล้ว อันนี้แหละครับที่เขาไม่สามารถที่จะนำ เงินมาเสียภาษีบำรุงท้องที่ให้กับทางรัฐบาลได้ ถึงแม้ว่าเขารู้ดีว่าภาษีอากรเหล่านี้ ภาษี บำรุงท้องที่เหล่านี้จะต้องจัดเก็บไปบำรุงท้องที่ตนเองได้อยู่ เพื่อให้ความเจริญรุ่งเรืองขึ้นมา แต่ความยากจนในการขายกสิ ในกาไปซื้อสิ่งของจากสินค้าทางอุตสาหกรรมก็ดี มันไม่ สมดุลกัน ชาวไร่ชาวนามันยากจนครับ ถ้าท่านจะยังจัดเก็บเพื่อที่จะเอาเงินไปบำรุงท้องที่ มากเท่าไรก็เท่ากับไล่คนให้ออกจากบ้านจากเมืองเข้าป่า บุกรุกป่าสงวนมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นในการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้นมา นั้น กระผมในนามพรรคชาติประชาชิปโดยเห็นว่าการที่รัฐบาลนั้นออกคิดขึ้นตอน เราพรรคชาติประชาชิปโดยเห็นจะยอมรับ พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ได้ ขอพบพระคุณครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็น ประธานที่เคารพ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด เชียงราย กระผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้รับเลือกตั้งจาก ประชาชน กระผมเองก็ไม่เห็นด้วยครับกับการที่รัฐบาลออกพระราชกำหนดฉบับนี้ แล้ว มาขอความเห็นชอบจากรัฐสภา. ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานจะสังเกตเห็นว่า รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก เปรม นี้ตั้งแต่ เปรม ๑ เปรม ๒ และเปรม ๓ เป็นต้นมา รู้สึกว่าท่านจะเก่งอยู่อย่างหนึ่งครับ คือเก่งในการขึ้นภาษี และขึ้นราคาสิ่งต่าง ๆ

นับตั้งแต่ขึ้นราคาน้ำมัน ราคานมข้น ราคายูนิเมนต์ ราคายูทรี แล้วก็ยังจะขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการบัญชี ๓ อีก แล้วก็ชาวไร่ชาวนาที่เขาไม่รู้จักเอาบัญชี ๓ ที่ไหนมาจะครบ จะมีแต่ตายกับตายลูกเดียว ท่านประธานที่เคารพ เมื่อวานนี้ท่านประธานไม่ได้ฟัง เพราะว่าเป็นการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรได้พูดให้รัฐบาลฟังแล้วว่า ขณะนี้ผลผลิตในทางการเกษตรขายไม่ได้ขายไม่ออก เป็นความล้มเหลวของรัฐบาลอย่างยิ่งที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่ชาวนาให้ขายพืชผลในทางการเกษตรได้ ขณะนี้บรรดาชาวไร่ชาวนากำลังจะตายอยู่แล้ว สินค้าทุกอย่างขึ้นราคาหมดครบ ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานก็ทราบดี กระผมเองก็พูดอยู่แล้วว่า รัฐบาลคุมสินค้าไม่อยู่ จะเอาคนมือดีแค่ไหน มีความรู้ความสามารถแค่ไหนมาคุมก็ไม่อยู่แล้ว คนที่มันนั่งอยู่ในกระทรวงที่กระผมมั่นใจว่าจะทำให้สินค้าอยู่ในราคาที่ไม่เดือดร้อนต่อประชาชน กระผมก็เพิ่งเห็นประจักษ์ต่อฝีมือแล้วว่าไม่เอาไหนเลย ท่านประธานที่เคารพ กระผมใครจะกราบเรียนกับท่านประธานอย่างนั้นจะครบว่า กระผมจะชี้ตัวเลขให้ท่านประธานดูในการทำนาของชาวไร่ชาวนานี้จะครบ ในนา ๑ ไร่ในผลผลิตที่ออกมาในนั้น ท่านประธานที่เคารพกระผมจะยกตัวอย่างในจังหวัดเชียงราย ไม่ว่าจะเป็นนาดอน หรือนาลุ่มก็ตาม ผลผลิตโดยเฉลี่ยแล้วไม่เกิน ๕๐ ถัง ท่านประธานที่เคารพ แล้วท่านประธานทราบไหมว่า ขณะนี้ข้าวที่ผลิติดอกมานั้นรัฐบาลประกาศประกันราคาข้าวเหนียวเกวียนละ ๓,๐๐๐ กว่าบาท ๓,๕๐๐-๓,๗๐๐ มันเป็นแต่ยาหอมที่ไปรยเท่านั้นจะครบ จนบ้านนี้ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับชาวไร่ชาวนา การเก็บเกี่ยวเสร็จสิ้นไปแล้ว แต่ข้าวกลับราคาลดลงๆ เดียวนี้เหลือเพียงถังละ ๒๑ บาท หรือเกวียนละ ๒,๑๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ สมมุติจะครบ สมมุติว่า การทำนามี ๓ ไร่ ๒ คน ฝีมือทำ ๓ ไร่กระผมจะคิดออกให้ ท่านประธานได้ดู ค่าไถครบ ค่าจ้างรถไถจะครบ ไร่ละ ๑๕๐ บาท ๓ ไร่ ๔๕๐ บาทครบต้นทุนค่าพันธุ์ ๑ ไร่ใช้ ๑๕ ถังครบ ถังละ ๒๑ บาท ถ้า ๓ ไร่จะเป็นเงินอยู่ ๓๐๐ กว่าบาท ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลประกาศค่าแรงงานขั้นต่ำ โดยเฉพาะในสวนกลางวันละ ๖๑ บาท แต่ในจังหวัดภาคเหนือวันละ ๕๑ บาท ๒ คนฝีมือถ้าคิดค่าแรงงานแล้วจะต้องเสียค่าแรงงานวันละ ๑๑๐ บาท การทำนาอย่างเร็วที่สุด ๓ เดือนครบถึง ๕ เดือน ถ้าคิดเป็นค่าแรงงานแล้วจะตกเดือนละ ๓,๓๐๐

บาท ท่านประธานที่เคารพ ๓ เดือนเป็นเงินอยู่ ๙,๕๐๐ บาท อันนี้ยังไม่ได้อะไรเลยนะ ครับ ค่าปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ ถุงหนึ่งมี ๕๐ กิโล ๑ ถุง ๒๐๐ กว่าบาท ๑ ไร่ใช้ ๑ ถุง ๓ ไร่ก็ ๖๐๐-๗๐๐ บาท รวมแล้วครับท่านประธานที่เคารพ ค่าต้นทุนการผลิตข้าวต่อ ๓ ไร่จะตกอยู่ ๑๐,๕๐๐ บาท ไม่รวมค่าปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อันนี้ชาวนาเขาทนทำกันทุกวันนี้ เขาไม่ได้คิดค่าแรงงานของเขาลงไป ท่านประธานที่เคารพ แรงงานการปลูกก็ดี การหว่าน การดำ การเก็บเกี่ยว การหว่านข้าว อันนี้เขาไม่ได้คิดเป็นค่าแรงงานลงไป ชาวนาทุกคนทุกภาค กระผมเชื่อว่าจะไม่ได้คิดค่าแรงงาน เมื่อไม่ได้คิดค่าแรงงานแล้ว ต้นทุนต้องสูงขึ้น แต่เสร็จแล้วขายถึงละ ๒๑ บาท กระผมกราบเรียนกับท่านประธาน แต่แรกแล้วว่า ๑ ไร่โดยเฉลี่ย ๕๐ ถึง ๓ ไร่ก็ได้อยู่ ๑๕๐ ถึง ๑๕๐ ถึงคุณด้วย ๒๑ ถึง ๒๑ บาท

ประธานรัฐสภา : เดียวครับ มันเกี่ยวกับบำรุงท้องที่อย่างไรครับ

เจ้าสิบเอก ทรงธรรม บุญญาตี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ก็จัดเก็บภาษีอย่างไรครับ กระผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า ๑ ไร่เขาทำแล้วเขายังขาดทุนขนาดนั้นแล้วจะไปเพิ่มภาษี กระผมจะพูดให้ท่านประธานชี้ให้เห็นทีหลัง ท่านประธานไม่เคยทำนา ก็ฟังครับ กระผมนี้ชาวนาครับ ลูกชาวนา หลานชาวนา กระผมจะชี้ให้ดูครับ และกระผมเป็นผู้แทนชาวนามาจากประชาชนชาวนาเลือกกระผมครับ ๕๐ ถึงต่อ ๑ ไร่ ๓ ไร่ขายได้เงินเท่าไรครับ ๓,๐๐๐ บาท กับ ๑๕๐ บาท แต่ลงทุนไป ๑๐,๐๐๐ บาทกับ ๗๐๐ บาท คิดแล้วจะขาดทุนอยู่ ๖,๗๐๐ กว่าบาท ที่นี้ท่านประธานมาพาลึกดูซิครับ ตอนนี้จะเข้าพระราชกำหนดหรือยัง ในพระราชกำหนดนี้แหละครับ มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในช่องราคาปานกลางของที่ดินและช่องภาษีไร่ละ ของชั้น ๓๔ ในบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ ตามมาตรา ๗ หักพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน ชั้น ๓๔ เกินไร่ละ ๓๐,๐๐๐ ให้เสียภาษี ไร่ละดังต่อไปนี้สำหรับราคาปานกลางของที่ดิน ๓๐,๐๐๐ บาทแรกให้เสียภาษี ๗๐ บาท ๗๐ บาท ๓ ไร่เป็น ๒๑๐ บาทครับท่านประธานไปรวมกับต้นทุนการผลิตหรือไม่ครับ นี่เขาหรือไม่ครับพระราชกำหนด ท่านประธานที่เคารพ เมื่อตอนเช้ากระผมยกมือให้พระราชกำหนดเกี่ยวกับเรื่องการค้าการขายแดนอะไรนั้น

นะกระผมยกให้แล้ว ตอนนี่กระผมยกให้ไม่ได้ครับ กระผมสงสารชาวนาเหลือเกินครับ  
 รัฐบาลไม่สามารถจะช่วยเหลืออะไรเขาได้ แล้วยังจะมาขึ้นภาษีกับเขาก็ก นี่แหละครับ  
 กระผมเป็นผู้แทนราษฎรกระผมทำหน้าที่อย่างนี้ อย่าไปหาว่าผู้แทนมาก่อกวนปฏิบัติหน้าที่  
 อย่างนี้ถ้าใครจะถือสาเหตุ อันนี้ไปทำอะไรนอกเหนือจากนี้กระผมก็ไม่เคยหวนวิตกหรือ  
 ใครจะปฏิวัติรัฐประหารก็เชิญ กระผมไม่กลัวการปฏิวัติรัฐประหาร แต่กระผมกลัวอย่าง  
 เดียวกลัวประชาชนจะลุกขึ้นปฏิวัติ ท่านประธานที่เคารพ แล้วกระผมก็แปลกใจ อย่าง  
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมขอเอ่ยนามจากจังหวัดเพชรบุรี คือคุณพานิช สัมภวาคุปต์  
 นั้นตั้งข้อสังเกตว่าเป็นอะไรกันหนาที่ต้องรีบออกพระราชกำหนดอย่างนี้ รัฐบาลทำไมไม่  
 เสนอเป็นพระราชบัญญัติมาผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรก่อน กระผมได้กล่าว  
 กับสภานี้มาหลายครั้งหลายหนแล้วว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่หันหลังให้กับประชาชน ไม่  
 ยอมจะเปิดสมัชชวีสามัญ ทั้งๆ ที่ผู้แทนราษฎรทั่วประเทศมานั่งอยู่ในที่นี้เป็นตัวแทนของชาว  
 ไร่ชาวนาขอร้องให้รัฐบาลเปิดสมัชชวีสามัญ เพื่อจะนำความเดือดร้อนของประชาชนมาพูดให้  
 รัฐบาลฟัง เปล่ารัฐบาลก็ไม่ยอมเปิดจนกระทั่งทรมบเร็วไม่ไหว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร  
 มาล้าลาญเซ็นกันแล้วจะขอเปิดสมัชชวีสามัญเห็นว่าจะเสียหายกับรับเปิด นี่แหละครับ ท่าน  
 ประธานที่เคารพ เมื่อรัฐบาลหันหลังให้กับผู้แทนราษฎรหันหลังให้กับสภา ก็เท่ากับ  
 รัฐบาลชุดนี้หันหลังให้กับประชาชนคนไทยทั่วประเทศ เพราะประชาชนคนไทยทั้งประ-  
 เทศเขาเลือกตัวแทนของเขามานั่งอยู่แล้ว กระผมพูดนี้ก็พูดในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทน  
 ที่ประชาชนเลือกมา ความจริงรัฐบาลน่าจะเสนอเป็นพระราชบัญญัติผ่านการพิจารณาตาม  
 ขั้นตอนของระบบรัฐสภา การเสนอพระราชกำหนดอย่างนั้นมันเป็นการมีมือชกเสนอเป็น  
 พระราชกำหนดออกแล้วจะมาให้ผู้แทนราษฎรซึ่งเห็นว่ามีมันขัดต่อความรู้สึก เห็นว่ามัน  
 จะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนให้มารับรองพระราชกำหนดนี้ รับรองไม่ได้ครับ  
 ท่านประธานใครจะรับก็รับกันไป กระผมในฐานะที่จะมาจากประชาชน กระผมไม่ยอม  
 รับผิดชอบ กระผมไม่ใช่ผู้ที่แต่งตั้งกระผมมาจากการเลือกตั้ง ถ้าใครจะรับ ใครจะ  
 หนุน รัฐบาลอยู่ที่อยู่ไป รัฐบาลอยู่ไม่ได้ไปไหนก็ไปแต่ประชาชนต้องอยู่ ประชาชน  
 จะต้องอยู่ต่อไปกับประเทศไทยนี้ รัฐบาลที่ชุดที่รุ่นมากก็เป็นกันไปอยู่กันไป รัฐบาลจะเข้า

มาก็คณะอีกนี่ กระผมก็ไม่ว่าละ แต่ประชาชนเราไม่ไปไหนครับอยู่ที่นี้ เพราะฉะนั้น กระผมจะขอยื่นหยัดเคียงข้างประชาชนว่าไม่เห็นด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมเห็น ด้วยกับคุณปิยะพันธุ์ วุฒราภรณ์ ขอกฎที่เอียนาม ที่ทำไปครับ กระผมก็เคยเห็นพระราช- กำหนดออกมากำหนดเรื่องนั้นเรื่องนี้ แต่ที่มันเป็นพระราชกำหนดมาแก้ไขพระราชบัญญัติ กระผมก็แปลกใจ ทำไม่ไม่ออกเป็นพระราชกำหนดแก้ไขพระราชกำหนดเสียละครับ นี่ พระราชบัญญัติก็ต้องแก้ไขพระราชบัญญัติครับ กระผมก็รู้สึกแปลกใจเหมือนกัน อ้าว ท่านผู้ใดจะรับ - เชิญครับ สำหรับกระผมไม่เอาแน่ ขอพระคุณครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายอีกครับ

นายฤทธิ อินทนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ฤทธิ อินทนันท์ ส.ส. จากจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติประชาธิปไตย อาชีพทำนา ท่านประธานที่เคารพ ผมจำเป็นต้องยกถึงอาชีพของผมว่าผมนั้นเป็นชาวนา ผู้แทน ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่มี ๖ คน มีนายแพทย์บ้าง มีผู้ว่าราชการฯ บ้างมีนักเขียน มีโฆษกอย่างคุณทรงธรรมบ้าง แต่คนหนึ่งซึ่งเขาเลือกมาว่าคนเชียงใหม่อาชีพส่วนมาก นั้นชาวไร่ชาวนา เขาจำเป็นต้องเลือกชาวนาคนหนึ่งมานั่งในสภาแห่งนี้ และในกรณี อย่างนี้ที่เกิดมีพระราชกำหนดที่จะไปบีบบังคับชาวไร่ชาวนา ผมจะนอนไม่หลับถ้าไม่ได้พูด ถึงปัญหานี้ ผมจะไม่ได้พูดถึงรายละเอียดในพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่ผมจะพูดว่าโดย หลักการแล้วพระราชกำหนดนั้นมันเป็นการแสดงถึงความสิ้นฝีมือในการบริหารบ้านเมืองของ ประเทศอีกอันหนึ่ง พยายามที่จะหาเงินหลายทานบอกว่าเงินภาษีบำรุงท้องที่นี้จะไม่เข้าคลัง นั้นเป็นเรื่องจริง แต่ขณะเดียวกันทางรัฐบาลก็ต้องการที่จะลดค่าใช้จ่ายที่จะไปบำรุงจังหวัด ต่าง ๆ ลดลงเพราะว่าภาษีบำรุงท้องที่มันเพิ่มขึ้น อันนี้ผมเข้าใจเจตนาของคู่สนอ กฎหมายนี้ดี ที่พยายามจะหาเงินโดยไม่รัฐจะหาทางไหนแล้ว ฝีมือของท่านคือ การขึ้น ราคา อย่างที่คุณทรงธรรมได้พูดเมื่อกี้ และเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ได้ขึ้นราคาปุ๋ยขึ้นไปอีกอย่าง ไม่มีเหตุไม่มีผลเพียงแต่ต้องการที่จะให้รัฐบาลได้มีเงินขึ้นเท่านั้นเอง ท่านผู้มีเกียรติครับ ท่านรัฐมนตรี ราคาปุ๋ยที่มันเป็นอย่างไร ปุ๋ยนี้ยาแห้ง ๑ กิโลนี่ละครับ สามารถ وزن ปุ๋ยนี้ได้ ๑,๐๐๐ มวน ๕๐ ซอง เป็นปุ๋ยสามิตออกมาี่ละครับ ซองละ ๗ บาท ๘ บาท

ไบยาแห่ง ๑ กิโลกรัมจะสามารถมอบนุทวีได้ ๕๐ ชอง ถ้าชองละ ๘ บาทมันจะเป็นเงินถึง ๔๐๐ บาท แต่ว่าต้นทุนของโรงงานยาสูบที่ซื้อไบยาแห่งนั้น เขาซื้อกิโลละ ๒๐-๓๐ บาทเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมขอทราบเรียนว่าขั้นตอนของโรงงานยาสูบนั้นมีอยู่ ๓ ช่วง ช่วงแรกคือ ผู้ผลิตคือผู้ปลูกไบยาสูบ อยู่กันอย่างหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน ต้องทนกับการตายผ่อนส่ง ที่จะพินยาฆ่าแมลงแล้วค่อย ๆ ตายไปโดยไม่รู้สึกตัว เป็นอย่างนี้มาตลอด นี่คือผู้ปลูกไบยาสูบ ขั้นตอนที่ ๒ คือพวกซื้อไบยาสดมาบ่มคือ พวกเจ้าของโรงบ่มทั้งหลาย และขั้นตอนที่ ๓ ก็คือ พวกโรงหมยาสูบ ซึ่งมีผู้อำนวยการ มีใครต่อใคร มีโบนัส มีรถเก๋งประจำตำแหน่งมีที่คิดจัดสรรอะไรต่ออะไรสบาย เราจะเห็นว่า ขั้นตอนทั้ง ๓ อย่างนั้น คนรวยที่สุดคือโรงงานยาสูบคือรัฐบาลนี่หนึ่งมีกำไรพันกว่าล้าน ๔๘๐ ล้าน และพวกเจ้าของโรงบ่มรวยที่สุด อันนี้จะครบ ผมเห็นด้วยกับทฤษฎีที่บอกว่ารัฐบาลนั้นละลายต่อคนยากจนนอกจากจะไม่ช่วยเหลือเขาแล้ว นอกจากจะไม่ให้ช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาให้ขายผลิตผลได้แล้ว ยิ่งมาซ้ำเติมโดยการออกพระราชกำหนดฉบับนี้อีก ผมขอทราบเรียนว่าเวลานี้ข้าวในภาคเหนือเกี่ยวกันแล้วครับ ผมขอทราบเรียนท่านรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องว่า ข้าวนั้นสุกจากภาคเหนือลงได้ ผลไม้มันสุกจากใต้ขึ้นไปเหนือ เวลานี้ภาคเหนือเข้าเก็บเกี่ยวกันเสร็จแล้ว ราคาที่ท่านคุยไว้ตั้งแต่ต้นปี พุดไว้ พุดกันเรื่อยมาต้นปี กลางปีจนถึงปลายปี ออกอากาศก็ออกแล้ว ออก ที.วี. ก็ออกแล้วว่าข้าวปีนี้จะต้องราคาเท่านี้เท่านี้ แต่ท่านก็ได้ดีแต่พูดครับ พุดแต่ไม่ได้ทำอะไรเลย เวลานี้ชาวนารวมทั้งตัวผมด้วย มีข้าวอยู่ในยุ้งไม่สามารถที่จะขายได้ราคาตามที่รัฐบาลได้หลอกลวงไว้เวลานี้พวกพ่อค้าคนกลางกำลังกว้านซื้อข้าวครับ ผมขอเรียนถามว่า รัฐบาลนี้จะปล่อยให้ข้าวอยู่ในยุ้ง ฉาง ของพ่อค้าคนกลางหรือโรงสีต่าง ๆ แล้วอย่างนั้นหรือ ถึงจะได้ประกันราคาให้แก่เขา ท่านประธานที่เคารพ ผมเคยทราบเรียนไว้หลายครั้งในที่นี้และหลายแห่งบอกว่า ถ้ารัฐบาลนี้ยังปกครองบ้านเมืองโดยไม่ได้นำพาต่อชาวไร่ชาวนาปล่อยให้เขายากจนอยู่อย่างนี้ ผมบอกว่าเมืองไทยมีงไปไม่รอด ผมเคยพูดในที่ประชุมครั้งหนึ่งว่า ถ้าจีนมีรัฐบาลที่ไม่เอาใจใส่ต่อชาวไร่ชาวนาคันส่วนใหญ่ของชนประเทศแล้ว เมืองไทยเรานี้จะแย่งจะเป็นคอมมิวนิสต์ภายใน ๒๐ ปีนี้ ผมขอพูด ณ ที่นี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะขอชี้แจงสัก  
หน่อยครับ ขอเชิญครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน  
ประธานที่เคารพ กระผมรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กระผมคิดว่าน่าจะยังมี  
ประเด็นสำคัญอยู่บางประการที่กระผมควรจะได้มีโอกาสได้กราบเรียนท่านประธานเพื่อความ  
เข้าใจที่กระจ่างของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ ประเด็นแรกที่กระผมคิดว่าควรจะได้ทำ  
ความเข้าใจกันก่อนเป็นเบื้องต้นนั้นก็คือ ประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเป็นจำนวนมาก  
น้อยมีความรู้สึกไม่เข้าใจว่า ทำไมรัฐบาลจึงเสนอเข้ามาในลักษณะที่เป็นพระราชกำหนด  
แก้ไขพระราชบัญญัติ ทำไมถึงไม่เสนอมาเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติ กระ  
ผมขอเรียนว่า เรื่องดังกล่าวนี้มีความจำเป็นเร่งด่วนพอสมควร นี่คือเหตุผลที่สำคัญที่สุด  
ระบบภาษีบำรุงท้องที่ของเรานั้นได้กำหนดกันไว้เป็นระบบวงจร ๕ ปีว่ากันใหม่ ครั้งหนึ่ง  
สำหรับวงจรใหม่ที่จะเข้ามาถึงนั้นจะเริ่มกันในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ แล้วไปเสร็จสิ้นลง  
ในเดือนธันวาคม ๒๕๒๘ กระผมขอเรียนว่า ความดำริของรัฐบาลที่เห็นสมควรจะให้มี  
การแก้ไขอัตราการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่นั้นไม่ใช่รัฐบาลเพียงจะได้มาคิดเอาเมื่อวัน สองวัน  
นี้ แล้วเสนอเข้ามาในลักษณะเร่งด่วนไม่ใช่อย่างนั้น กระผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้แม้กระทั่ง  
คนที่ได้ร่วมรัฐบาลซึ่งเป็นรัฐมนตรีอยู่ในเวลานั้น และในเวลานั้นมีได้ดำรงตำแหน่งรัฐ  
มนตรีนั้น ก็คงจะสามารถยืนยันได้เป็นอย่างดีว่า รัฐบาลนั้นได้มีการพิจารณาหารือกันที่  
จะแก้ไขเรื่องที่ว่านี้เป็นระยะเวลาช้านานแล้ว แต่คงจะด้วยเหตุผลที่รัฐบาลเองก็ไม่พึง  
ประสงค์ที่จะกระทำอะไรลงไป ในลักษณะที่กระทบกระเทือนต่อประโยชน์สุขของประชาชน  
อย่างไม่มีเหตุผลอันสมควร เพราะฉะนั้นร่างพระราชกำหนดซึ่งผลที่สุดได้ออกมาเป็นพระ  
ราชกำหนดที่กล่าวถึงพิจารณาอยู่ในเวลานี้ จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งหลายหนทั้งใน  
ชั้นคณะรัฐมนตรีเองและในชั้นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ความล่าช้าที่เพิ่งจะได้เสนอมาน  
นั้นซึ่งได้เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่วานี้

ประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งกระผมคิดว่าควรจะได้ชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจ  
กับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติให้ได้รับความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งนั้นก็คือ ประเด็นของผลกระทบ

กระเทือนจากการประเมินราคาที่ดินปานกลางซึ่งกำลังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กัน อย่างมากอยู่ในเวลานี้ กระผมขอเรียนย้ำว่าเรื่องดังกล่าวนี้ ไม่ใช่ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากพระราชกำหนดที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในเวลานี้เลย พระราชกำหนดที่กำลังพิจารณาอยู่ในเวลานี้จะได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาหรือไม่ เรื่องนี้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความกระทบกระทั่งซึ่งกำลังมีปัญหายุ่งยากอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม กระผมขอเรียนว่า รัฐบาลเองก็ได้รับทราบผลกระทบจากการตีราคาที่ดินปานกลางทั้งในกรุงเทพมหานครเวลานี้และในหัวเมืองต่างจังหวัดแล้ว กระทรวงการคลังกับกระทรวงมหาดไทยก็ได้ร่วมกันพิจารณาแล้วที่จะหาทางทบทวนความกระทบกระทั่งที่ประชาชนจะได้รับจากการชำระภาษีบำรุงท้องที่จากราคาที่ดินปานกลางซึ่งกำลังมีปัญหาในเวลานี้ กระผมขอเรียนว่า เหตุผลประการสำคัญที่สุดที่ทำให้รัฐบาลได้มีความตัดสินใจที่จำเป็น จะต้องแก้ไข อัตราภาษี บำรุง ท้องที่นั้น ก็โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่า อัตราภาษีบำรุงท้องที่ตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่แต่เดิมนั้นน่าจะเป็นอัตราภาษีที่กำหนดไว้ค่อนข้างไม่เป็นธรรม และว่ากันตามจริงกระผมคิดว่าไม่ว่าจะเป็นอัตราเก่าหรืออัตราใหม่ที่กำหนดกันในเวลานี้ ผลของความผิดแผกแตกต่างนั้นมิได้เกิดขึ้นมากมายนัก อัตราภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ฉบับเก่าที่กำหนดกันในนั้นมีอัตราเริ่มต้นประมาณร้อยละ ๐.๕๓ เมื่อที่ดินมีราคาต่ำ และสำหรับที่ดินที่มีราคาสูงขึ้นไปมากขึ้น ๆ อัตราภาษีบำรุงท้องที่ที่เจ้าของที่ดินมีความผูกพันจะต้องชำระให้กับหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น มีอัตราเพียงร้อยละ ๑.๐ เท่านั้น ในกรณีอย่างนี้กระผมคิดว่าถ้าเราจะได้พิจารณากันด้วยเหตุด้วยผลจริง ๆ แล้ว จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าระบบภาษีที่เวลานี้น่าจะไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง เพราะเป็นระบบภาษีที่กำหนดให้คนซึ่งมีที่ดินน้อยต้องชำระเต็มร้อยละ ๐.๕๓ แต่ไว้ในขณะเดียวกันได้กำหนดให้คนซึ่งมีที่ดินมากมีเงินมากนั้นกำหนดไว้ในอัตราเพียงร้อยละ ๑.๐ เท่านั้น กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในสภานี้ก็คงจะยืนยันได้เป็นอย่างดีว่าการวิพากษ์วิจารณ์ความไม่เหมาะสมไม่สมของโครงสร้างในทางภาษีอากรของเรานั้นว่าเป็นระบบภาษีอากรที่ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง มันจะผลักการไปให้กับคนยากจนอยู่เสมอ ในขณะที่คนมีเงินในบ้านเมืองนั้นสามารถที่จะรับภาระได้ แต่รัฐบาลหลายยุคหลายสมัยที่ผ่านมา มิได้จัดดำเนินการในเรื่องนี้แต่อย่างใด กระผมจึงอยากจะเรียนย้ำว่า เหตุผลประ

การสำคัญที่สุดที่รัฐบาลได้หยิบยกเอาเรื่องขึ้นมานั้นก็คงจะด้วยเหตุผลประการเดียวที่สมาชิกของรฐสภาได้ร่วมร้องกันมาตลอดระยะเวลาช้านานแล้ว อย่างไรก็ตาม กระผมขอเรียนว่า อัครราชทูตที่กรุงทวายที่กำหนดใหม่โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ ก็มีอัตราโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๐.๒๕ เท่านั้น ด้วยเหตุผลอย่างนี้แล้วกระผมคิดว่าถ้าเรามานึกกันว่าชาติบ้านเมืองของเรากำลังอยู่ในระยะที่จำเป็นต้องมีการเร่งรัดพัฒนาขึ้นอย่างสูง ความจำเป็นที่รัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือหน่วยการปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องมีเงินงบประมาณมาใช้ในการพัฒนาตนเองนั้นเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น แล้วถ้ามาประกอบกับเหตุผลที่ว่าภาษีสรรพสามิตที่เป็นภาษีทางตรง คนที่มีทรัพย์สินมากก็ชอบที่จะเสียมากด้วยแล้ว กระผมคิดว่ารัฐบาลก็น่าจะมีเหตุผลพอสมควรที่ได้มีความดำริในการที่จะได้ดำเนินการให้มีการแก้ไขอัครราชทูตที่กำลังกระทำกันอยู่ในเวลานี้

ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติในสภานี้ได้พูดถึงกันเป็นอย่างมากนั้น ก็คือความกระทบกระทั่งที่อาจจะเกิดขึ้นกับชาวไร่ชาวนาซึ่งกำลังมีปัญหาหนักที่สุดเวลานี้ กระผมขอเรียนว่า ปัญหาที่ว่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย เพราะว่าสำหรับชาวไร่ชาวนานั้นไม่ว่าอัครราชทูตที่กรุงทวายที่จะแก้ไขใหม่กันแค่ไหนอย่างไร หลักเกณฑ์ที่ยึดถือปฏิบัติกันตลอดมานั้นก็คือทุกคนจะเสียได้ไม่เกินไร่ละ ๕ บาทนั้น ก็ยังเป็นอัตราที่จะต้องใช้อย่างน้อยต่อไป เพราะฉะนั้นผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับชาวไร่ชาวนา อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้วิพากษ์วิจารณ์ และได้แสดงความวิตกกังวลอย่างมากกันในรัฐสภาแห่งนี้ กระผมขอเรียนว่า ข้อวิตกกังวลที่ว่านี้ก็น่าจะตกกันไปได้ และสำหรับประชาชนโดยทั่วไปที่จะมีผลกระทบที่นั่นนั้น กระผมคิดว่านี่คือเหตุผลประการสำคัญว่า ทำไมเราถึงกำหนดกันไว้ไม่กำหนดหลักเกณฑ์ตายตัวอย่างที่เคยปฏิบัติมา ทำไมเราเคยปฏิบัติกันมาว่า ๕ ไร่ ๕ ไร่ ทำไมเวลานี้ถึงมาต้องมีการกำหนดว่าจาก ๓ ไร่ถึง ๕ ไร่ กระผมคิดว่าที่เรากำหนดขึ้นมาไว้อย่างนี้ก็ด้วยเหตุผลสำคัญ ๒ ประการด้วยกัน

ประการแรกนั้น ก็เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี เทศบาลก็ดีนั้น ได้มีโอกาสที่จะพิจารณาถึงความ

เหมาะสมในแต่ละท้องที่ไปว่าในท้องที่ไหนที่ประชาชนไม่กระทบกระทั่ง มากนักก็อาจจะกำหนดแค่ ๓ ไร่ แต่ว่าในท้องที่ไหนที่ประชาชนได้รับความกระทบกระเทือนพอสมควร ถ้าจะกำหนดแค่ ๓ ไร่ ก็สามารถจะกำหนดแค่ ๕ ไร่ได้ เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าแม้ว่าพระราชกำหนดที่ว่านี้ได้รับความเห็นชอบจากสภาไปแล้วก็ตาม เจ้าหน้าที่ในส่วนท้องถิ่นนั้นก็ยังสามารถใช้ดุลพินิจของตนเอง อย่างกรณีที่เคยกำหนดไว้ ๕ ไร่ เวลานี้เรากำหนดให้อยู่ระหว่าง ๓ ไร่ถึง ๕ ไร่ เขาก็สามารถจะกำหนดไว้ ๕ ไร่ตามดินในอัตราสูงสุดที่เรากำหนดไว้ได้ นี่เป็นเหตุผลประการสำคัญที่เป็นทางออกให้ท้องถิ่นเขาได้มีโอกาสใช้ดุลพินิจด้วยตนเอง นั่นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ เป็นเหตุผลที่สามารถจะทำให้ท้องถิ่นนั้นหลีกเลี่ยงความเสียหาย หลีกเลี่ยงความกระทบกระเทือนที่จะไม่ให้งบ่งเกิดขึ้นกับประชาชนของเขามากนัก และยังไปกว่านั้นท่านประธานที่เคารพกระผมขอเรียนว่า ในเรื่องของการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่นั้น ในทางตัวบทกฎหมายนั้นเราก็ได้มีข้อยกเว้นไว้ว่า ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้วการเพาะปลูกในบริเวณที่บางแห่งนั้นได้รับความกระทบกระเทือนมาก มีเหตุผลพิเศษที่ทางราชการจำเป็นต้องให้ความลดหย่อนผ่อนผัน หรือยกเว้นการจัดเก็บภาษีในปีนั้นอย่างไรนั้นเราก็ยังชอบที่กระทำได้

เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังที่กระผมกราบเรียนมาทั้งหมดแล้วนั้น กระผมเข้าใจว่าพระราชกำหนดที่ว่านี้ก็มีใช้พระราชกำหนดที่จะนำเกรงกลัวหรือนำมีความห่วงใยวิตกกังวลเป็นทุกข์เป็นร้อน อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านได้กรุณาแสดงออกมาในสภานี้แต่อย่างใด กระผมคิดว่าแน่นอนสิ่งที่เราปฏิเสธไม่ได้นั้นก็คือ เมื่อพระราชกำหนดที่ว่านี้ได้รับความเห็นชอบออกไปแล้ว ก็จะมีผู้คนบางส่วนบางจำนวนที่จำเป็นต้องชำระภาษีอากรที่เป็นภาษีบำรุงท้องที่ให้กับรัฐ คือ ส่วนการปกครองท้องถิ่นนั้นก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่โดยเหตุผลที่กระผมกราบเรียนมาแล้วว่าในเมื่อคนเหล่านั้นอยู่ในฐานะที่พอจะเสียภาษีอากรให้กับรัฐได้เพราะมีฐานะดีไปกว่าคนอื่นอีกบางส่วนบางจำนวนซึ่งไม่สามรถจะเสียได้ และภาษีอากรที่ว่านี้ก็จะได้นำไปใช้ ในการเร่งรัดพัฒนาท้องถิ่นของตนเองด้วยแล้ว กระผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่ดีคน ซึ่งอยู่ในฐานะที่จะช่วยกันเสียภาษีอากรเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ของตนเองได้นั้นอยู่ในฐานะที่ไม่ควรจะปฏิเสธ กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงท่าน  
ขอขอบพระคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : เนื่องด้วยเวลานั้นผ่านมานานมากแล้วนะครับ ผมจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนทวนอีกครั้งว่า เราสมควรจะยุติคือปิดอภิปรายเรื่องนี้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายได้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น  
ครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย  
ครับ ว่าอย่างไรครับ

นายปิยะฉัตร วัชรารัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ในกรณีนี้  
จะมีการลงมติอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้หรือไม่ กระผมเห็นว่าเนื่องจากพระราชกำหนด  
ฉบับนั้นนั้นกระทบต่อราษฎร กระผมอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๔) ขอให้มีการลงคะแนน  
เปิดเผยมติข้อบังคับ ข้อ ๖๐ โดยวิธีการเรียกชื่อสมาชิก (๓) ขอผู้รับรองด้วยครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ไม่เสียเวลามากไปหน่อยหรือคุณปิยะฉัตร เชิญครับ  
คุณแขวงศักดิ์

นายแขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :  
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม แขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กระผม  
เห็นว่าในการลงมติในครั้งนี้ก็คงจะไม่มีอะไรที่จะเป็นเงื่อนไขมากนัก เพราะการที่อภิปราย  
ในสภาก็ได้ชี้ชัดว่ามีเหตุผลพอสมควร ทุกท่านก็คงจะเข้าใจ กระผมจึงขอเสนอญัตตินะ  
ครับ ให้มีการนับตามข้อบังคับครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดให้การรับรองครับ ขอขอบ  
คุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ความจริงการลงมติลับเป็นเอกสิทธิ์ของผู้ที่เสนอ แล้วก็มีผู้รับรองเกิน ๓๐ คนนะครับ แต่การลงมติเปิดเผยนั้นก็ต้องแล้วแต่ที่ประชุมนะครับ ความจริงผมก็ตัดสินใจได้ แต่เพื่อความเป็นประชาธิปไตยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ลงมติเปิดเผยโดยวิธียกมือ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๐ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๑ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกขอให้ลงมติโดยวิธียกมือ ๑๘๐ ท่านครับ ไม่เห็นด้วย ๗๑ ท่าน ถ้าเช่นนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ศ. ๒๕๒๔ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๑ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่อนุมัติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๗ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกที่เห็นสมควรอนุมัติมี ๑๘๑ ท่าน เห็นสมควรไม่อนุมัติมี ๑๐๗ ท่านครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้แล้วครับ

เนื่องจากวันนี้เป็นวันที่ ๒๕ ธันวาคมนะครับ ผมขอเมอร์รี่ คริสต์มาส (Merry Christmas) ทุก ๆ ท่านนะครับ แล้วก็การประชุมร่วมกันในวันนี้เป็นการประชุมร่วมกันครั้งสุดท้ายในปีที่ ๑๕๔ ของกรุงรัตนโกสินทร์ครับ การประชุมคราวหน้าจะเริ่มต้นปีที่ ๒๐๐ ของกรุงรัตนโกสินทร์ เพราะฉะนั้นในปี ๒๕๒๕ นี้ถ้ามีท่านผู้ใดขุ่นข้องหมองใจหรือไม่สมหวังประการใดแล้ว ผมขออำนวยการให้ท่านมีความสมหวังในปี ๒๕๒๕ บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีท่านไม่มาในวันนี้ผมจะกล่าวฝากฝังต่อท่านนะครับ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีรับเอาไปว่าในปี ๒๕๒๕ นี้ขอจงทำความสมหวังให้แก่ท่านที่ผิดหวังในปีนี้ด้วยวันนี้ขอปิดประชุมเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๗ นาฬิกา

## ผู้จัดรายงานการประชุม

สร้อยญา จันทร์เรีย  
บังอร แก่นกุล  
บุญพา เพ่าสำราญ  
สุภาภรณ์ มาลัยทัต  
สุจิตรา ทองมา  
เยาวเรศ นวลสกุล  
ประเสริฐ บันสิน  
กฤษณา มิ่งสุวรรณ  
พัชรี ไซคำพา  
สุชาดา ภมระราภา  
วุจิรา เมล็ดแดง  
ภูษชงค์ เอกบุตร  
อรสา เจียมเจริญ  
บุษราคัม สกลวารี  
ปราณี เอกรัตนกุล  
อาภรณ์ พงศ์นาค  
เปรมจิต บุญหล่อ

อุทุมพร แก้วสถิตย์  
พชนี คล้ายสุวรรณ  
รัชณี ชันธิโชติ  
กัลยา พิมพ์เสน  
พรรณบุบผา วิไลวงษ์  
ทิพรัตน์ สาตประดับ  
อัมพา กันทิโกวิทย์  
เกษรา โภญจนาท  
ชลลักษณีย์ ธรรมผล  
สติมา คุ่มมงคล  
สุจิตรา ไกรบุปผา  
กรรณา พิมพ์สุวรรณ  
สมชาย ดาวอุดม  
สมศรี ใจอ่อนน้อม  
ชนิกา ศรีสมวงษ์  
สุดคะนึง ดิษยารักษ์ม  
อนงค์ ไต่ประดับ

## คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พันเอก วินิต เทศวิศาล  
พลเอก ประสาร อมาตยกุล  
พลโท เรืองฤทธิ์ รุมาคม  
พลเอก วาท กุญชรานุสรณ์  
พลเอก เกวีกศิลป์ กัลยาณกุล  
พันเอก สงวน คำวงษา  
พันเอก สุเทพ สีวะระ  
นาวาอากาศเอก มนูญ อัมรานนท์  
พันเอก ทวีวิทย์ นิยมเสน

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๗/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๕

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล

ประธานรัฐสภา